2055-Աղ

Հովհաննես Հոլով

Կարգաւորեալ կոչումն։

Վենետիկ, տպ. Անտոնի Բորտոլի, 1710.

000

4786
3
2055

Ս՛Բ ԻԱԻՆՊԱՃ Տ

Ի՟նթերձողս ։

Ըստ խնդրոյ նոր և արդեամբք Ջու-
ղայեցի խօջայ Սահրատին

որդի

որդի Պարոն Մարգարին՝
տպագրեցաւ գրգուկս այս
շահաւէտ և օգտակար ,
որ կոչի Պարտէզ Ոգւոր ,
'ի յըզբօսանս Հայկազունե_
աց ։ Որք հանդիպիք սմա
ընթեռնլով , կամ , ստանա_
լով , և հանապազ գործ_
ածելով զ ջերմեռանդա_
կան մաղթանսն սորին ,
յիշեսջիք 'ի մաքրափայլ և
'յԱ՟ծահաճոյ 'յԱ՟ղօթսն
ձեր՝ զվերոյ յիշեցեալ Պա_
րոնն , և զմս փրկութէ հո_
գւոյ նորին ձերին եղբայ_
րական , և ամենատուատ տէ_
րունն՝ զՏ҃ր աղաչեցէք ։ և
աղաչանքն ձեր՝ ով Կրու_
նէլիոսին , տարցին ձեռամբ
Հրէ_

687-61
ՊԵՏԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ
Гос. Библиотека
ՀՍՍՌ-Арм ССР

Հրեշտակաց առաջի Ամենաբարւոյ և համամաքրենւոյ սրբոյ Երրորդութեան Հօր, և Որդւոյ և Հոգւոյն սբյ: Ամէն:

4786-ահ

Տր Ած · Յս Քս, ողորմեա՛ ինձ.

Իւրաքանչիւրոք հաւատարիմ քրիստոնեայ յորժամ յառնէ ՚ի անկողնոյ ՚ի առաւօտու պարտի նախ կնքել զինքն նշանաւ սրբոյ խաչին ասելով:

ՅԱՆՈՒՆ ՀՕՐ և Որդւոյ, և Հոգւոյն Սրբոյ: Ամէն:

Եւ յետոյ մատուցանել առ Ած զաղօթս հետևեալս:

Հայր մեր՝ որ ՚ի երկինս ես, սբ եղիցի անուն քո: Եկես-

ցէ արքայութիւն քո ։ Եղիցի կամ քո որպէս ՚յերկինս եւ ՚յերկրի ։ զհաց մեր հանապազորդ տուր մեզ այսօր ։ Եւ թող մեզ զպարտիս մեր, որպէս եւ մեք թողումք մերոց պարտապանաց ։ Եւ մի տանիր զմեզ ՚ի փորձութիւն ։ այլ փրկեա զմեզ ՚ի չարէ ։

Ամէն ։

Ողջոյն քեզ Մարիամ, լի շնորհօք, Տէր ընդ քեզ ։ Օրհնեցեալ ես դու ՚ի կանայս, եւ օրհնեցեալ է պտուղ որովայնի քո Յիսուս ։ Սրբուհի Մարիամ մայր Այ, աղօթեա վս մեր մեղաւորացս այժմ, եւ ՚ի ժամու մահուան մերոյ ։ Ամէն ։

Հա-

Հաւատամ ՚յ Աստու-
ած Հայրն ամենակարօղ՝
ստեղծօղն երկնի եւ երկրի ։
Եւ ՚ի Յս Քս որդի նորա
միակ Տէրն մեր ։ որ յղա-
ցաւ ՚ի Ոգւոյն սրբոյ , ծնաւ
՚ի Մարիամայ կուսէն ։ չար-
չարեցաւ ընդ պոնտացւով
Պիղատոսի , խաչեցաւ ,
մեռաւ , եւ թաղեցաւ ։ էջ ՚ի
դժոխս ։ ՚յ երրորդ աւուր
յարեաւ ՚ի մեռելոց ։ համ-
բարձաւ ՚յ երկինս , նստի
ընդ աջմէ ՚յ Հօր ամենա-
կարողի ։ Ուստի գալոց է՛
դատել զկենդանիս եւ զմե-
ռեալս ։ Հաւատամ ՚ի Ո-
գին սբ ։ ՚ի սբ կաթուղիկէ
եկեղեցին ։ ՚ի հաղորդու-
թիւն սրբոց ։ ՚ի թողութի

մեղաց ։ ՚Ի յարութիւն մար-
մնոյ ։ ՚Ի կեանսն յաւիտենա-
կան ։ Ա͞մէն ։

Գոհանամ զքեզն Տ͞ր իմ և
Ա͞ծ իմ ՚ի բոլորէ սրտէ իմմէ,
և ՚ի բնաւէից մտաց իմոց, զի
՚ի գիշերիս այսմիկ արժա-
նի արարեր զիս պահել և
պահպանել, ոչ յաղագս իմոց
բարեգործութ͞ե, զի նոյնպէս
մեղաւոր եմ ես. այլ վ͞ս
քոյոյ մեծի գթութ͞ե և բա-
րերարութ͞ե ։ Ա͞ռ որոյ խո-
նարհութ͞բ աղաչեմ զքեզ.
տուր ինձ զմեծագին շնորհ
քո մ͞ի, առանց որում ոչ
ինչ կարեմ առնել, որպէս
զի նովաւ կարիցեմ կառա-
վարել զիս այսօր ՚ի փառս

քոյոց

քոյոյ Ընծայնոյ համադխա-վեհութե, ՚ի փրկութիւն հո-գւոյ իմոյ, և ՚ի յօգուտ մեր-ձաւորաց իմոց ։ Այլ և օգ-նեա՛ ինձ ո՜վ քաղցր Տէր իմ, զի կարիցեմ այսու հետեւ սկսանել զբարիս խորհիլ, խօսիլ, և գործել, և փոխել զկենցաղավարութիւն իմ ան-պատեհ, և առնել զամե-նայն ինչ այսօր, և ՚ի բոլոր կեանս ՚ի պատիւ և ՚ի փառս անուան քո սրբոյ ․ Ամէն ։

Տէր իմ Յս Քս, Թէպէտ մեղաւոր եմ ես և անար-ժան քոյոց շնորհաց ․ յա-ղագս ծանրութեան իմոյ չա-րագործութեան, սակայն դաւանիմ Ճշմարտապէս,

հաւատամ քաղցրով սրտիւ, և խոստովանիմ բերանով զսուրբ կաթուղիկէ, և զառաքելական հաւատն հանդերձ խորհրդովք մասամբք, ըստ որում հաւատայ, և ուսուցանէ մեզ եկեղեցին հռոմէական: Եւ քան զի երբեմն յանկարծակի հանդիպին կասկածանք քաղումք՝ ՚ի զանազանս փորձութիս, զոր օրինակ են մեծամեծս հիւանդութիս և յայլս սոցին նմանս՝ յորոց փրկեսցէ զիս քոյդ ամենակարող զօրութի: Եթէ ՚ի պատճառ նոցին կորուսանիցեմ զմիտ իմ, մինչ զի տարակուսիցիմ ՚ի վր̄ ումանց սրբոյ հաւատոյն մասանկանց,

կամ

կամ թէ հաւանեցին մոլո-
րութեց ումանց ։ աղերսեմ
և հայցեմ թախանձանօք ՚ի
քումդ հանդուրժողութենէ,
բարեխօսութբ սրբուհւոյ
Ածածնին և ամենից սրբոց,
զի ներեսցես ինձ ։ Քան զի
կամիմ ես կեալ և մեռա-
նել առանց հաւանելոյ եր-
բեք այսպիսեաց մեղաց,
այսու սրբազանիւ հաւա-
տով և մեծաւ ջերմեռան-
դութբ ընդգրկեմ սրբազանի
մօրն իմոյ եկեղեցւոյ, որ ո՛չ
ամփոփէ զբազուկս իւրոյ
գթութեն ընդդէմ այնոցիկ,
որք խոնարհութեամբ դի-
մեն առ նա . Ամէն ։

Աղօթք առ պահապան հրեշտակն ։

Ի խորոց սրտի իմոյ հեզութ͞բ մտաց աղաչեմ զքեզ ո՛վ գերապայծառ ոգի հրեշտականն ․ իշխան արքայութեան, որ ես կարգեցեալ ՚ի ժամու ծննդեան իմոյ ՚յամէն առաւատէ աղբերէ հանդ-խաղէհութ͞են Ա͞յ ՚ի պահպանութ͞ի, և ՚ի նախախնամութ͞ի իմոյ անարժանի անձինս ։ Պահեա՝ և պահպանեա՛ զիս այսօր ՚ի պատրանաց, ՚ի խաբէութ͞է, և ՚ի հնարից սատանայի ։ Ուզի զօրութ͞բ նշանի սրբոյ խաչին կարիցեմ յաղթահարել զամենայն ցանկութիւն մարմնական, զամե-

նայն

նայն հպարտութիւն կեն-
ցաղոյս, և զամենայն խա-
բէութիւն հնոյ օձին: Նու
քան զի աղերսանք իմք ոչ
են արժանիք, և ոչ բա՛ւա-
կանք առ 'ի ընդունիլ զոր
հայցեմս, վա̃ որոյ աղա՛, զի
աղօթիւք քոյք հաճիցի Տր̃
հեղուլ 'ի սիրտ իմ զվերնա-
կան շնորհ Ո՜գւոյն սրբոյ:
Օ ի ոպ̃ տեսանեմ՝ մոլո-
րիմ իմով ծուլութբ̃ և ան-
հոգութբ̃ արտաքոյ հրամա-
նաց Փրկչին իմոյ, և գնամ
'ի ճանապարհ խա՛ւարային,
մի՛ ուրեմն թողուր զիս 'ի
բաց ո՛վ պահապան հրեշ-
տակ իմ, այլ որքան տեսա-
նես, թէ ոսոխն մեր սա-
տանայ կամիցի որսալ զիս

ու.ռ.

ուռկանաւ մեղայ , այն քան
քայլ սովորականաւ բարեգ-
թութ̄ն զգուշապէ՛ս չէ՛ր
ինձ օգնական : Սոյնպէս եւս
աղաչեմ զքեզ ո՛վ պատուա-
կան հրեշտակդ Տ̄ն , զի ՚ի
ժամու մահուան իմոյ , մի՛
ձգեսցէ զիս սատանայ ՚ի խո-
րս յուսահատութ̄ե , այլ
զինուորեսցես զինուք սր-
բոյ եկեղեցւոյ կարիցեմ յա-
ղթահարել զամենայն զօրու-
թի թունաւորի օձին : Նո-
յնպէս քոյով նպաստու-
թ̄ն առաջնորդեա՛ ինձ
մինչեւ ՚ի յերկնական տեսու-
թի ստեղծողին իմոյ , զի
արժանեմք չարչարանաց
նորին հանդերձ համայնիւք
երջանկօք քաղաքակցօք կա-
րիցեմ

ընծեմ հրճուելով յամենայն ա-
կանատեալ խնդութե․ Ամէն։

Յորժամ ելանէ ոք ՚ի տանէ ՚ի դուրս․
պարտի կնքել զինքն նշանաւ
սրբոյ խաչին ասելով։

Յանուն Հօր և Որդւոյ և
Հոգւոյն սրբոյ․ Ամէն։

Եւ յետոյ սկսանիլ զաղօթս
հետևեալս։

Խաղաղութիւն Տէր իմոյ եղի-
ցի միշտ և հանապազ ըն-
դ իս , և ընդ համայնից տա-
նեաց և անդամոց իմոց ։
Ամէն։

Ուղղեա՛ ով Տէր իմ զգնացս
իմ այսօր , և զամենայն ա-
ւուրս կենաց իմոց · և զխը
պատահարան աչաց իմոց , զի
մի՛

36687-66
Гос. Библиотека

մի՛ տեսանիցեմ զունայնու-
թիւն · սանձեա՛ և ս զլեզու-
իմ , զի մի՛ յանցանիցեմ ընդ-
դէմ քում հանդիսավեհու-
ԹԵ · Ամէն :

Տէ՛ր իմ Յս̃ Քս̃ Որդի Աս-
տուծոյ կենդանւոյ , աղա-
չեմ զքեզ միջնորդութեամբ
հընգից սրբազանից վիրաց
քոյոց մարմնոյդ , զի հա-
ճիցիս պահպանել այսօր
զհինգ զգայութիւնս մարմնոյ
իմոյ , և արտամերժիցես
յինէն զվնասուս խորհուրդս ,
և զերևակայութիւնս աղտե-
ղիս , որք հեռացուցանեն
զմիտս իմ ՚ի քէն · և դուլե՛ր
յոյս իմ , և գանձ հոգւոյ
իմում · Ամէն :

Յոր-

Յորժամ հասանի 'ի դուռն սրբոյ եկեղեցւոյն . պարտի կնքել զինքն նշանաւ սրբոյ խաչին ասելով:

Յանուն Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ . Ամէն:

Մնացէք աստ ո՛վ վատթարք և ընդդիմանայինք խորհուրդք: Իսկ դու ո՛վ անձն իմ պատրաստ լե՛ր 'ի տաճարն Տ՟ն ա՛ռ 'ի երկրպագանել և գոհանալ զՏէառնէ Տ՟ն և զփրկչէն քումմէ Յ՟սէ Ք՟սէ . Ամէն:

Եւ 'ի մտանելն 'յ եկեղեցին պարտի ասել:

Տ՟ր իմ և Ա՟ծ իմ, մտանեմ ես 'ի տունն քո ս՟բ ա՛ռ 'ի երկրպագանել քեզ՝ գոհանալ զքէն,

զքեզ , և խոստովանիլ զա-
նուն քո սբ̅ ․ վս̅ զի բարի է՛
յոյժ , առ ՚ի ընդունիլ զԹո-
ղութիւն մեղաց իմոց , և շա-
հաւորիլ շնորհիւ քով սրբով․
Ամէն ։

Եւ ՚յառնուլն զջուր օրհնութեան ,
պարտի կնքել զինքն նշանաւ
սրբոյ խաչին ասելով ։

Ցօղեա՛ յիս մշտակաւ և սբ̅
եղէց , լուա՛ զիս , և քան
զձիւն սպիտակացայց ։

Եւ ՚ի գնալն առաջի սրբոյ սեղանոյն
պարտի ասել ։

Երկիրպագանեմ քեզ , և
բարեբանեմ զքեզ Տր̅ իմ
Յս̅ Քս̅ , որ զօրութբ̅ սր-
բոյ խաչին ազատեցեր ըզ-
բոլոր աշխարհ ։

Ուա՛ց

Բա՛ց Տ՟ր զբերանս իմ , զի
օրհնեցից զանուն քո սբ՟ ,
և սրբեա՛ զսիրտ իմ ՚յամենից
ունայնութեանց , և ՚ի պղծոց
խորհրդոց , զի ընդունակ
լինիցիմ քոյոց Ա՟ծայնոց
շնորհաց ։

Եւ ՚յելանելն քահանային ՚ի սրբարանա_
տանէն , և ՚ի գալն առաջի բեմին
առ ՚ի սկսանիլ զպատարագ_
պարտի ասել ։

Ո՛վ բարերարութ Տ՟ր իմ Յս՟
Քս՟ , հայցեմ ՚ի քէն խո_
նարհութբ՟ , զի բարեխօսու_
թբ՟ք , արդեամբք , օժան_
դակութբ՟ք , չարչարանօք ,
և աղօթիւք ամենից սրբոց
Հրեշտակաց և Հրեշտակա_
պետաց , Նահապետաց ,
Մարգարէից , Առաքելոց ,
Մա_

Մարտիրոսաց, Հայրապե-
տաց, և կուսանաց, այլև-
շնորհօք Հոգւոյն սրբոյ հա-
ճեսցիս հեղուլ ՚ի միտս իմ
զճշմարիտ զղջումն, ոպ զի
կարիցեմ ճանաչել խղճ-
մտանաց իմոց զչարութիս,
և խոստովանիցիմ առանց
պատճառանաց զաղտեղու-
թիս իմոց յանցանաց։ Եւ-
տո՛ւր ինձ Տէր զշնորհ քո մէ,
զի կարիցեմ առնել զպատ-
շաճաւոր ապաշխարութի,
և այսպէս՝ ողորմութբ քոյոյ
բարեգթութեանդ ջնջես-
ցին մեղք իմ. Ամէն։

Մինչ քահանայն ասէ զԼուացից փոխն
պարտ է ասել։

Ո՛վ քաղցրագունեղ Յս ան-
կա-

կանխիմ առ ոտս քոյս մեծա-
խոնարհութեան, զոր և բաղ-
ձամ ունել, յուսանալ իսկ
իմովք արտասուօք, վ̅ս զի
յարայիշեմ զաղտեղութիւն մե-
ղաց իմոց, զորս ընդդէմ
Ա̇ծայնոյ քում գործեցի
համարձակութեան ։ Որ և
աղաչեմ զքեզ Տ̅ր ողորմեաց
ինձ մեղաւորիս, զի եմ աղ-
քատ և թշուառ քո ստեղ-
ծուած, վերադնեցեալ
իսկ 'ի քէն արեամբ քոյով
պատուականաւ, և մի՛ իս-
պառ ըստ իմում պատժեր-
ցես ապարդիւնաւորութեան.
Տ̅ր իմ ահա յիշեցի 'ի բոլորէ
իմմէ սրտէ զխայտանս իմս,
զհատուցումն իսկ որոց և
զարհուրեցայ ։ Աւասիկ մե-
ծաւ

ծաւ խոնարհութե՟ նոցին ՚ի
բէն խնդրեմ զթողութի՟, յա-
ւաջադրելով ինձ օգնութե՟
քոյոց շնորհաց ոչ երբեք ըն՟
յապաղայս վերաստահիլ ՚ի
նոյնս յանցանս, մեծաւ իսկ
զգուշութե՟ զհոգունել ան-
ձին իմոյ, և զքեզ սիրել
՚յամե՟ սրտէ իմմէ. Ամէն։

Մինչ ասի խոստովանիմ առաջի ԱՅ.
պարտ է և ժողովրդեանն
ասել ։

Խոստովանիմ ԱՅ ամենա-
կարողի, երանուհւոյ Մա-
րիամու միշտ կուսին ։ Երա-
նելոյ Միքայէլի հրեշտա-
կապետին, երանելոյ Յօ-
հաննու Մկրտչին, սրբոց
առաքելոցն Պետրոսի, և
Պօղոսի,

Պօղոսի , սրբոյ հօրն մե-
րոյ Գրիգորի լուսաւորչի ,
ամենից սրբոց , և քեզ հայր
քան զի մեղայ յոյժ , խորհր-
դով , բանիւ , և գործով ։
իմ մեղն , իմ մեղն , իմ ամե-
նամեծ մեղն ։ վն որոյ ա-
ղաչեմ զերանուհի Մ՛արիամ
միշտ կոյսն , զերանելի
Մ՛իքայէլ հրեշտակապետն ,
զերանելի Յօհաննէս մկր-
տիչն , զսուրբս առաքեալս
Պետրոս և Պօղոս , զե-
րանեալ հայրն մեր զՍբն
Գրիգոր լուսաւորիչն , զա-
մենայն սբս , և զքեզ հայր
աղօթել վն իմ առ Տր Այ
մեր ։

Մինչ քահանայն ասէ Աղաւթեսցէ, պարտ է ասել։

Ո՛վ գըթած և բարեգութ Տր̄ իմ Յս̄ Քս̄, միայնակ յոյս և փրկութիւն հոգւոյ իմոյ, հայցեմ 'ի քէն ընկալ զխոստովանութիւն իմ, և շնորհեա՛ ինձ զճշմարիտ զղջումն սրտի, զի լայցեմ, և ողբայցեմ զծուլութիւն իմ, և զանհոգութիւն իմ, զոր ընդ դէմ մեծի քում հրամանի գործեալեմ, այլ և ուսո՛ ինձ, զի զայս ատնիցեմ համնդերձ խոնարհութբ̄, և մաքրութեամբ սրտի։ Ամն։

Մինչ առնի Յայսմարկի նուիրելութե՛, պարտ է ասել:

Ո՛վ Տէր յաւիտենական,
խնդամ միշտ և հրճուիմ,
զի դու ես այն, որ ես, և
ո՛չ այլոքէ՛ էակ: Եթէ ո՛չ
քև և ՚ի քէն: Ո՛վ մեծու-
թի անհուն դու բաւ՛ւոր
գիտես զքեզ Թէ զի՛նչ ես:
գիտես քաջապէ՛ս և զիս,
զի դու ես ամենայն: իսկ
Թէ զինչ իմ խնդրեսցես,
ո՛չ այլ ինչ եմ իսկապէ՛ս
եթէ ո՛չ ոչինչ: Ո՛վ ողոր-
մածագունեդ Տր՝ աղաչեմ
և խնդրեմ ՚ի քէն զԹողութի
յանցանաց այնոցիկ արանց,
որք կան ՚ի մեղս մահացուս,
և խոնարհապէ՛ս մաղթեմ

՚ի քէն՝ մի մեծագին արեան քոյ, մանաւանդ իսկ և չարչարանաց, զի ներշնչիցես ՚ի նոսա զգաւս կատարելոյ, սակս սխալանաց իւրեանց անցելոց, և զապաշխարութիս իսկական մի իւրեանց համայնից մեղաց, ոպ̃ զի փառաւորիցի անուն քո և նոքօք և ՚ի նոսա։ Ցնծամ միշտ և խայտամ ո՜վ Տր̃ իմ և Ած̃ իմ, մինչ նկատեմ զհրեշտակս որք քեզ երկիրպագանեն։ Բայց ողբամ զիս դառնապէս մինչ տեսանեմ զմարդիկ, որք զքեզ անգիտանան՝ կամ մոռանան։ Նա սակայն ընդ այնոսիկ երանելեաց հոգւոց քեզ յա՛ր երկիրպագանեմ։

Որպէս ըղձամ և կարօտիմ ,
զի աշխարհ ամենայն զքեզ
ճանաչիցէ տիրապէ՛ս , հո_
գւով իսկ և ճշմարտութե՛
քեզ երկրպագանիցէ ։ Ո՛վ
Տէր Թագաւոր փառաց վե_
րացո՛ զխիստ իմ ՚ի բարձու_
նս , ո՛չ զի փառաւորեցից
զանուն քո մն ըն յերկնաւս,
ո՛չ հրեշտակք փառաւորեն
զնա ։ Այլ զի զոր ինչ և
ասիցեմ և առնիցեմ , զա_
մենայն վս քոյոց առնիցեմ
փառաց Թագից զխոյն իմ_
դրեցով անձին ։ Ամէն .

Մինչ ասի Սուրբ Աձ պարտին և ժո_
ղովրդականքն երգել զնոյնն այս_
պէս միշտ և յամենայն
աւուր ։

Սբ Աձ , սբ և հզօր , սբ

և անմահ։ Ողորմեա՛ մեզ։
Սբ̅ Ա̅ծ̅, Սբ̅ և հզօր, Սբ̅ և
անմահ։ Ողորմեա՛ մեզ։
Սբ̅ Ա̅ծ̅, Սբ̅ և հզօր, Սբ̅ և
անմահ։ Ողորմեա՛ մեզ։

Եւ մինչ ընթեռնուն զմարգարէա-
կանս և զառաքելականս և զԱւետա-
րանն, պարտ է մտադիւրութեամբ
կալ և ունկնդիր լինել հրամանին
Ք̅հ̅ի, և յետոյ ասել ՚ի միասին զՀա-
ւատամն այսպէս։

Հաւատամ ՚ի մի Աստու-
ած, Հայրն ամենակալ,
արարիչն երկնի և երկրի,
երևելեաց ամենեցուն, և
աներևութից։ Եւ ՚ի մի
Տ̅ր̅ Յ̅ս̅ Ք̅ս̅, որդին Ա̅յ̅
միածին։ Եւ ՚ի Հօրէ ծնե-
ցեալ նախ քան զամենայն
յաւիտեանս։ Ա̅ծ̅ ՚յԱ̅յ̅,
լոյս

լոյս 'ի լուսոյ, Ա՟ծ ճշմա_
րիտ 'ի յԱստուծոյ ճշմարտէ:
ծնիցեալ, ոչ արարեցեալ,
համագոյակից Հօր՝ որով
համայնք եղեն: Որ վա՟ն մեր
մարդկան, եւ վա՟ն մերոյ կե_
ցութե՟ էջ 'ի յերկնից: եւ
ներմարմնացաւ 'ի Ոգ՟ւոյն
սրբոյ 'ի Մարիամայ կու_
սէն՝ եւ մարդացաւ: Խա_
չեցաւ եւս վա՟ն մեր՝ ընդ պոն_
տացւով Պիղատոսիւ չար_
չարեցաւ, եւ թաղեցաւ:
Եւ յարեաւ յերրորդում
ա́ւուր ըստ գրոց: Եւ համ_
բարձաւ 'ի յերկինս՝ նստաւ
ընդ աջմէ Հօր: Եւ վերս_
տին գալոց է՛ հանդերձ փա_
ռօք, դատել զկենդանիս եւ
զմեռեալս՝ որոյ թագաւո_

թիւ

Թէ ոչ եղիցի վախճան ։
Եւ ՚ի Ոգին սբ , Տր և կեն-
դանարար՝ որ ՚ի Հօրէ և
՚յ Որդւոյ յառաջագայն ։
Որ ընդ Հօր և ընդ Որդւոյ
իմիասին երկրպագի , և
համափառաւորի՝ որ խօսե-
ցաւ մարգարէիւք ։ Եւ ՚ի
մի սբ կաթուղիկէ և առա-
քելական եկեղեցի ։ Դա-
ւանիմ զմի մկրտութի ՚ի
թողութի մեղաց ։ Եւ
սպասեմ յարութէ մեռե-
լոց ։ Եւ կենին ատպագայն
յաւիտենին . Ամն ։

Մինչ ասի Միոջ յերախայից,
պարտ է ասել ։

Ով Տր իմ և Ած իմ , աղ-
բիւր անսպառ յաւիտենա-
կանի

կանի բնութեան , աղաչեմ
զքեզ , նկատեա՛ քոյով քնա-
կանաւ բարեգթութեան ՚ի
չարչարանս միածնի Որդւոյ
քոյ ։ զոր կրեաց ՚ի փառս
քոյս , և վն փրկութեան մերոյ ։
Նայեաց ՚ի հնազանդութիւն
յարանկայ , և յապաշխարու-
թին նր , և թէ որպէս խն-
դութբ կրեաց զայնքան
վիշտս ՚ի պատիւ քո , զայն-
քանս դառնութի զայնքանս
պարսաւանս , և զայնքան
նախատինս համբերեաց ան-
տանելեօք նեղութբք , զոր
կրել կամ խորհիլ ո՛չ է՛ կար
մարդկան ։ Նա զայսոսիկ
վն կատարելոյ զքոյդ բա-
րեհաճութի ։ Ով բարե-
գութ Հայր գիտեմ թէ

ոչ

որ̄վ սիրելի Որդւոյն քո և Տ̄եառն
մեր Յ̄ս Ք̄ս էբարձ միայ-
նակ 'ի վ̄ր փայտին սրբոյ խա-
չին զմեղս աշխարհի, և ըն-
ծաց իւրով սրբազանիւ ա-
րեամբ զա̃մ աղտեղութիւն և
ըղբիծ մեր, մաքրելով զնա
հրով իւրոյ ջերմագունեղի
սիրոյն, Նոյն ինքն զոր
դու կացուցեր դատաւոր
տալով նմա զա̃մ իշխանու-
թիւն առ 'ի դատել զկենդա-
նիս և զմեռեալս։ Վ̃ս մեծի
սիրոյն իւրոյ կերպաւորեաց
զինքն իբր յանցաւոր, և
դատապարտեցաւ 'ի մահ
առ 'ի զերծուցանել զպար-
տաւորս, ինքնին վճարելով
ըզպարտս նոցին՝ գնով ան-
մեղի արեան իւրոյ։ Ո՜հ

Թէ որքան սաստկապէ՛ս սի_
րեցեր զիս տ̄ր իմ , զի վ̄ս
սիրոյ իմոյ ո՛չ խնայեցեր
՚յՈրդին քո միածին , զի՞ն չ
հատուցից քեզ ո՞վ Տէր իմ
ամենասուրբ , վ̄ս այնքանոյ
հայրականին և խնամականի
սիրոյ քոյ , զոր միջնորդու_
Թ̄բ միածնի քոյ հեղեր 'ի
վ̄ր իմ :

Արդ՝ անհա՛ւատիկ գովեմ
զքեզ , բարեբանեմ զքեզ ,
գոհանամ զքէն , մեծացու_
ցանեմ զքեզ , և ամենայնիւ
զօրութ̄բ իմով խոստովանիմ
զքեզ , և օրհնեմ զանուն քո
ս̄բ : Եւ Թէպէտ անօԹ_
եմ ես ապականացու՝ բծա_
ւորեցեալ և պատԹարա_
ցեալ , ամենեքումբք ան_
տեւք ,

տիւք , և ո՛չ ունիմ զընդու-
նակութիւն և զարժանաւո-
րութիւն գովելոյ զքեզ , որ
ես արժանի ամենայնի գո-
վութեան :

Ուստի ո՛վ Հայր իմ քաղ-
ցրագունեղ , վերընծայեմ
քեզ նորապէ՛ս զնոյն միածին
և զախորժելի Որդին քո , համ-
դերձ իւրայնովք անստանե-
լեօք վշտիւք , ծոմովք ,
աղօթիւք , հսկմամբք , և
այլովք ամենեքումբք կրիւք ,
որոց ընկերեաց վս̅ փրկութե̅
մերոյ : Յետ այսորիկ վեր-
ընծայեմ քեզ՝ զանմեղ մահն
նր̅ , հանդերձ ամենեքումբք
արդեամբք չարչարանաց նր̅ ,
օժանդակութբ̅ անարատի
կուսին Մարիամու և բա-
րե-

րեխօսութբ ամենից սր_
բոց և երանելեաց . որք
են 'ի փառս մշտնջենաւորս
յաղագս բաւութե մեղաց
իմոց, և թողութե յանցա_
նաց բնաւից ժողովրդոց,
վս կենդանեաց և մեռե_
լոց, սակս որոց պարտա_
կան եմ աղերսել զքեզ զի
անուն քո սբ միշտ գովեսցի,
բարողեսցի , և պատուեսցի
'յերկինս, և 'յամենից քրիստո_
նէից յաւիտեանս յաւի_
տենից . Ամէն:

Մինչ առն զՈղջոյն տուք միմեանց,
պարտ է ասել:

Ողջացեալ զքեզ ով Այ իմ
ամենակարող, և Տէր իմ
ողորմած՝ շնորհեա՛ ինձ զիմ

դութեն ընդ խաղաղութե, ըզգաստութիւն վարուց, զտեղի ապաշխարութե, զշնորհս և զմխիթարութի Ոգւոյդ սր֊բոյ, և զյարատևութիւն ՚ի գործս բարիս ։ Ամէն ։

Մինչ առն Պատարագ Քհ֊ն մա֊տչի, պատրաստ է ասել ։

Մերձենկալցի Տէր զպատա֊րագս զայս ՚ի ձեռաց քոց, ՚ի գովութիւն և ՚ի փառս ամե֊նասուրբ անուան իւրոյ, ՚ի յօգտութիւն և ՚ի կեցութիւն մեր, և բոլորին եկեղեցւոյ, խոկ և ընդանից հաւատարմաց քրիստոնէից, և վասն հո֊գեաց [illegible] ։

Ամէն ։

Մինչ

Մինչ ասի Եւ ընդ. Սերովբէսն,
պարտ է ասել:

ՈՎ Տ͞ր իմ Յ͞ս Ք͞ս ճշմա-
րիտ յոյս մեղաւորաց՝ խոս-
տովանիմ. բերանով իմով
ըզմեղս իմս, և հայցեմ զթո-
ղութիւն ՚ի քէն որպէս զա-
ւազակն, զի բազում անգամ
ուրացեալ եմ զշնորհ քո ս͞է,
զոր պարգևեցեր ինձ ՚ի մկր-
կութիւն հոգւոյ իմոյ, և
կորուսեալ եմ զնոսա ընդ-
վայրաբար ՚ի փառս սատա-
նայի, աշխարհի, և մար-
մնոյ, և եղեալ եմ բազում
անգամ պատճառ մեծ-ա մեծ
մեղաց իմովք տգիտութեք բա-
նիւք: Ա͞ս որոյ հաճեայց
Տ͞ր իմ ՚ներել ինձ, և յիշել

զիս , ո՜վ ներեցեր աւա_զակին , որ խոստովանեցաւ զմեղս իւր և շնորհեա՛ ինձ լսել զձայնն զայն , թէ այսօր ընդ իս իցես ՚ի դրախտին ։

Ամէն ։

Մինչ տաս , Առէք կերէք , պարտ է ասել ։

Ողջոյն քեզ Ճշմարիտ Մ̃ն , ծնեցեալ ՚ի Մարիամայ կու_սէն , որ զենար և մեռար ՚ի վ̃ր խաչին վ̃ս մարդկան , նորում իսկ բացեալ եղե-տնիկաւ կող քո ս̃բ ։ ուստի բղխեաց արիւն և ջուր , լե՛ր ինձ աղաչեմ ՚ի սնունդ մինչ տակաւին կենցաղա_վարիմ ՚ի յերկրի , և առա_ծեա՛ զիս ՚ի յերկինս ընկերոջ

վեր_

վերջնում իմոյ մահուանս ։

Ամէն ։

Ով բարի Այ, ով քաղցր Այ, ով Որդւոյ Մարիամու ողորմեաց ինձ ։ Խորհրդածեմ և գովեմ զքեզ ով Տր իմ Այ Քս, զի խաչիւ քով սրբով փրկեցեր զաշխարհս, որ մեռար վս իմ, ողորմեաց ինձ ։ Ամէն ։ Դու ես առաջնորդ իմ, և փրկիչ իմ, Թագաւոր իմ և Աձ իմ, և Տր իմ, ով Այ Քս Որդի Այ կենդանւոյ ողորմեաց ինձ ։ Ամէն ։

Ողջոյն քեզ Ճշմարիտ մարմին Ածամարդոյն Յի, եդեալ 'ի վ խաչին յաղագս իմոյ յանցանաց ։ Ողջոյն քեզ Ճշմարիտ հաց հրեշտա-

կայ , իջեալ ՚ի յերկնից ա՛ռ ՚ի փրկել զիս : Ողջոյն քեզ ո՛վ կեցութիւն աշխարհի : Ողջոյն քեզ բան հօր Ա.Յ : Ողջոյն քեզ ընծայ սրբազա-նական : Ողջոյն քեզ մարմին կենդանի : Ողջոյն քեզ Ա̃ծ-ութիւն կատարեալ : Ողջոյն քեզ կեանք յաւիտենական : Ողջոյն քեզ մարմին մեծա-գին Յ̃ի Ք̃ի Տ̃ն մերոյ և վերանորոգիչ անձին իմոյ , արա՛ ա՛ռ իս զողորմութիւն քո՛ Տ̃ր իմ : Ա՛մէն :

Մինչ տաս Ընդ. ոտս և մեղ,
պարտ է ասել :

Ո՛վ իշխանջենաւոր և բարե-գութ Ա̃ծ . Հայր ողորմու-թե՛ և Ա̃ծ ամն մխիթա-րու-

ջութեն , որ քոյով բարեգը-
թութեամբ և բարեհաճութեամբ
մխիթարես զմեզ ՚յամենում
նեղութեն մերում , անկեալ
՚յ երկիր առաջի անհնոյ քոյոյ
մեծութեն , յանձնեմ քեզ
զայնոսիկ բնաւս , որոց սա-
կս պարտական եմ ես աղօ-
թել : Այլ մանաւանդ զիս
զմեղաւորս զի օգնութբ քոյ-
ոց շնորհաց այնպէս՝ եր-
կրպագանիցեմ քեզ , ոչ
վայելէ քում հանդիսակե-
ցութեդ երկրպագանել , և
մի՛ իշխիցեմ մեղանչել ընդ-
դեմ քաղցրութեն քում , այլ
սիրիցեմ զքեզ ՚ի վեր քան
զամենայն , և զընկերս իմ
իբրև զանձն իմ , արդ՝ ա-
րա առ իս զողորմութիւն քո ,

զի մի՛ մոլորեցայց արտաքոյ քոյոց պատուիրանաց վս անուան միածնի որդւոյ քոյ, և վս արդեանց նր, զոր վս մեր մեղաւորացս արդիւնաւորեցաւ:

Յանձնեմ ես քեզ զեկեղեցի քո սբ կաթուղիկէ, և զՎեհապետն նորին, և զեղբարս նորին Կարդինալս, զԵպիսկոպոսունս զՊատրիարգունս, զՔահանայս, զԽոստովանօղս, զՎարդապետս, և զհանուրս կրօնաւորս: Տուր նց զշնորհ քո սբ սէր ի կատարել զհաճոյթն կամաց քոց, զի մի՛ յանցանիցեն բանիւ կամ գործով, այլ լուսաւորիցեն զմեզ լուսով ճշմարտութե,

զի

զի թողեալք զխաւար մե֊
ղաց հետեւիցուք քեզ՝ որ ես
Լոյս Աշխարհի ։ Յանձնեմ
ես քեզ զԵպիսկոպոսն այ֊
սորիկ քաղաքի, այլեւ զհայրն
իմ, եւ զմայրն իմ, զեղբարս,
զքորս, զծնօղս զբարեկամս,
զթշնամիս, եւ զբնաւս բա֊
րերարս իմս, որք յանձնեալք
են զինքեանս իմոց աղօթից,
որք եւ աղօթեն առ քեզ վս̄ իմ
մեղաւորիս, եւ վս̄ հոգեաց
քաւարանին ։ Նաեւ յատկա֊
պէս՝ աղերսելով յանձնեմ
քեզ ։ զայս անուն ։ զի տաս
դես նմա զշնորհ քո մե̄, եւ
օգնիցես նմա ՚ի կարիս նո֊
րին հոգեկանս եւ մարմնա֊
կանս, պահելով զնա ՚ի
թշնամեաց երեւելեաց եւ

աներեւութից ։ Խոնարհեալ Տ̅ր իմ եւ Ա̅ծ իմ, եւ բարե-գութ Հայր իմ՝ աղաչեմ զքեզ վ̅ս սրբազանին անուան որդւոյ քո յանձնելով քեզ զբոլոր ժողովուրդ քրիստո-նէից, եւ մանաւանդ զիշ-խանս նոցին, որք կառա-վարեն զնոսա ըստ հրամա-նաց սրբոյ եկեղեցւոյ, եւ պահպանեն զս̅բ հաւատն կաթուղիկէ ՚ի ձեռաց թուր-քաց, յուդայեանց, հերե-տիկոսաց, հերձուածողաց, եւ խաբեբայից քրիստոնէից ։ Եւս առաւել զքաղաքս զայս զի թողուցուս սմա զյանցանս սորա, եւ ողոր-մեսցիս սմա, ազատելով զսա ՚ի պատերազմաց, ՚ի

սմա

մահուանէ , ՚ի սակոյ , զի կայով հաւատարիմ ՚յօրէնս քոյս ըստ որում ուսուցանէ հարսն քո սբ̄հի եկեղեցին , փառաւորիցէ զանուն քո սբ̄ յաւիտեանս յաւիտենից ։

Ամէն ։

Մինչ ասի , Եւ եղիցի ողորմութիւն մե_ծին Այ̄ , պարտ է ասել ։

Ողորմածին Տր̄ իմ Յս̄ Քս̄ փեսայ սիրեցեալ ՚ի հոգւոյ իմմէ , ըստ բարե_գութին եղանակին և ըստ կա_կղանին խոնարհութե սրտի իմոյ անկեալ ՚յ երկիր յան_դիման քոյոյ ներկայութե , աղաթեմ ՚ի քէն յաղագս իմ թշուառացելոյ մեղա_ւորիս լինել ինձ ՚ի նպաստ

քոյով Ա՟ծայնով շնորհիւ ,
ո՟պ զի մի՛ երբեք իշխեցեմ
խորհել , խօսել , և գործել
զայլ ինչ բաց յայնցանէ ,
որք իցեն ա́ռ 'ի յառաւե-
լութիւն համայնի քոյ պա-
տուոյ 'ի կեցութ՟ն հոգւոյ
իմոյ , և 'ի յօգտութ՟ն մեր-
ձաւորաց իմոց , աղաչեմ
Եւս զքեզ յանձնառնելով քեզ
զբնաւս մերձաւորս , զհարս ,
զմարս , զեղբարս , զքորս ,
զհոգևորս և զմարմնաւորս
զազգայինս , զբարեկամս ,
և զբարերարս , և զայնոսիկ՝
որք տուեալք են ինձ , կամ
տալոցք են զօգնութ՟ն , և
զխրատ հոգեկան կամ մար-
մնական ։ Հայցեմ և մե-
ծաւ խոնարհութ՟բ յանձն-
առ-

անելով քեզ զգեղզարդոյս համայնս սրբոյ եկեղեցւոյ, և զժողովրդականս նորին զկրօնաւորս և զաշխարհականս, որպէս զի կարիցեն յարամեայ խոնարհապէս, և հաւատարմապէս ՚ի պաշտօնս իւրեանց սրբազանս ։ Յանձնեմ և ես քեզ ՚ի ձեռն զօրութեան այսորիկ անճառելւոյ սրբազնագործութեան զամենեսեան, որք են ՚ի յանձկութիւն հոգւոյ, ընդ իւրաքանչիւրս նեղութիւնս, ՚ի տկարութիւնս ՚ի յաշխատանս, ՚ի ձախորդութիւնս ՚ի հալածանս թշնամեաց, ՚ի տառապանս հոգեկանս կամ մարմնականս ։ Դարձեալ աղաչեմ զքեզ, շնորհեա

հիւանդաց զառողջութիւն ;
վշտանկելոց զխնդութիւն, նա-
ւելոց զնաւահանգիստ կե-
ցութե , և այնոցիկ՝ որք են
՚ի հալածանս , տուր զնպաս-
տութի , և զօգնութի , ով
որ մի՛ յաղթահարեսցին ՚յիւ-
րոցն թշնամեաց , վերստին
մաղթեմ՝ ի քէն խոնարհութբ
հաճեաց հասանիլ ՚ի թի-
կունս ամենից մեղաւորաց
քոյով Ածայնով շնորհիւ՝ զի
կարիցեմ ճանաչել զյան-
ցանս , զորս ընդ դէմ քում
Ածայնոյ հանդիսականու-
թե գործեալք են , և յա-
ղագս որոց ճանաչեցելոց
առնիցեմ զպատկանաւոր ա-
պաշխարութին , հանդերձ
ուղղութբ վարուց իւրեանց,
և

և համարեսցին ՚ի թիւս որդւոց քոց ընդ կենցաղում այսմիկ շնորհօք, և ընդ հանդերձելում փառօք: Ամէն:

Մինչ ասի, ՚ի Սրբութիւն սրբոց, ասացու է ասել, ա՛ռ սրբազան մարմնին:

Ողջոյն քեզ ո՜վ մարմին Քրիստոսի ծնեալ ՚ի սրբուհւոյ կուսէն Մարիամու, մարմին կենդանի Աստուածութեան ամբողջ, և ճշմարիտ մարդ: Ողջոյն քեզ ո՜վ խանկական կեցութիւն, ճանապարհ և փրկութիւն աշխարհի, աղաչեմ զքեզ փրկեա զիս ՚ի չարէ:

Առ. սրբազան արեանն:

Ողջոյն քեզ ո՜վ արիւն Քրիստոսի

եր֊

Երկնային, և ամենայն սբ. ըմպելի, հեղեղ կենարար, որ լուանաս զմեղս աշխարհի։ Աղջոյն քեզ մի՛ արիւն պատուական ցողեցեալ ՚ի վիրէ կողին Ք.ի բղխեցելոյ ՚ի խաչին, աղաչեմ զքեզ, մաքրեա՛ զիս ՚ի մեղաց։

Զկնի բարձրացուցման մարմնոյ և արեան տեառն մերոյ Յի̃ Քի̃։

Տէր իմ Յս̃ Ք.ս̃ որդի Այ̃ կենդանւոյ, որ զայդ սրբազան մարմինդ, և զպատուական արիւնդ ընկալար ՚ի սրբուհւոյ կուսէն Մարիամայ, զոր և ՚ի վր̃ սեղանոյ սրբոյ խաչին ՚ի կողէ քումէ արտաղանէ ցօղեցեր վասն փրկութեան մերոյ, և նոյնով կենա-

կենդանարար մարմնով յարեալ
'ի մահուանէ, և համբարձեալ
'ի յերկինս , ուստի գալոց
ես 'ի դատել զկենդանիս և
զմեռեալս ։

Աղաչեմ զքեզ , միջնորդու-
թբ այսոքիկ կենդանարար մար-
մնոյ քոյ զոր այժմ տեսանեմ
'ի վր սրբոյ սեղանոյս , ազա-
տեա զիս 'յամենից աղտե-
ղութեաց մտաց և մարմնոյ ,
և 'յամենից չարեաց , այլ և
'ի փորձանաց ներկայից և
ապագայից ։ Ամէն ։

Ողջոյն քեզ ով Տր իմ Յս
Քս , բանն Հօր , որդի կուսին
Մարիամու , Գառն Այ ,
փրկութիւն աշխարհի , պա-
տարագ սբ' Բանն , մարմին ,
և աղբիւր բարութեան ։

Ողջոյն քեզ ով Տր̅ Յս̅ Քս̅ գովութիւն հրեշտակաց, փառք սրբոց, պատճառ խաղաղութեան. Ա̅ծութիւն ամբողջ, Ճշմարիտ մարդ, ծաղիկ և պտուղ յարգանդի անարատ կուսին:

Ողջոյն քեզ ով Տր̅ իմ Յս̅ Քս̅, ճառագայթ հօր, իշխան խաղաղութեան, դուռն երկնից, հաց կենդանի, ծնունդ կուսին Մարիամու, և անօթ Ա̅ծային:

Ողջոյն քեզ ով Տր̅ իմ Յս̅ Քս̅, լոյս երկնային դին աշխարհի, խնդութիւն մեր, հաց հրեշտակաց, զուարճութիւն սրտի, Թագաւոր և փեսայ մօրն և կուսի:

Ողջոյն քեզ ով Տր̅ իմ Յս̅ Քս̅,

Քրի, Ճանապարհ յանդորր, Ճշմարտութիւն խնկական, պարգեւ աշխարհի, սէր ծայ-րագոյն, աղբիւր սիրոյ, խա-ղաղութե և քաղցրութե, հանգիստ մեր, և կեանս ա-պահով՝ ողորմեաց ինձ մեղաւորիս ։

Մինչ առնի Գառն ԱՅ կամ այլ ինչ երգ պարտ է առնել ։

Այլ քաղցրագութեանց և ամե-նայնութ Տր իմ Յս Քրս, աղաչեմ զքեզ, զի քաղցրից արտասուաց երանուհւոյ կուսին Մարիամու սիրեցե-լոյ մօր քոյ, որովք եթաց զերբեալ քոյս մինչ իջուցեալ ի խաչէն կրեաց զքեզ ի գիրկս իւրում վիրաւորեալ զանդամս

իմ

իմ քոյովք սրբազանիւք վի-
րօք ։ Օ՜ ի նպաստութե
քոյոց չարչարանաց յարաժամ
ունիցիմ զքեզ ՚ի մէջ սրտի
իմոյ ։ Պատրաստեալ հայցեմ ՚ի
քէն , տո՛ւր ինձ զերկեւղ քո
սբ և զսէր , ջերմացո՛ զիս
սիրով կաթուղիկէի հա՛ւա-
տոյ , մաքրեա՛ զմիտ իմ ։
ուղղեա՛ զբանս իմ և զգոր-
ծս , և շնորհեա՛ ինձ զի յա-
րամնայցէ սէր քո՛ ՚ի յիս ։ և
տո՛ւր ինձ զշնորհս քո՛ սբ , զի
մի՛ անկանիցիմ ՚ի փորձութի ։
Լե՛ր ինձ միշտ օգնական ,
զի մի՛ յանցանիցեմ ընդ դէմ
քում մեծութեղ , և առաջ-
նորդեա՛ ինձ ճրագով միշտ ՚ի
սրտի իմում , և ուսուցա-
նելով զիս , շուրջ պատեա՛

զինև և զօրացո՛ զիս, և պա-
հեա՛, զիս զի օրհնիցեմ զա-
նուն քո սբ̄։ Ամէն։

Տր̄ իմ Յս̄ Քս̄, աղաչեմ
զքեզ, որ ո՛չ միայն ներե-
ցեր թշնամեաց քոց, այլև
աղաչեցեր զհայր քո դա-
տապարտողաց, և խաչհա-
նողաց։ Քաղցրացո՛ զսիրտ
իմ, զի մի՛ եղէց վրէժխնդիր
չարեացն ինձ հասուցելոց։
այլ զի իբրև զքեզ ներիցեմ
յօժարութբ̄, և տևիցեմ
համբերութբ̄ ամենեցունց,
որք յանձնեալք են ընդ դէմ
ինձ։ Շնորհեա՛ ևս Տր̄ իմ
իմոց թշնամեաց զճշմարիտ
ճանաչումն, զի մի՛ մնասցեն
'ի խաւարի, և 'ի չարակա-
մութեան։ զի մի՛ զրկեսցին 'ի

փա-

փառաց քոյոց չարչարանաց,
աղաչեմ զքեզ ՚ի ձեռաց նց,
գոլով զինուորեցեալ զինու-
որբոյ խաչին, և զերանակոչմամբ
քոյոյ սրբոյ անուան, այլե-
անուամբ մօր քոյ և կուսին
աղաչեմ զքեզ ՚ի թշնամեաց
՚յերևելեաց և ՚յաներևու-
թից ։ Արժանի արա զիս
թողութեան թէ և բազում
անգամ եղէ կամաց քոց հա-
կառակ, վշտացուցելով զքեզ
խոկովք խորհրդովք չարիւք,
բանիւք և գործովք, և յան-
ձնեմ զիս առ հայր քո եր-
կնաւոր ։ Ամէն ։

Ոտանաւոր սրբոյն Թօմայի առ սրբա-
զան հաղորդութիւնն ։

Երկրպագանեմ թագեալ Ած
քեզ

քեզ ջերմապէ՛ս , որ ընդ
այսոց, ձեւոց ծածկիս ճշմար-
տապէ՛ս :
Սիրտ իմ բոլոր ինքնին ըղձիւ
քեզ ենթարկի , զի գիտելով
՚ի քեզ բնաւ խակ նուաղի :
Տեսակ ճաշակ և շօշափակ
՚ի քեզ սխալի , այլ լսելեաւ
հաւատացեալ միայն լինի :
Սեր հաւատամ զոր ինչ
ասաց Ա՟ծորդին , քան զի ոչ
ինչ ճշմարտագոյն քան զբան
նորին :
Ա՟նդ ՚ի խաչին թաքուցանէր
Ա՟ծութիւն , իսկ աստ պատի
ի միասին և մարդկութիւն :
Բայց հաւատով զերկաքան-
չիւրն դաւանելով , խնդրեմ
զհայցեալն աւազակին զղ-
ջանալով :

Ս՛ար-

Մարմնոյդ ըզխոցս իբրև
զԹօմաս ոչ նըշմարեմ, սա-
կայն Տր իմ գոլ ըզքեզ
ըստորասեմ:

Տո՛ւր 'ի քեզ զիս առաւե՛լ
զհա՛ւատս ունել, յուսալ
'ի քեզ բոլորովին և զքեզ
սիրել:

Ո՛վ յիշատակ չարչարանաց
Տն և մահուան, հաց կեն-
դանի ըզկեանս շնորհօղ ա-
զգի մարդկան:

Շնորհեա՛ իմում մտի քեւ
միշտ սնանիլ և կեալ, և զքեզ
միշտ քաղցր և բարի առի-
մանալ:

Ո՛վ բարեգութ հա՛ւալուսան
Տր իմ և յոյս, քոյով արեամ-
բդ զանմաքրութիւն մաքրեա՛
հոգւոյս:

Որոյ

Որոյ նուաճիլ մի՛ զընդհանուր
աշխարհ կարէ, զերծուցանել
՚ի յանցանաց և ՚ի պատժէ :
Որ այժմ ՚ի քեզ քօղեալդ Յս
և եթ նայիմ, միշտ աղերսեմ
զի լինիցի ում ծառայեմ :
Տեսից զքեզ տարաքօղմամբ
քոյոց դիմաց , և տեսութբ
երանեցայց քոյոց փառաց :

Տաղ մարմնոյ և արեան Տն :

Երգեա՛ լեզու փառաւորին ,
զխորհուրդ մարմնոյ Տեառն
Յիսուսի :
Եւ արեան պատուակա-
նի , զոր ՚ի գին հանրոյ աշ-
խարհի :
Պտուղն արգանդի հզօրեղի
արքայն եհեղ մարդկան ա-
զգի :

Օ՜ ի մեզ տուաւ և մեզ ծը_
նաւ, որ ՚ի կուսէն ներմար_
մնացաւ:

Եւ ՚յ աշխարհի պանդխտե_
ցաւ, ուր սերմն բանին
ըսփռեցաւ:

Կեցեալն ՚յ որ կենցաղավարե_
ցաւ, հրաշիւ մեծաւ պար_
փակեցաւ:

Յերեկոյին մեծի ընթրին, ընդ_
աշակերտս իւրս առաքեալսն:

Լընլով զօրէնս վաղընջա_
կանս, ընդ կերակուրս օրի_
նականս:

Որոց զմարմին իւր ՚յ ուտելի,
և զարիւն իւր տայ ՚յ ըմպելի:

Բանըն մարմին զհաց ճըշ_
մարտիւ առնէ մարմին իւրով
բանիւ:

Եւ ըլի զգինին նորին արիւն,

Թէ

Թէ և նմանողի զգայութիւն։
Ի հաստատել զսիրտ անարատ, բամբական է՝ միայն համբաւ։
Օ այսքան ուրեմն սրբազնութիւն, մերն յարգիցէ նուաստութիւն։
Որքան զի ուսուցանն հնոյ կտակին նորոյս կարգին ըստոր անկն։
Շնորհէ համբաւ զլռութիւն, յորում նմանողի ըզգայութիւն։
Ծնողի և ծնիցելոյն, տայցն գոլութեան վեհագոյն։
Պատիւ և երկրպագութիւն, համայն և բարերարութիւն։
Եղողին իսկ 'ի յերկոցունց, զուգապէ՝ս լիցի գոհութեան։
Ամէն։

Աղօթք զկնի պատարագին առնելը ։

Տէր իմ Յս Քս, որ ո՛չ միայն արժանի համարեցար առնուլ զմերին մարմին, և համբերել այնքանեաց զա-նազանից չարչարանաց, և հալածանաց, պատժոց և մահու խստագունեղի, այլ և հաճեցար մեծաւ քոյով շնորհիւ պարգևել մեզ յե-կեղեցւոյ քում սրբոյ ընդ սր-բազնագունեղի հաղորդու-թէ, որ ՚ի վր սրբոյ սեղա-նոյն, և լինել նովաւ ընծայ՝ ձիր, և շնորհ երկնային մինչ և ՚ի վախճանն յաւիտենից ։ Ուստի աղաչեմ զքեզ ՚ի ձեռն զօրութեն և արժեանց այսո-

րին

րոյն ազնուագունեղն և ան-
ճառելոյ սրբազնագործու-
թէ պատարագիս ։ զոր այժմ
լուսոյ և տեսանի՝ յորում երկնեն
բնաւք գերազանցք խորհուր-
դք քոյոց փառաց , չարչա-
րանաց և մահուան , զի
յանձն եղիցին քեզ այսօր հոգի
և մարմինս իմ և որք զոն ՚ի
տան իմում ողջ զի և մեք
արժանաւորիցիմք ընդունել
զներումն մեղաց մերոց , և
կեալ փառուք քրիստոնէա-
կանօք ։ այլ և յանձն եղիցի
քեզ ՚ի ձեռն զօրութէ այսո-
րիկ պատուականագունեղն
սրբազնագործութեանս բար-
ձրացումն սրբոյ եկեղեցւոյ ,
միաբանութեան քրիստոնէից ,
վերացումն հերձուածողաց ,

դարձումն մեղաւորաց, և ազատումն հոգւոց քաւարանին։ Ամէն։

Խորհուրդք վասն աշխարհականաց, որք գնան յեկեղեցին առ ՚ի լսել զպատարագ։

Մինչ քահանայն ասէ՝ յանուն Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ Ամէն։ Պարտիք և մեք զնոյնն ասել կնքելով զմեզ նշանաւ սրբոյ խաչին։ Եւ մինչ ասէ Խոստովանիմ առաջի Այ։ Պարտիք և մեք ասել զնոյնն գոլով չոքեցեալք ՚ի ծունկս։ Եւ մինչ ասէ աղօթեսցէ, և զձեզ։ Պարտիք խաչակնքել զմեզ նշանաւ սրբոյ խաչին։

Եւ քանիցս անգամ ասիցէ Խա-

Խաղաղութիւն ընդ ձեզ ։
Պարտիմք խոնարհեցուցա-
նել ամենեքին մեր գլուխս ։
Եւ մինչ ասի Ա͞ռ Տ͞ն ։
Պարտիմք և մեք ասել զնոյնն ։
Եւ մինչ ընթեռնանին մար-
գարէականք և առաքելա-
կանք ։ Պարտիմք չոքել , և
մտադիւրութ͞բ ունկնդիր
լինել ։ Եւ մինչ ասի սրբոյ
Աւետարանս որ ըստ ։
Պարտիմք կնքել զմեզ նշա-
նաւ սրբոյ խաչին ՚ի ճակատս,
՚ի բերանս , և ՚ի կուրծս ։ Եւ
մինչ աւարտի Աւետարանն ։
Պարտիմք միաբան ասել ․
Գոհութիւն քեզ Տ͞ր Յ͞ս
Ք͞ս ։ Եւ մինչ ասի Հաւա-
տամքն ։ Պարտիմք և մեք
խոստովանել զնոյնն ասել ։ Եւ
մինչ

մինչ ասի։ Եւ ներմարմնա-
ցաւ Հոգւով սրբով ։ Պար-
տիմք չոքել 'ի ծունկս ։ Եւ
մինչ ասի Սրբասացութեն ։
Ոչ պարտիմք չոքել և ոչ բա-
նալ գլուխս, այլ կալ յոտս
և աղօթել ։ Եւ մինչ ասի
Ողջոյն տուք ։ Պարտիմք
համբուրել զմիմեանս 'ի յուսս
և խոնարհիլ միմեանց ։ Եւ
մինչ ասի Սբ Սբ Սբ ։ Պար-
տիմք չոքել և աղօթել ։ Եւ
մինչ ասի Առէք և կերէք,
և կամ Արբէք 'ի սմանէ ։
Պարտիմք խոնարհիլ, և
երկրպագանել կենարարի
մարմնոյ և արեան Տն ։ Եւ
մինչ ասի Հայր մեր, որ
'յերկինս ։ Պարտիմք ամե-
նեքեան միաբան համաձայ-
նիլ ։

նիլ։ Եւ մինչ տան 'ի սրբու֊
թեն սրբոց ։ Պարտինք եր֊
կրպագանել մարմնոյ և ա֊
րեան Քի Տն մերոյ , և
բախել երկցս զկուրծս ։ Իսկ
եթէ ոք կամիցի հաղորդիլ ։
Մինչ տան Հաւատամ 'ի
հայր ԱԾ ճշմարիտ ։ պատրաստի
և ինքն ասել զնոյնն ։ Եւ
յա՛ւ արտասանմանն պատրաստ ժողո֊
վել զմիտս իւր և ասել երկ֊
ցս ․ Տէր ոչ եմ արժանի զի
մտանիցես ընդ յարկաւ իմով,
այլ ասա՛ բանիւ միայն և
բժշկեսցի հոգի իմ ։ Եւ մինչ
մատչի առ 'ի առնուլ զհա֊
ղորդութիւն ։ պատրաստ ասել
Մարմին Տն մերոյ ՅԻ Քի
պահպանեսցէ զհոգի իմ 'ի
կեանս յաւիտենականս ։

Եւ

Նա սպասեսցէ անդ՝ մինչ աւարտեսցի պատարագն, և ընթերցանեսցի աւետարանն վերջին. Ի սկզբանն էր բանն ։

Խրատք կենցաղավարելոյ զընտանիս և զհպատակս ։

Ո՜վ պարտականք են հարք և մեծաւորք տանց հոգալ, զի իւրքն ընտանիք երթիցեն ՚ի լսել զտօնախմբութիս, և զորբազանս պատարագս, և մա՛ս ՚ի ուսանելի զքրիստոնէա_կան վարդապետութիւն ։ այս_պէս գլխաւորք ընտանեաց ո՛չ պարտին ձանձրանել ՚ի խրատելոյ, և ՚ի հրամայելոյ իւրոց զաւակաց, մշակաց, աշխատողաց, ծառայից, և

և զաղախնեայց զի նմա՛ նուաս
տօնից երթիցեն ՚ի պատա_
րագ տալով նմա զպատշաճա_
ւոր ժամանակ, ապա թէ
ոչ՝ մեղանչեն մահացու օրէն,
մինչ ոչ դոյ հարկաւոր
պատճառ արգելման։ Պար_
տին ևս ածել զնոսա ա՛ռ
ամենասուրբս սրբազնութիւն
եկեղեցւոյ, տալով նոցին
զժամանակ դիպաւոր, ա՛ռ
՚ի կատարել զնոյն։
Պարտին ևս ունել զքարի
նախանձ ուսուցանելոյ նոցին
զվարդապետութիւն քրիստո_
նէական կատարելապէս։
ապա թէ ոչ, գոնեայ ու_
սուցանիցեն զՀայր մերն։
զՈղջոյն քեզն։ և զՀաւա_
տամքն։ այլ և առաքել զնո_
սա

սա 'ի յուսումն ջերմեռան-
դութեն ուրուք օր ըստ օրէ։
Ուսուցանել նմ՟ կնքել զինքն
նշանաւ սրբոյ խաչին ։ Ըն-
դունել զջուր օրհնեցեալ ։
Յանձնել զինքն Տ՟ն մերում
Յ՟ի Ք՟ի, և ամենօրհնեցելոյ
մօրն նորա Մարիամու Ա՟Ծ
ածնին և միշտ կուսին , և
պահապանին իւրում հրե-
շտակին ։ Շնորհակալ լինել
զԱ՟յ յաղագս բարերարու-
թեացն ընդունեցելոց , և խն-
դրել 'ի նմանէ զներումն մե-
ղաց իւրեանց ։ Պարտին և ս
ուսուցանել , զի բանայցեն
զգլուխ մինչ մտանեն 'յ ե-
կեղեցին , կամ մինչ անցա-
նեն յանդիման պատկերի
Տ՟ն մերոյ Յ՟ի Ք՟ի , և ա-

մէջօրհնեցելոյ կուսին Մա-
րիամու Ա՟ծածնին՝ և եր-
կրպագանիցեն նոցին : Եւ
մինչ սկսանին յուտել խա-
չակնքիցեն զինքեանս , և
զկերակուրն , և ասիցեն :
Փառս Ա՟յ՝ և սրբուհւոյ
Ա՟ծածնին : Եւ մինչ ըմ-
պեն՝ ասիցեն . Գոհութիւն
քեզ Տ՟ր :
Պարտին ես ուսուցանել
նոցա ասել զԱստուածածնի
Ռօզարին , նամենայնում ա-
ւուր , իսկ եթէ ոչ՝ գոնեայ
յաւուրս կիրակէից և տօնից:

Եւ Ռօզարին , որ վարդա-
րան թարգմանի՝ ոչ այլ ինչ
է՛ , եթէ ոչ տասն և հինգ
Հայր մեր որ յերկինս : և

 հարիւր

հարիւր յիսուն Ողջոյն քեզ Մարիամ ։ որք են ։ գ· անգամ Ե· Հայր մեր ։ և գ· անգամ յիսուն Ողջոյն քեզ Մարիամ ։ զի 'ի յերիս մասունս յիսուն՝ յիսուն՝ բաժանին , և զանազանին անուանք կոչին , այսինքն , Խնդութի՝ Ցաւալի՝ և Փառաւոր , կամ փառաւոք լի ։ և այսպիսի անուանափոխութիւնս ունին՝ վա զանազանից խորհրդոց՝ յինքեանց ներփակունակելոց ։ որք են գլխաւորք խորհրդոց փրկագործին մարդեղութե և ներխարմնութե Տն մերոյ Յի Քի ։ վասնորոյ է՛ այս վարդարանս յոյժ հաճոյ և ընդունելի առօթք Տ.ն և Տ'ամածնին ։ և ունի 'ի

բազ-

բազմաց ծայրագունից Հայ-
րապետաց պատուեցեալս
զմեծամեծ և զանթիւ ին-
տուլգէնցիաս , այսինքն ,
զներողութիւն և զթողու-
թիւնս մեղաց , և մանա-
ւանդ պատժոցն ներանկե-
լոց վ̄ն մեղաց , զորս պարտ
էր նոցա հատուցանել 'ի քա-
ւարանին ։ Բայց յորժամ
զղջմամբ խոստովանի ոք զմե-
ղս իւր , և առնէ զՐօգտարեն
բազում անգամ լինի՝ որ զա-
մենայն զպարտս իւրոց յան-
ցանացն սա հատուցանէ ,
նա և ս առաւել վարձուց և
արդեանց արժանանայ ։ և
վ̄ն այս Րօգտարկս եղեալք են
յՐ.յ անթիւք և մեծամեծք
սքանչելիք ։ և մինչև ցարդ-

լինելն հիացապէս ։ Արդ ա-
ռաջինն յիսուսն որ կոչի բա-
ժին խնդալի, ներպարունա-
կէ յինքեան զհինգ Հայր
մեր ։ և զ յիսուն Ողջոյն քեզ
Մարիամ ։ զորս պարտէ՛
ասել այսպէս ։

Նախ ասել մի՛ Հայր մեր ։ և
Ժ. Ողջոյն քեզ Մարիամ ։
մտածելով զաւուրս մանկութեան
զոր եբեր Հրեշտակապետն
Գաբրիէլ առ կոյսն Մարիամ
ասելով Ողջոյն քեզ Մա-
րիամ լի՛ շնորհօք օրհնեալ
ես դու 'ի կանանայս ։ ընդ-
նմին ևս մտածելով զմե
յղութիւն կուսին, որ նոյն-
ժամայն Ոգւով Սրբով յղա-
ցաւ զբանն Այ ։ և այլն ։
Երկրորդին ասել մի՛ Հայր մեր ։

Ժ.

Ժ. Ողջոյն քեզ Մ՝րիմ: մտա_
ծելով զսրբութեան կուսին
զգնալն 'ի տեսութի Եղիսա_
բեթի, որոյ և ես զողջոյնն:
և Եղիսաբեթի մեծաւ խնդ_
դութ͞ե ընկալեալ զՄ՝արիամ
ասաց՝ օրհնեցեալ ես դու
'ի կանայս, և օրհնեցեալ է՛
պտուղ որովայնի քո: և այլն:
Եր͞րդին ասել մի՛ Հայր մեր:
Ժ. Ողջոյն քեզ Մ՝արիամ:
մտածելով զտ͞ե ծնունդն,
այսինքն, յորժամ Ամենա_
սրբուհի կոյսն ծնաւ զորդին
իւր զանդրանիկ զկեանն աշ_
խարհի: և բազութիւն զօ_
րաց երկնաւորաց երգեցին
զՓառք 'ի բարձունս Ա͞յ:
և այլն:
Չոր͞րդին ասել մի՛ Հայր
մեր:

մեր ։ Ժ. Ողջոյն քեզ Մա-
րիամ ։ մտածելով զքառասու-
նօրեայ դնալն ՚ի տաճարն
Տն մերոյ, այսինքն, յորժամ
ծնողքն նորա՝ ածին զնա
՚յԵէմ յանդիման առնել Տն ։
զոր աւընկալաւ Սիմէօն ՚ի
գիրկս իւր՝ և օրհնեաց զԱծ
և ասէ՝ Արդ արձակես զծա-
ռայս քո Տր ըստ բանի քում
՚ի խաղաղութիւն ։ և այլն ։
Հինգ երրդ ասել՝ մի՛ Հայր մեր ։
Ժ. Ողջոյն քեզ Մարիամ ։
մտածելով զայն՝ յորժամ Տրն
մեր Յս Քս երկոտասան
ամեայ նստեալ ՚ի տաճարին
ընդ վարդապետսն, լսէր ՚ի
նոցանէ և հարցանէր զնո-
սա ։ և այլն ։ վերջացաւ
բաժին խնդալին ։

Սկսա-

Սկսանին ցաւալիքն : Նմանապէս ասա եւս պատարէ՛ .

Նախ ասել՝ մի՛ Հայր մեր :
Ժ. Ողջոյն քեզ Մարիամ :
մտածելով զՏ՟ն մերոյ աղօթելն 'ի պարտիզին, զտխրելն եւ զհոգալն, եւ զարիւն քրտունելն : Եւ այլն :

Երկրդին ասել՝ մի՛ Հայր մեր :
Ժ. Ողջոյն քեզ Մարիամ :
մտածելով զՏ՟ն մերոյ կապելն 'ի սիւնն, եւ անողորմաբար ծեծելն բազում գանիւ : Եւ այլն :

Երրդին ասել՝ մի՛ Հայր մեր :
Ժ. Ողջոյն քեզ Մարիամ :
մտածելով զՏ՟ն մերոյ փշոք պսակելն, զթուքն զնախատանսն եւ զծաղր լինելն: Եւ այլն:

Չորրդին ասել՝ մի՛ Հայր մեր :

Ժ. Ողջոյն քեզ Մարիամ ։ մտածելով յորժամ Տէրն մեր Յս Քս զծանր փայտ խաչին բարձեալ ՚ի յուսն տանէր ՚ի գողգոթայ ։ ո՛հ որքան աշխատեցաւ մի խմ ։ և այլն ։

Հինգ երրորդին ասել՝ մի՛ Հայր մեր ։ Ժ. Ողջոյն քեզ Մարիամ ։ մտածելով զՏն մերոյ բեւեռելն ՚ի խաչին , զծարա՛ւելն , և բանականն Հոգւոյն իւրոյ ՚ի ձեռս Հօրն ա՛ւանդելն ։ և այլն ։ վերջացաւ բաժին ցա՛ւալին ։

Սկսանի փառաւո՛րն ։ ըստ նոյն կերպի ևս ասա ։

Նախ ասել՝ մի՛ Հայր մեր ։ Ժ. Ողջոյն քեզ Մարիամ ։ մտածելով զՏն մերոյ Յի Քի

պայ_

պայծառ. և փառաւորեալ սբ
յարութիւն ։ և զերեւելն Ա-
շակերտացն ։ և այլն ։
Երկրորդն ասել մի՛ Հայր մեր ։
Ժ. Ողջոյն քեզ Մարիամ ։
մտածելով զՏ՟ն մերոյ ։ հրա-
շալի սբ համբարձումն ՚ի
յերկինս, և զնստելն ընդ աջմէ
Հօր ։ այսինքն, Հաւասար
Հօր ։ և այլն ։
Երրորդն ասել մի՛ Հայր մեր ։
Ժ. Ողջոյն քեզ Մարիամ ։
մտածելով զգալուստ Ոգւոյն
սբյ ՚ի վ՟ր Աշակերտացն, զորս
և ելից և հրազինեաց սիրովն
Ա՟յ ։ և այլն ։
Չորրորդն ասել մի՛ Հայր մեր ։
Ժ. Ողջոյն քեզ Մարիամ ։
մտածելով զամենաերանելու-
հւոյ Մ՟օր և կուսի վերա-

փոխին 'ի յերկինս և անապա-
տում փառօք պսակին 'ի
Ամենասրբոյ Երրորդութենէն։
և այլն ։

Հինգերորդն ասել մի՛ Հայր
մեր ։ Գ. Ողջոյն քեզ Մա-
րիամ ։ մտածելով զհիանալի
փառս Ամենասրբոյ Երրոր-
դութեան ։ Ամեներանելու-
հւոյ կուսին ։ և Ամենից
Հրեշտակաց և Սրբոց ։ Երա-
նեցելոց 'ի յերկինս , որք 'ի
յաւիտեանս յաւիտենից օր-
հնեն զԱստուած , և զմայլին երա-
նաւէտ տեսութեն Աստուծոյ ։ և
այլն ։

Արդ գիտելի է՛ , զի՛ յամե-
նայն անգամ , որ կձարի ա-
սել մի Հայր մեր որ յերկինս։
և տասն Ողջոյն քեզ Մա-
րիամ ։

լիամ։ պատուէ՛ ՚ի վերջն եւս ամէն՝ Փառք Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն սրբոյ, որպէս էր ՚ի սկզբանն եւ այժմ եւ միշտ, եւ յաւիտեանս յաւիտենից ։

Ամէն ։

Իսկ Պասքն Ածածնին ունի ՚յինքեան վախճանն երեք · զՈղջոյն քեզ Մարիամ ։ եւ եօթն Հայր մեր ։ ՚ի պատիւ եւ ՚ի մեծարանս վախճանն երեք աւուրց, զոր եկաց սրբուհին Ածածինն ըն կենցաղուամ այսմիկ , եւ եօթն Հայր մերն , վասն եօթն պարգեւաց Հոգւոյն սրբոյ , որովք զարդարեցաւ ամենասրբուհին կոյսն ։ Եւ այսպէս ասելով · Հայր մեր , որ ՚յերկինս եւ այլն ։ Ողջոյն

քեզ Մարիամ և այլն ։ և կրկնելով զնոյնս , բորբոքի ջերմեռանդութիւն մեր յոյժ արդիւնաւոր , առ ՚ի խոստանալ զշնորհս Ս. Յ̃ , ՚ի ձեռն ամենօրհնեցելուհւոյ Ա̃ծա-ծնին ։

Պարտ է՛ և ս երբեմն ասել զպսակն Տ̃ն մերոյ Յ̃ի Ք̃ի , որ ունի ՚յինքեան երեսուն երեք Հայր մեր ։ և հինգ Ողջոյն քեզ Մ̃րիմ ։ և այս ասի ՚ի յիշատակ և ՚ի մեծարանս երեսուն երեք ամացն , զորս եկաց Տ̃ր̃ն մեր Յ̃ս Ք̃ս նայսմիկ կենցաղոջ ։ Յորմէ և մեք պարտիմք մինչ ասեմք զպսակս զայս , և կամ զԱ̃ծ-ածնին և կամ զվարդարանն , մաղթել զշնորհս , զներումն

մեղաց, ըղձապտուղ վարուց, և զհամահետևութիւն նոցին զօրութեանց, և համառօտապէս պարտի ամենայն ոք գոլ հոգունական գործոյ հոգեկանի ողորմութեան, որ է՛ օգնական լինել վշտացելոց, աղօթել և խրատել զմեղաւորս, ա՛ռ որ յա՛ւէտ են պարտաւորեցեալք հարք և մեծաւորք տանց:

Պարտական է՛ ամենայն ոք ա՛ռ ՚ի լսել զկատարեալ և զամբողջ պատարագ, մամաւանդ ՚յաւուրս տօնից պատուիրեցելոց: Եւ եթէ ոք թողուցու զանկաւ ին՛չ մասն պատարագին առանց լսել՝ ներելի է՛, իսկ եթէ զմեծ մասն ինչ թողու՝,

ոչ է՛

ոչէ՛ նմբռնելի , զի պարտա-
կան միայ պատարագին :
Սուրբ պատարոն իւրաքանչիւ-
րոց խոհեմայէ՛ս զգուշանալ
՚յոչ ելանելոյ ՚յեկեղեցւոյն ,
մինչև աւարտեսցի բոլոր
պատարագն : Քանզի եթէ
ոք յաւուրս տօնախմբութեց
պատուիրելեաց , Թարց հա-
՛ւատոյ բանի , և հարկա-
՛ւորի պատճառի , ՚ի բաց
Թողուցու զլսումն պատա-
րագի անհոգայէն՝ այնքա-
նիցս մահացուօրէն մեղանչէ ,
որ քանիցս զնոյնն կատուն-
կանէ : Մ՝եղանչեն և այ-
նոքիկ , որք ոչ կամին սակս
պղերգութե և չարի սովո-
րութե գտանիլ պատրաստ
՚ի յանկզբան պատարագին ,

տամ այնոցիկ , որք ո՛չ կամին
կալ մինչեւ 'ի վերջն նորին ։
Իսկ այնոցիկ , որք չեն ճշգր_
տից եւ պիտանաւորաց պատ_
ճառաց , ո՛չ կարեն համենայ_
նում աւուր լսել զսրբազան
պատարագն՝ գոնեա՛ պարտին
գնալ 'յ եկեղեցին առ 'ի ըն_
դունել զջուր օրհնեցեալ ,
չոքել 'ի ծունկս առաջի սր_
բագունեղի սրբազնութեան
մարմնոյ եւ արեան Տն , կն_
քել զինքեանս նշանաւ սրբոյ
խաչին , եւ հաւաքել առ ին_
քեանս զզգայութիւս , զմիտս ,
եւ զկամս զի մի՛ ընդ վայր
զբաղիցին ։
Եւ տալ հինգ Հայր մեր ,
եւ նոյնքանս Ողջոյն քեզ Մա_
րիամ 'ի պատիւ եւ 'ի մեծա_
րանս

բանս հինգ խոցուածոց Տ՟ն մերոյ Յ՟ի Ք՟ի ։ Որև պարտին աղաչել , զի՛ զմ՟ անհնոյ զօրութ՟ն ազնուին և մեծագնի արեան իւրոյ , հաճիցի ներել մեղացնոցին, և պարգևել զշնորհս , զի ՚յաւուր այնմիկ զգաստանայցեն, և զօրանայցեն առ ՚ի ոչ մեղանչել ընդ դէմ Ա՟ծայնոյ հանդխասլեհութ՟ն , ոչ իւիք կերպիւ , ոչ խորհրդով, ոչ բանիւ , և ոչ գործով , այլ մանաւանդ մեծագունիւ զօրութ՟բ արդեանց իւրոցն չարչարանաց , հաճիցի շնորհել նոցին զհոգին իւր մ՟ե , որ՟զի կարիցեն կեալ ըստ քրիստոնէականի կենցաղավարութ՟ն առ ՚ի

հա-

հաճութեան տրքաղանի կամաց
նորին , հանդերձ իւրայնօք
ընտանեօք ։ այլ և պարտին
շնորհակալ լինել ․ զՏնէ մեր-
մէ ՅԷ ՔԷ , վս բարերա-
րութեանց ընդունեցելոց , և
աղաչել զնոյնն սակս բոլոր
եկեղեցւոյն , և վս միաբա-
նութեն իշխանաց քրիստո-
նէից , վս դարձման հերձո-
ւածողաց , և հերետիկոսաց ,
և յաղագս լուսաւորութեն
անհաւատից , վս թշնամեաց
և բարեկամաց , և սակս հո-
գեաց քաւարանին ։ Նաև ա-
սելով զմի Հայր մեր ։ և զմի
Ողջոյն քեզ Մարիամ ։ մաղ-
թել զսէն զայն , յանուն որոց
եկեղեցին այն՝ նորուս են ,
կառուցեալ է՛ , կամ նորուս

գոն նշխարք սրբոյն, կամ սրբոց, առ ՚ի օգնել ոչ միայն ինքեանց, և ընտանեաց իւրեանց, այլև բոլորին քաղաքին իւրեանց, երկրին, և դաւառին: Յետ այսորիկ պարտին առնել զննութիւն իւրոյն խղճմտանաց զղջալ, և առնել զխոստովանութիւն ՚ի մի

ԼԾն:

Բայց եթէ ոք ոչ ունիցի զդիւրամատչութիւն ՚յամենայն աւուր լսելոյ զպատարագ, և երթալոյ ՚ի տունն Ա̄յ, այսինքն, ՚յեկեղեցին առ ընդունել սրբազնութիւն մարմնոյ և արեան Տ̄ն, այնպիսին պարտին ունել ՚ի տան իւրում զմաքուր ինչ անօթ, ՚յորում պահիցէ զջուր օրհնե-

նեցեալ , զոր ընկալեալ ջեր
մեռանդութբ̅ հանդերձ ,
գնասցէ յանդիման ս̅բ̅յ պատ_
կերի Տ̅ն մերոյ Յ̅ի Ք̅ի ,
կամ առաջի պատկերին սր_
բուհւոյ Ա̅ծ̅ածնին , և անդ_
անկեալ ՚ի ծունկս տացէ
հինգ Հայր մեր : և հինգ
Ողջոյն քեզ Մարիամ : ըստ
վերոյ ասացելոյ խրատու :
բայց սակայն հայր ընտա_
նեացն , և մեծաւոր տանն
պարտին առնել ևս ընդ ին_
քեան զիւրս ընտանիս , ա՛ռ_
՚ի առնել զնոյն կրթութի ,
և ուսուցանել որդւոց իւ_
րոց , զի և նոքա արասցեն
այսպէս , քանզի այսու ջեր_
մեռանդութբ̅ և դոյնիւ
ուշադրութբ̅ , ընտանի ՚ի Տէ̅

Այ̅ մեծամեծ շնորհ հոգւոյ
և մարմնոյ ։ Ըստ այսմ ևս
պարտին առնել , ՚ի ժամու
երեկոյի ուսուցանելով որ-
դւոց և ծառայից իւրեանց
զնոյնս ջերմեռանդութիւնս ,
կրթելով զնոսա ՚ի վարս քրիս-
տոնէականս , որպ̅ զի կեայցեն
և մնայցեն ՚յ երկիւղն Այ̅ ։
Պարտաւոր է՛ ևս գովելի իմն ,
զի մինչ լռեսցի հնչիւն զան-
գակին աւագի եկեղեցւոյ ,
կամ այլոյ ուրուք մերձա-
կայի , որ իցէ նշան վերա-
ցուցման մարմնոյ և արեան
Տն̅ մերոյ Յի̅ Քի̅ , իւ-
րաքանչիւր ոք ՚ի յընտանեաց
չոքեսցի ՚ի ծունկս , և երկիր-
պագանիցէ հոգւով և ճշ-
մարտութբ̅ Յի̅ Քի̅ կե-
նա-

նագործողին աշխարհի , և
յիշեցէ Թէ վերացումն այն-
նշանեցէ բարձրացուցման Տ՟ն
մերոյ Յ՟ի Ք՟ի մի կեցութ՟ե
մերոյ ՚ի վե՛ր խաչափայտին , և
խնդրեցէ ՚ի նմանէ զներումն
մեղաց ձերոց : այսոքիկ լինին
՚ի տունս և ՚ի խանութս , և
՚ի ճանապարհս , և եթէ ոք
ո՛չ կարիցէ չոքել ՚ի ծունկս
գո՛նեայ՝ բանայցէ զգլուխն,
՚ի նշան քրիստոնէականի վե-
րապատուութ՟ե , և վերա-
ցուցանիցէ զմիտս առ Ա՟Ծ
բախելով զկուրծս և հայցե-
լով ՚ի նմանէ զներումն :

խրատք վասն բարւոք խոստովա-նելոյ զմեղս :

*Նախքան զխոստովանութիւն
խոր-

խորհեաց 'ի քեզ , թէ զի ամբող՝ և ըստ որում ընդդէմ Ա̃յ իցես մեղուցեալ , ըստ թուոյն , ըստ ժամանակին , ըստ տեղւոյն , ըստ անձին , ըստ արժանաւորութեան , և ըստ այլոց պարագայից , թէ խորհրդով , թէ բանիւ ։ և թէ գործով ։ Եւ ապա խնկապէ՛ս եղուղեա՛ 'ի քեզ զզղջումն մեղաց , ոչ վ̄ն ամօթոյ , կամ հարկի , կամ ունայնի փառասիրութե̃ , այլ վ̄ս բարերարութեանցն՝ քաղցրութեանցն ևս Ա̃յ , զի բարկացուցեր զնա ։ Յետ որոյ աղաչեա՛ քեզ շնորհօքն Ք̃ի , որ քան կարէ՛ փախչել 'ի մեղաց և 'ի մոլութե̃ց, և հեռանալ առաջնութե̃ց,

թեց, սիրել զՔՍ մի խոր հո-գեաւն, և զընկերս վն Ք.Յ: որոց հաւ բարութեցն խնդա-կցիլ, և չարութեցն ցաւա-կցիլ, և յամենայնի որում քումէ զկեցութի քո հոգալ:

Աղօթք յառաջ քան զխոստո-վանութիւնն:

Ամենակարող ԱԾ, և խոսաց ամենից գերագոյնդ Տր; որ ըստ ճոխեան ես խնա-մածագոյնդ, բարերարագոյնդ, առատաբաշխագոյնդ ողորմա-ծագոյնդ: Պաղատիմ զքեզ սիրել ՚ի բոլոր հոգւոյ իմմէ, և ՚ի համայնից իմոց զօրու-թեց, ՚ի վեր քան զամենայն, վն որոյ զղջամ խոկալէ՛ս և ցանկամ հաւատալէ՛ս, զի այս-

այսքանիւք մեղօք խոցք զքոյդ Յ̃Ծային հանդիսավէհութ̃ին զայրացուցեալ եմ, զորս նոկ մեղս այնքան ապաշխ́ւեմ, ատեմ, մինչ զի եթէ այժմ առնելիք էին, ո՛չ եւեթ հաւանէի առնել զն̃ս ։ Ուքանզի դժուարին էս հայր ողորմութ̃եց ։ ուրեմն ինձ զներումն շնորհեա՛, զոր հայցեմ խոնարհաբէ՛ս, զոր և յուսամ ընդունիլ առ ՚ի քէն, վ̃ս մեծագնեղի արեան փրկչին իմոյ սիրեցելոյ որդւոյ քոյ ։ այլ և յաւաջադրեմ ինձ նպաստաւութ̃բ քոյոյ շնորհի, զլինագոյն պատուիրանաց քոց պահպանութ̃ն, զփախուստ յառթութ̃եց մեղանչելոյ, զդառնագոյն, և զկա-

զկատարելագոյն յանցանաց իմոց զխոստովանութի՛ւն , և առաջադրեցելոց ապաշխարութեց զամբողջ վճարումն։ այլ արդ՝ վս՟ վճարառութե զիս բոլոր քեզ ընծայեմ , ընդ առից և կրից իմոց , զոլս ըղձամ , զի բարեհաճութբ առընդունիցիս ՚ի մի ութի արդեանց որդւոյ քո Տ՟ն մերոյ Յ՟ի Ք՟ի ։ Նւ որ ինչ անյաջողութի ինձ դիպեսցի , ըմբերեսցիս վս՟ մեծագունեղի սրբագունեղի իսկ քոյոյ անուան , որում և ս զիս ծառայ դոլ մշտնջենաւոր առնեմ , և Տ՟նադրեմ։

Յորժամ մեղանչես , վաղվաղակի ողբամ և հեծեծեամ,

ո՛չ թէ այնորիկ, որ զպատիժ կրելոց իցես, այլ վա՛ս այնորիկ, զի զՏ՟ր քո զայրացուցեր, զայնքան բարերարն քո, զայնքան սիրօղն զքեզ, զայնքան կեցութե՟ քոյ զկատարօղն, մինչ զի զորդին եւս իւր ՚ի պատճառս քո մատնեաց, հեծեծեա՛ ուրեմն, եւ մի՛ երբէք թողուր քեզ զմեղս առնել։

Աղօթք յառաջ քան զխոստովանութիւնն ։

Ո՛վ բարերարութ Տ՟ր իմ Յ՟ս Ք՟ս, աղաչեմ զքեզ ՚ի բոլորէ սրտէ, եւ ՚ի բնաւից մտաց իմոց, ընկալ զխոստովանութիւն իմ, զոր կամիմ առնել այսօր առաջի քո, եւ

եւ տուր ինձ զճշմարիտ զղ-
ջումն վ՟ս բնաւից իմոց յան-
ցանաց ։ Ո՛վ քաղցրագութեղ
Յս՟ առաքեա՛ ՚ի հոգի իմ եւ
՚ի միտս իմ զլոյս ճշմարտու-
թե՟ քո, առ ՚ի գիտել եւ ճա-
նաչել զհամնուրս մեղս՝ եւ ըզ
յանցանս իմս, զորս պղծարանիմ
խոստովանիմ առաջի քո, եւ
առ ՚ի ուսուցանել ինձ, զի
կարիցեմ լրութ՟բ սիրոյ, եւ
ջերմեռանդութե՟՝ մատչել
առ այսքան ահաւոր խոր-
հուրդ ապաշխարութե՟ ։

Ամէն ։

Յետոյ գնալ պարտիմք առ խոստովա-նահայրն, և խաչակնքել զդէմս մեր ասելով՝ յանուն հօր, և այլն ։ և ասել խոստովանիմ Ա՟Յ, որպէս ՚ի վերոյ ։ և ապա սկսանիլ պատմել մասնաւո-րապէս զգործեցեալ զմեղս ։

Աղօթք զկնի խոստովանութեան ։

Աղերսի քեզ Տ՟ր աղերսեմ ար-դեամբք երանուհւոյ միշտ կուսին ծնողի քո Մարիա-մու և համայնից սրբոց, հաճելի և ընդունելի արա խոստովանութիւնս իմ, և որ ինչ պակաս մնաց ինձ այժմ և յայլում ժամու թէ ՚ի բաւականութ՟ն զղջման, թէ ՚ի պարզութ՟ն արտաքեր-ման, և թէ ամբողջութ՟ն խոստովանութ՟ն, լցցէ գթ-ութիւն քո և ողորմութիւն, որ-

ովք

ողջ և հաճեցիս լինալն՝ս և
կատարելալն՝ս արժանել զիս
՚ի յերկինս ։
Որ կեաս և թագաւորես
ընդ Հօր և ընդ սրբոյ Ո-
գւոյն Ած ՚ի յաւիտեանս յա-
ւիտենից ։ Ամէն ։

Աղօթք զկնի խոստովանութեան ։

Ո՜վ Տէր իմ և փրկիչ իմ Յս Քս, աղաչեմ զքեզ, հաճեաց քոյով շնորհիւ վերընդունել զխոստովանութիւն իմ, և լի՛ց զպակասութիւն սորին քոյով անհնիւ բարեգթութեամբդ, շնորհեա՛ և ս զներումն իմոց բնաւից յանցանաց, քոյով ողորմութեամբդ, զի արժանի եղէց ՚ի փառս քոյ մեծագոյնս ընդունել զկե-

նդանարար մարմնոյն և զարեանն քո
մէ ։ Ամէն ։

Աղօթք յառաջ քան զհաղորդու-
թիւնն ։

Ով Տէր իմ Յիսուս Քրիստոս, գիտեմ
ես ոչ եմ արժանի ընդու-
նել զքեզ, սակայն վս կա-
րևորութեն իմոյ գամ առ
քեզ, զի հիւանդութի իմ
քև բժշկեսցի և խաւար մտաց
իմոց քև լուսաւորեսցի, աղ-
քատութի իմ քև փարթա-
մասցի, և գործք իմք բա-
րիք քև արդիւնաւորեսցին ։
Ամէն ։
Յիշեա՛ ով Տէր իմ, զի ե-
տուր զքեզ ՚ի մահ վս իմ,
և զկենդանարար մարմինն և զա-
րիւն քո բաշխեցեր ՚ի կեն-
դա-

դաշնութիւն իմ։ Արդ ու-
րեմն , զի լինիցին սոքա 'ի
քա՛ւութի և 'ի թողութիւն
մեղաց իմոց , և մի՛ 'ի դա-
տապարտութի հոգւոյ ի-
մոյ , որովք արժանա՛ւորե-
ցայց պարակցիլ ընդ սրբոց
քոց , և տեսութեանն երա-
նեցայց քոյոց փառաց։

Աղօթք սրբոյն Օգոստինոսի։

Տէր իմ Յս Քս , ճանաչե-
ցից զիս , ճանաչեցից զքեզ ,
մի՛ զայլ ինչ ըղձանայցեմ
եթէ ո՛չ զքեզ , զի ատիցեմ
զիս և սիրիցեմ զքեզ , խո-
նարհեցուցանիցեմ զիս , և
բարձրացուցանիցեմ զքեզ ,
զոչ ինչ խորհիցիմ , եթէ ո՛չ
զքեզ , մեռուցանիցեմ զիս ,
և

և կենդանայցեալ 'ի քեզ: Օ՜ որ ինչ գայցէ ա՛ռ իս, ա՛ռ ընդ-ունիցիմ 'ի քէն հալածիցեմ զիս, և հետևիցիմ քեզ, և միշտ բաղձայցեմ հետևիլ քեզ: Փախիցիմ յինէն, և դիմիցեմ ա՛ռ քեզ, և ար-ժանի լինիցիմ պաշտպանիլ 'ի քէն, երկիցեմ 'ի յիս, և երկնչիցիմ 'ի քէն; և իցեմ 'ի ընտրելոց քոց, տարաձայ-նիցիմ ինձ, և համաձայնիցիմ քեզ, և հնազանդիլ կամիցիմ վասն քո: Ոչ իւիք զգածի-ցիմ, եթէ ո՛չ քև: Նկա-տեա՛ ա՛ռ իս, զի սիրիցեմ զքեզ, կոչեա՛ զիս, զի տե-սանիցեմ զքեզ: Նա 'ի յա-ւիտեան զմայլեցիմ քև:

Ամէն:

Եւ ապա մատիր առ հաղորդութիւն սուրբ ասելով ։ մարմին Տ̃ն մերոյ , որպէս 'ի վերոյ ։

Աղօթք զկնի հաղորդութեան ։

ՈՎ Տ̃ր իմ Յ̃ս Ք̃ս , հաց կենդանի , և զկենաց շնորհօղ աղբի մարդկան , անհնարապէս զքեզն շնորհակալ լինիմ , որ արժանի արարեր զիս զմեղաւորս քոյով շնորհիւ Թարց իմոց արդեանց , հաղորդելով կենդանարար մարմնով և արեամբ քով ։ Ուստի աղաչեմ զքեզ , լիցի սա ինձ զէն հաւատոյ , և վահան ամրութե̃ կամաց իմոց , համբարձումն սրտի և մտաց իմոց առ քեզ , և լուսն Ս̃Ծայնոյ քոյոյ սիրոյ , արտա-

խլու

խլումն բնաւից վատթարու-
թեց, և ՚ի ծաղկումն հա-
մայնից առաքինութեց, ա-
ներկեւանութիւն ՚ի շնորհս
բարեգործութե, և զեր-
ծումն ՚յամենից մոլորութեց,
զի քեւ և ՚ի շնորհս քոյ
պանծացեալ աճապարիցեմ
՚ի հարսանիս քոյ երկնայինս,
և խառնակցիցիմ քոյոց ընտրե-
լեաց զի դու ես լոյս ճշմա-
րիտ՝ կեանք քաղցրութիւն և
յոյս մեր ։ Ամէն ։

Երկնայնոց ինձ 'ի սեփական Տիրուհութի , 'ինպատատու-թիւն , և 'ի մայրութիւն , և հաստատեալ է'ս յառաջա-դրեմ մի'շտ ծառայել քեզ յօժարութ՟ե կամաց , և առ-նել , զի և այլք նմանապէ'ս ծառայիցեն քեզ ։ Ընդ՝ մաղթեմ 'ի քէն ո՛վ ամենա-բարեպաշտ մայր , միջնոր-դութ՟ե պատուական ա-րեան որդւոյ քո միածնի ցօղեցելոյ վ՟ս իմ 'յԵրկիր , զի ընկալցիս զիս 'ի թիւս այլոց քոյոց ջերմեռանդից պաշ-տողաց , 'ի ծառայութիւն մշտնջենական , և այց առ-նիցես ինձ յիմս գործառ-նութիւնս ։ Հատեա՛ ուրեմն վ՟ս իմ ըշնորհս գործունեայս,

որովք մարթիցեմ այնպէս կենցաղավարել ընդ բնաւս խոկմունս, ընդ բանս և ընդ գործս, մինչ զի ոչինչ անհաճոյ գտանիցեմ՝ յաչս քոյս, ամենամաքուրս, և ոչ նուէք յանցաւոր առաջի որդւոյ քոյ միածնի ։ Յիշեա՛ զիս ո՜վ մայր ողորմութեան, և մի՛ ընկենուր զիս յերեսաց քոց ՚ի ժամու մահուան իմոյ, մինչև չուիցէ հոգի իմ՝ յայսմանէ տառապանաց մարմնոյ ճշմարտիւ ապաշխարութե̅բ իւրոցն յանցանաց ։ Ամէն ։

Աղօթք առ սրբուհի Ա̅ծածինն ։

Ով սրբուհի կոյս Մարիամ քաղցրագունեղ ։ Թագուհի

շնոր-

չորհաց , բարեխօսուհիդ մեղաւորաց , և ապաւէնդ վշտացելոց , կարկառեմ զաչս քոյոյ բարեգթութեն ՚ի ՚յաղաչանս խոստմանն քոյոյ ծառայի , և տուր ինձ շնորհիւ քով համարել ՚ի թիւս քոյոց սիրելեաց , և պահպանեա՛ զիս ՚ի մէջ քոյոց կուսակա-նաց գրկաց ։ Ո՜վ մաքրագու-նեղ կոյս , մաքրեա՛ զխղճ իմ ՚յամենից մեղաց , բարձ և տարամերժեա՛ յինէն զա-մենայն ինչ , որ անհաճոյ է՛ առաջի քոյոց աչաց ։ Արբեա՛ զհոգի իմ ՚յամենից ցանկու-թեց երկրայնոց , և վերա-ցո՛ ՚ի սէրն երկնայնոց բա-րեաց , և մշտնջենականաց ։ Ո՜վ ամենասրբուհի կոյս ,

բարեխօս լեր վ̅ս իմ առ որ-
դին քո այժմ և միշտ, և ըն-
կիտուալ մահուան իմոյ, զի
միջնորդութե̅ քով զերծա-
նիցիմ ՚ի հրոյն յաւիտենա-
կանէ, և զկնի այսորիկ թշո-
ւառացելոյ կենցաղոյս քե-
զմայլիցիմ ՚ի դրախտին ։ Ո՛վ
ուրեմն դարձուցանիցես ո՛վ
կոյս ամենամաքուր զաչս քոյ-
ոց շնորհաց ՚յինէն յանցա-
ւորէ, զի յանձնառնեմ զհո-
գի և զմարմին իմ քում բա-
րեգթութե̅ ։ Փութացի՛ր
զերծուցանել զիս ՚ի բնաւից
չարեաց, և ՚ի կասկածանաց
այսորիկ կենցաղոյս, և հա-
ճեա՛ց բարեխօսել վ̅ս իմ
առ որդին քո միածին, զի
շնորհեսցէ ինձ զներումն յան-

ցա-

ցանայ , զճշմարիտ հաւատ,
զյոյս հաստատուն , և զսէր
ջերմեռանդն , զշնորհս նաև
հոգւոյն սրբոյ , սա՛ ՚ի յառ_
նել միշտ զորբարդումնեղ հա_
ճութիւն իւր ։ այլև կամիցի
իւրով բարեգթութեն պահ_
պանել զքաղաքս զայս , ՚ի
պատերազմէ , ՚ի մահճ՛ուանէ,
և ՚ի սովոյ , և ազատեսցէ
զիս և զբնաւ ազգայինս ,
և զբարեկամս , նաև և զհա_
նուրս համ՛ատարիմս քրիս_
տոնեայս ՚յամենից չարեաց.
Ամէն ։

Ջերմեռանդութիւն առ եօթն վէրս գլխաւորս ամենասրբուհւոյ կուսին Մարիամու:

Ր'ռ. առաջին վէրն:

Երկրպագեմ քեզ Տէր իմ Յ͞ս Ք͞ս, և աղաչեմ զքեզ յիշատակաւ սրոյն այնորիկ սրագունեղի, որ թափանցեաց 'ի սիրտ ամենասրբուհւոյ մօր քոյ և կուսի, մինչ յայտնեցաւ նմա 'ի ծերունւոյն Սիմէօնէ չարչարելութիւն քո կարծրագոյն, մահ քո խստագոյն: զի հաճեսցիս շնորհել ինձ զկատարեալ ճանաչելութիւն, և զճշմարիտ ապաշխարութիւն իմոցն յանցանաց: Հայր մեր որ յերկինս: Ողջոյն քեզ Մարիամ: և այլ:

Խոր. Երկրորդ վէրն:
Երկրպագեմ քեզ Տէր իմ Յս
Քս, և աղաչեմ զքեզ միջ
նորդութբ վերին այնորիկ,
զոր կրեաց մայր քո ամենօր-
հնեցեալ, մինչ ազդեցութբ
հրեշտակին փախչելով ՚ի հա-
լածմանէ Հերովդէի, ընդ-
սրբոյն Յովսէփայ իւրում
մաքրագունեղի Փեսային,
էած զքեզ ՚ի յեգիպտոս,
յանձն առնելով զմեծամեծս
տառապանս ՚ի ճանապարհին:
զի հաճեցիս շնորհել ինձ
զօգնութի ընդ դէմ փոր-
ձութեց, և զնպաստու ՚ի
ընդ դէմ պատրանաց և խա-
բէութեց թշնամւոյն դժո-
խայնոյ: Հայր մեր: Ողջոյն:

Խ՛ռ. երրորդ վէրին։

Երկրպագեմ քեզ Տր իմ Յս Քս, և աղաչեմ զքեզ միջնորդութբ վերին այնո֊րիկ, զոր կրեաց ամենասր֊բուհի մայր քո 'ի ժամուն այնմիկ, նորում իբր կորու֊սեցեալ համարէր զքեզ, մինչև եգիտ զքեզ 'ի տաճա֊րին, յորում վիճաբանէիր ընդ գիտնոց։ զի հաճեսցիս շնորհել ինձ զկատարեալ ներումն իմոց բնաւից յան֊ցանաց՝ և սրբել զհոգի իմ քոյով Ածային շնորհիւ։

Հայր մեր։ Ողջոյն։

Խ՛ռ. չորրորդ վէրին։

Երկրպագեմ քեզ Տր իմ Յս Քս, և աղաչեմ զքեզ միջնորդութբ մեծապատուն զի

վերին

վիրին այնոցիկ, զոր ընկալա-
ամենասուրբ ուհի մայր քո ,
մինչ գուժեցեալ եղև նմա
դառնագունեղ լուրն այն ,
թէ պաշարեցեալ էիր դու
'ի չարագործաց , ըմբռնեցեալ
'յանհաւատից յուդայեանց,
ամբարշտապէ՛ս կապեցեալ,
խստաբարոյապէս ձաղեցեալ,
և փշով պսակեցեալ : զի
հաճեսցիս առձեռնել ինձ ըզ-
շնորհս առ 'ի ծառայել քեզ
մաքրութբ՟ , խոնարհութբ՟ ,
և երկայնմտութբ՟ , մինչև 'ի
վախճան : Հայր մեր :

Ողջոյն :

Առ հինգ երորդ վէրն :

Երկրպագեմ քեզ Տ՟ր իմ Յ՟ս
Ք՟ս , և աղաչեմ զքեզ միջ
նորդութբ՟ կարծրագունեղի

վիրին այնորիկ, զոր կրեաց
ամենասրբուհի մայր քո,
մինչ ետես զքեզ 'ի կրելն 'ի
վ՟ր սրբազնագունեղին ու-
սուց քոց զծանրաբեռնու-
թիւն սրբոյ խաչին, զոր բար-
ձեալ տանէիր 'ի լեառն կա-
ռափընման ։ զի հաճեցիս
պարգեւել ինձ զճշմարիտ
ապաշխարութիւն, եւ 'ի վշտա-
կրութիւնս քում Ա՟ծայնոյ
հանդիսավեհութեան իմոյ
անձին յանձնարարութիւն ։

Հայր մեր ։ Ողջոյն ։

Առ վեցերորդ վէրն ։

Երկրպագեմ քեզ Տ՟ր իմ Յ՟ս
Ք՟ս, եւ աղաչեմ զքեզ միջ
նորդութ՟բ սաստկագունեղի
վիրին այնորիկ, զոր կրեաց
ամենասրբուհի եւ ցաւագ-
նե-

նեյնե մը մայրն քո , մինչ եւ
տես զքեզ ՚ի մեծամեծս չար-
չարանս , բեւեռեցեալ ՚ի վր̄
սրբոյ խաչափայտին , յորում
սրտագունեղինք բեւեռինք
ձեռք քոյք սրբազնագունեղք
եւ ոտք էին սեւեռեցեալք , եւ
զքեզ բարձրացուցեալ ՚ի վեր
՚ի նշանակ բոլորի աշխարհի :
զի հաճիցիս տալ ինձ ըզ-
շնորհս , որովք յառաջ քան
զմեռանելոյն իմ՝ կարիցեմ ըն-
դունել ջերմեռանդապէ՛ս եւ
արժանապէ՛ս զսրբազնութի
քոյոյ սրբագունեղի եւ կատա-
րելագունեղի մարմնոյ եւ ա-
րեան , եւ մեռանել հաւա-
տարմապէ՛ս ՚ի մէջ քոյոց
բազկաց : Հայր մեր :

Ողջոյն :

Առ. եօթներորդ վէրն ։

Երկրպագեմ քեզ Տր՟ իմ Յս՟ Քս՟, և աղաչեմ զքեզ միջնորդութբ՟ կարծրագունեղն վիրին այնորիկ, զոր կրեաց ամենասրբուհի մայր քո վշտագնեցեալ, մինչ ետես զքեզ մեռեալ և թաղեցեալ, բոլորովիմբ խոցոտեցեալ, և ողբեղացեալ ։ զի հաճիցիս 'ի վախճանի կենաց իմոց մխիթարել զիս քոյով շնորհիւ, և տալ ինձ վայելել զքեզ զկնի մահուան իմոյ, 'ի փառս յաւիտենականս ։

Հայր մեր ։ Ողջոյն ։

Աղօթք առ. սրբուհի Ածածինն ։

Ո՛վ ամենասրբուհի կոյս՝ ո՛վ մայր ողորմութե, և ապա-

ւէն

ւէ՛ն մեզ Թշնամեաց մեղա-
ւորաց , աղաչեմ զքեզ 'ի
ձեռն այնոցիկ վշտաց քոց ,
որոց 'ի մեծարանս ըստ իմում
կարի եւ ըղձի մատուցի զաղօ-
թս վերոգրեցեալս , զի հա-
ճեցիս մաղթել վ՟ս իմ 'ի սի-
րեցելոյ որդւոյ քումմէ զՃշ-
մարիտ ցա՛ւակցութ՟ի յան-
ցանաց իմոց անցելոց , եւ
զյարատեւութիւն ընթերում
սրբազանին պաշտաման 'ի
փառս Տ՟ն Ա՟յ օրհնեցելոյ
'ի յա՛ւիտեանս յա՛ւիտենից ։

Ամէն ։

Ջերմեռանդութիւն սա է խնդութեան ;
որովք զմայր Տիրուհին մեր
՚ի յերկինս :

Ա՛ռ առաջին խնդութիւն :
Խնդա՛ ով հարսն անարատ
Ոգւոյն սրբոյ , համդերձ
բերկրանօքն , զորս ունէիր
առ՝ ՚ի դրախտին : Քանզի
սակս քոյոյ խոնականին մա-
քրութե և կուսութե , բար-
ձրացար ՚ի վեր քան զհրեշտա-
կս , և գերակայացար ՚ի վեր
քան զամենայնս սրբս : Ողջոյն
քեզ , և այլն :

Ա՛ռ երկրորդ խնդութիւն :
Խնդա՛ ով Ճշմարիտ մայր
Ա՛յ , համդերձ զուարճու-
թեն , զոր ունէիր ՚ի դրախ-
տին : Քանզի ո՛պ արեգակն

սաստ

ւատ ի յերկրի լուսաւորէ
զբոլոր աշխարհ՝ այսպէս դու
քոյովք ճառագայթիւք զար-
դարես և պայծառացուցա-
նես զդրախտն բոլոր : Ողջոյն
քեզ Մարիամ : և այլն :

Ա՛ռ. երրորդ խնդութիւն :

Խնդա՛ ով ճշմարիտ դուստր
Այ հանդերձ հրճուանօքն,
զոր ունիս արդ 'ի դրախտին.
«Քանզի հանուրք քահա-
նայապետութիւնք հրեշտա-
կաց և հրեշտակապետաց ,
Աթոռոց և Տէրութեաց , և
համայնք հոգիք երանելեաց
պատուեն և մեծարեն զքեզ,
և վերաճանաչեն իբր մայր
ստեղծողին իւրեանց , հպա-
տակեն իսկ 'յամենայնում

քում

քում նշմարութեան ։ Ողջոյն քեզ ։ և այլն ։

Ր՛ռ չորրորդ խնդութեանն ։

Խնդա՛ ով աղախին ամենասրբոյ Երրորդութեան համդերձ ուրախութեան, զոր ունիս 'ի դրախտին ։ Քանզի զգենուս շնորհս, զորս հայցես 'ի քումմէ քաղցրադութենէ, և հնազանդադութենէ որդւոյ, խնկոյն քեզ շնորհին ։ Եւ մանաւանդ ո՛վ ամէ՛ մէն Բեռնաւորոս՝ Ո՛չ ումեք այս 'ի յերկրի զեղանի շնորհ, եթէ ո՛չ նմանագանիցէ 'ի ձեռանէ քումմէ գերամեծարէ ։ Ողջոյն քեզ ։ և այլն ։

Ր՛ռ հինգերորդ խնդութեանն ։

Խնդա՛ ո՛վ վէ իշխանուհիդ պարգա-

զադուզնեղ , համդերձ բեր_
կրանօքն , զորս ունիս 'ի
դրախտին ։ Քան զի դու
միայն արդիւնաւորեցար զդ
ընդունակ այսքանուամ ար_
ժանապատուութեան , 'ի մէջ
համուրց երանելեաց , որք
են 'ի յերկինս , և կաս մեր_
ձաւորագոյն քան զայլս սու_
ամենասուրբ Երրորդութ-ին ։

Ողջոյն ։ և այլն ։

Տէր վեցերորդ խնդութ-ին ։
Խնդամ ո՛վ յոյսդ մեղաւո_
րաց՝ և ապաւէնդ վշտացե_
լոց համդերձ զուարձութբն ,
զորունիս 'ի դրախտին ։ Քան
զի զբնաւս քոյս ծառայս
ջերմեռանդս , որք զովա_
բանեն և վեր յարգեն զքեզ
յայսմիկ աշխարհի , վարձա_
տրե_

տրելոց է՛ հայրն յաւիտենա֊
կան նուրով սրբազնագունե֊
ղիւ շնորհիւ , և ՚ի հանդեր֊
ձելում նուրովք սրբազնագու֊
նեղիւք փառօք ։ Ողջոյն
քեզ Մարիամ ։

Ա՛ռ եօթներորդ խնդութիւն ։

Խնդա՛ ով մայր դուստր և
հարսն Այ ։ Քանզի հա֊
մայնք շնորհք և բերկրու֊
թիւնք որովք զմայլիս ՚ի
դրախտին ոչ երբէք են նո֊
ւազելոցք , այլ մանաւանդ
ճոխանալոցք , մինչև ՚յ օր
դատաստանի , և յարամնա֊
լոցք ՚ի յաւիտենանս յաւի֊
տենից ․ Ամէն ։ Ողջոյն քեզ ։

Լիթանիայք սրբ. Աստուածածնին երանուհւոյ:

Տ̃ր ողորմեա՛ց:
Ք̃ս ողորմեա՛ց:
Տ̃ր ողորմեա՛ց:
Ք̃ս լո՛ւր մեզ:
Ք̃ս յար լո՛ւր մեզ:
Հայր Երկնաւոր Ա̃ծ, ողոր մեա՛ց մեզ:
Որդի փրկագնող աշխարհի Աստուած, ողորմեա՛ց մեզ:
Հոգի սբ Աստուած, ողոր:
Սբ Երրորդութիւն Մի Ա̃ծ, ողորմեաց մեզ:
Սրբուհի Մարիամ. աղօ-թեա՛ վասն մեր:
Սրբուհի ծնող Ա̃յ աղօ.
Սրբուհի կոյս կուսանաց, աղօ.

Մայր Քրիստոսի, աղօ.
Մայր Ա̅ծայնոյ շնորհին աղօ.
Մայր մաքրագունեղ աղօ.
Մայր ողջախոհագունեղ ա.
Մայր անարատ աղօ.
Մայր անբիծ աղօ.
Մայր սիրելի աղօ.
Մայր սքանչելի աղօ.
Մայր ստեղծողին աղօ.
Մայր Կեցուցչին աղօ.
Կոյս խոհեմագունեղ աղօ.
Կոյս գեր յարգելի աղօ.
Կոյս քարոզելի աղօ.
Կոյս կարող աղօ.
Կոյս բարեգութ աղօ.
Կոյս հաւատարիմ աղօ.
Հայելի արդարութեան աղօ.
Աթոռ իմաստութեան աղօ.
Պատճառ մերոյ խնդութեան աղօ.

Անօթ

Անօթ հոգւորական աղօ.
Անօթ պատուելի աղօ.
Անօթ յարգական Ջերմեռան-
դութեան աղօ.
Վարդ խորհրդական աղօ.
Աշտարակ Դաւթեան աղօ.
Աշտարակ փղոսկրեայ աղօ.
Տուն ոսկեղէն աղօ.
Տապանակ ուխտի աղօ.
Դուռն երկնից աղօ.
Աստղ առաւօտեան աղօ.
Կեցութի հիւանդաց աղօ.
Ապաստան մեղաւորաց ա.
Մխիթարիչ վշտացելոց ա.
Օգնական քրիստոնէից ա.
Թագուհի Հրեշտակաց ա.
Թագուհի Նահապետաց ա.
Թագուհի Մարգարէից ա.
Թագուհի Առաքելոց աղ.
Թագուհի Մարտիրոսաց ա.

Թագուհի Խոստովանողաց աղօ.

Թագուհի Կուսանաց աղօ.

Թագուհի Ամենից սրբոց աղօ.

Գառն Ածյ, որ բառնաս զմեղս աշխարհի ։
անսա՛ մեզ Տր ։

Գառն Ածյ, որ բառնաս զմեղս աշխարհի ։
յար լո՛ւր մեզ Տր ։

Գառն Ածյ, որ բառնաս զմեղս աշխարհի ։
ողորմեա՛ց մեզ ։

Քրիստոս լո՛ւր մեզ ։

Քրիստոս յար լո՛ւր մեզ ։

Աղօթք ։

Ած անճառելւոյ ողորմութե, որ ո՛չ միայն մարդ՝ այլև որդի մարդոյ լինել հաճեցար,

ցար, և ծնանելով 'ի կուսէ
զՄայր 'ի յերկրի ունեցեր՝ որ
զԱծ ունէիր Հայր 'ի յերկինս,
տուր մեզ աղերսեմք՝ նորին
զյիշատակին ջերմեռանդա-
պէ՛ս հռչակել, նորին զհայ-
րութիւնն գերազանցապէ՛ս
գեր յարգել, նորին գերա-
զանցագունեղի արժանապա-
տուութեան՝ զմեզ խոնարհա-
պէ՛ս ենթարկել, որ զքեզ
Ոգւով սրբով յղացաւ, զքեզ
կուսութեամբ ծնաւ և զքեզ
'ի յերկրի ինքեան հպատակ
ունեցաւ, զՏէր մեր Յս
Քս: Որ կեաս և թագա-
ւորես ընդ Հօր և ընդ սր-
բոյ Ոգւոյն 'ի յաւիտեանս:
Ամէն:

Լիթանիայք առ Տ՟րն մեր Յիսուս Քրիստոս:

Տ՟ր ողորմեա՛ց:
Ք՟ս ողորմեա՛ց:
Տ՟ր ողոր մեա՛ց:
Յ՟ս լո՛ւր մեզ:
Ք՟ս անսա՛մեզ:
Հայր երկնաւո՛ր Ա՟Ծ՝ ողոր:
Որդի փրկագնող աշխարհի
Ա՟Ծ՝ ողորմեա՛ց մեզ:
Ոգի ս՟բ Ա՟Ծ՝ ողոր:
Ս՟բ երրորդութիւն մի Ա՟Ծ՝ ող·
Յ՟ս որդի Ա՟յ կենդանւոյ ող·
Յ՟ս ճառագայթ հօր ող·
Յ՟ս ճաճանչ լուսոյ յաւի-
տենականի ողոր·
Յ՟ս Թագաւո՛ր փառաց ող·
Յ՟ս արեգակն արդարութե·
ողոր·

Յս որդի Մարիամու կու_
սին ողոր.
Յս սքանչելի ողոր.
Յս Այ հզօր ողոր.
Յս հայր հանդերձելոյ յա_
ւիտենին ողոր.
Յս մեծի խորհրդոյ հրեշտակ
Յս կարօղագունեղ ող.
Յս համբերօղագունեղ ող.
Յս հնազանդագունեղ ող.
Յս հեզ և խոնարհ սրտիւ
ողոր.
Յս ողջախոհութեան սիրօղ ո.
Յս իսկական սիրօղ մեր ո.
Յս Այ խաղաղութեան ող.
Յս հեղինակ կենաց ող.
Յս օրինակ առաքինութեան
ողոր.
Յս նախանձաւոր հոգւոյ,
ողոր.

Յս Ած մեր ողոր·
Յս ապաւէն մեր ողոր·
Յս հայր աղքատաց ողոր·
Յս գանձ հաւատացելոց ո·
Յս քաջ հովիւ ողոր·
Յս լոյս ճշմարիտ ողոր·
Յս իմաստութիւն յաւի-
տենական ողորմեաց մեզ։
Յս բարութիւն անհուն ող·
Յս ճանապարհ մեր և կեանք
ողոր·
Յս ցնծութիւն հրեշտակաց
ողոր·
Յս վարդապետ առաքելոց
ողոր·
Յս ուսուցիչ աւետարան-
չաց ողոր·
Յս արիութիւն մարտիրոսաց
ողոր·
Յս լոյս խոստովանողաց ո·

Յս

Յ͞ս պսակ սրբոց ամենից ո.
Այցելու մեր լե՛ր. անսա՛ մեզ Յիսուս։
Քաւարար մեր լե՛ր, յար լո՛ւր մեզ Յ͞ս։
Յամենից մեղաց զերծո՛ զմեզ Յ͞ս։
'Ի ցասմանէ քումմէ զերծ.
Յորոգայթից դիւին զերծ.
'Ի պոռնկութէ հոգւոյ զե.
'Ի մահուէ յարակայէ զեր.
'Ի ստունկամանմանէ քոյոց ներշնչմանց, զերծո՛ զմեզ Յ͞ս։
Վ͞ս խորհրդեան ներմարմնութե քոյ սրբոյ զեր.
Վ͞ս ծննդեան քոյ զեր.
Վ͞ս մանկութեան քոյ զեր.
Վ͞ս Ա͞ծայնագունեղից քոյոց վարուց զերծ.

Վ̃ս քոյոց աշխատանաց զե·
Վ̃ս հանդիսին և չարչարա-
նաց քոց զերծո՛ զմեզ Տ̃ր:
Վ̃ս խաչի և միայնականի Թա-
ղեցման քոյ զերծ·
Վ̃ս քոյոց վշտակրութեանց,
զերծո:
Վ̃ս մահու քոյ և թաղման
զերծո:
Վ̃ս քոյոյ յարութե̃ զեր·
Վ̃ս քոյոյ համբարձման զե·
Վ̃ս քոյոյ ցնծութե̃ զեր·
Վ̃ս քոյոյ փառաւորութե̃
զերծո:
Գառն Ա̃յ, որ բառնաս
զմեղս աշխարհի:
յար լո՛ւր մեզ Տ̃ր:
Գառն Ա̃յ, որ բառնաս
զմեղս աշխարհի:
անսա՛ մեզ Տ̃ր:

Գառն

Գառն Ա՟յ , որ բառնաս
զմեղս աշխարհի ։
ողորմեա՛ց մեզ ։
Յիսուս անուա՛ն մեզ ։
Յիսուս յար լե՛ր մեզ ։

Ա՟ղօթք ։

Տ՟ր Յ՟ս Ք՟ս , որ առաքեր հայցեցէք և առնուցուք , խնդրեցէք և գտանիցէք բախեցէք և բացցի ձեզ , աղաչեմք տո՛ւր մեզ հայցողաց զերգծ Ա՟ծայնագունեղն քոյ սիրոյ , զի զքեզ սրտիւ բոլորով , բանիւ , և գործով սիրեսցուք , և ՚ի քումմէ գովութենէ ո՛չ երբէք դադարեսցուք , որ կեաս և թագաւորես Ա՟ծ ընդ հօր և ընդ սբ՟յ Հոգւոյն ՚յաւիտեանս ․ Ա՟մէն ։

Քոյոյ մարդկութե Ածու-
թե օծեցելոյ Տր Յս Քս
զերկիւղ համանգամայն և
զսէր արա՛ մեզ ունել յարա-
կայապէս, քանզի ո՛չ երբէք
՚ի քումմէ հոգաբարձութենէ
անտես առնես, զորս ընդ-
սերտութե քոյոյ սիրելութե
ներհաստատես, որ կեաս
և թագաւորես Ած ՚ի հա-
մայն յաւիտեանս. Ամն:

ԵՕԹՆ
Սաղմոսք Ապաշխարութեան։

Սաղմոս. Զ.

ՏԷՐ Սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս, եւ մի՛ բարկութեամբ քով խրատեր զիս։

Ողորմեա՛ց ինձ Տ՟ր զի հիւանդ եմ։ բժշկեա՛ զանձն իմ, զի խռովեցան ոսկերք իմ։

Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ եւ դու Տ՟ր, մինչեւ յե՞րբ։

Դա՛րձ Տ՟ր, եւ փրկեա՛ զանձն իմ, կեցո՛ զիս Տ՟ր վասն ողորմու-

մութեան քում։

Զի ո՞չ բէ՛ որ ՚ի մահու յիշէ զքեզ, կամ ՚ի դժոխս խոստովան առնիցի առ քեզ։

Վաստակեցայ ես ՚ի հեծութեան իմում, լուացի զամենայն գիշեր զմահիճս իմ, և արտասուօք իմովք զանկողինս իմ թացի։

Խռովեցաւ ՚ի սրտմտութենէ ակն իմ. և մաշեցայ ես ՚ի մէջ ամենայն թշնամեաց իմոց։

Ի բաց կացէք յինէն ամենեքեան, որք գործէք զանօրէնութիւն։

Լուաւ Տէր ձայնի լալոյ իմոյ, լուաւ Տէր աղօթից իմոց, և Տէր զխնդրուածս իմ ընկալաւ։

Ամաչեսցեն և խռովեսցին յոյժ

յոյժ ամենայն Թշնամիք իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցեն յոյժ վաղվաղակի և խռովեսցին ։

Փառք Հօր, և Որդւոյ, և Հոգւոյն սրբոյ՝ որ էր ՚ի սկզբանէ և այժմ և միշտ՝ և ՚ի յաւիտեանս ՚յաւիտենից ։ Ամէն ։

Սաղմոս . լա̃.

Երանի, որում Թողութիւն եղև մեղաց, և ծածկեցան ամ̃ յանցանք նորա ։

Երանի առն, որում ոչ համարի Տր̃ զմեղս նորա. և ոչ գոյ նենգութիւն ՚ի բերան նորա ։

Լռեցի ես, և մաշեցան ամենայն ոսկերք իմ առ աղաղակել իմն առ Տր̃ զօր

հանապազ 'ի տուէ եւ 'ի գիշերի ։

Ծանրացաւ ձեռն քո 'ի վե_րայ իմ, դարձայ 'ի թշուա_ռութիւն իմ, մինչ հարաւ յիս փուշք ։

Զմեղս իմ ցուցի քեզ, եւ զանօրէնութիւնս իմ ոչ ծած_կեցի 'ի քէն ։

Ասացի թէ պատմեցից ին_ձէն զմեղս իմ. եւ դու թող_ցես զամենայն ամբարշտու_թիւնս մեղաց իմոց ։

Վս այսորիկ յաղօթս կաց_ցեն առ քեզ ամենայն սրբք 'ի ժամ ընդունելի ։

Բայց միայն 'ի ջուրցն հե_ղեղաց բազմաց. որք առ նս ինչ ոչ մերձենան ։

Դու ես ապաւէն իմ 'ի նե_ղութէ

զութէ յայտնման, որ շուրջ
եղեւ զինեւ ։
Ցնծութ՟ի իմ փրկեա՛ զիս
յայնցանէ, որք պաշարեցին
զիս ։
Իմաստուն արարից զքեզ,
եւ խելամուտ 'ի ճանապարհի
յոր գնասցես, եւ հաստատե-
ցից 'ի վ՟ր քո զաչս իմ ։
Մի՛ լինիք որպէս զձին՝ եւ
զջորին, զի ո՛չ գոյ 'ի նոսա
իմաստութիւն, 'ի սանձ՝ եւ
'ի դանդանաւանդս ձիգես-
ցես զկզակս նոցա, որք առ
քեզ ինչ ո՛չ մերձեսցին ։
Բազում տանջանք են մե-
ղաւորաց, բայց որք յուսան
'ի Տ՟ր՝ ողորմութ՟ի Տ՟ն շուրջ
եղիցի զնոքօք ։
Ուրախ լերուք՝ եւ ցնծացէք

արդարք, 'ի Տ՟ր պարծեցա-
րուք ամենեքեան, որք ու-
ղիղ էք սրտիւք։
Փառք Հօր, և այլն։

Սաղմոս ։ ԼԷ.

Տէր մի՛ սրտմտութեամբ
քով յանդիմաներ զիս, և մի՛
բարկութ՟բ քով խրատեր զիս։
Զի նետք քո հարան յիս,
և յիս հաստատեցաւ ձեռն-
քո ։
Ո՛չ գոյ բժշկութի՟ մարմնոյ
իմոյ 'յերեսաց բարկութե՟ քո։
Ո՛չ է՛ խաղաղութի՟ ոսկե-
րաց իմոց՝ յերեսաց մեղաց
իմոց։
Անօրէնութիւնք իմ բարձրա-
ցան քան զգլուխ իմ, որպէս
զբեռն

զբեռն ծանր ծանրացան 'ի վերայ իմ։

Նեխեցան, և փտեցան վէրք իմ՝ յերեսաց անզգամութեան իմոյ։

Տառապեցայ, և խոնարհ եղէ մինչև յոյժ, զօրհանապազ տրտում գնայի, զի անձն իմ լի եղև չարչարանօք, և ո՛չ գոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ։

Չարչարեցայ, և խոնարհ եղէ մինչև յոյժ, մռնչէի առ հեծութեան սրտի իմոյ։

Տէր առաջի քո է՝ ամենայն ցանկութիւն իմ, և հեծութիւն իմ 'ի քէն ո՛չ ծածկեցաւ։

Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս, և եթող զիս զօրութիւն իմ լոյս աչաց իմոց, և այս ո՛չ եղև ընդ իս։

Բարեկամք իմ, և մերձա-
ւորք իմ առաջի իմ մերձե-
ցան, և կացին, և մերձա-
ւորք իմ հեռի եղեն յինէն:

Բռնադատէին զիս, և խնդ-
րէին զանձն իմ, որք խոր-
հէին չար ՚ի վերայ իմ, խոր-
հեցան զանօրէնութի՛ն և զ-
նենգութիւն զօրհանապազ
խորհեցան:

Այլ ես ոպ՟ խուլ՝ զի ո՛չ լսէ,
և ոպ՟ համր՝ որ ո՛չ բանայ
զբերան իւր:

Եղէ ես ոպ՟ զմարդ, որ ո՛չ
լսէ, և ո՛չ գոն խօսք ՚ի բե-
րան նորա:

Զի ՚ի քեզ Տր յուսացայ, և
դու լուիցես ինձ Տր Ած իմ:
Ասացի՝ թէ մի՛ ուրախ եղի-
ցին ինձ թշնամիք իմ ՚ի սա-

սանել

սասանել ոտից իմոց՝ ՝ի վերայ
իմ մեծամեծս խօսեցան ։
Ես ՝ի տանջանս պատրաստ
եմ , և ցաւք իմ առաջի իմ
են ՝յամենայն ժամ ։
Զանօրէնութիւնս իմ պատ_
մեցից , և հոգացայց վասն
մեղաց իմոց ։
Իսկ արդ՝ թշնամիք իմ կեն_
դանիք են , և զօրացեալք են
քան զիս , և բազումք են ,
որք ատեն զիս ՝ի տարապար_
տուց ։
Որք հատուցին ինձ չար փո_
խանակ բարւոյ , չարախօ_
սէին զինէն , զի ես երթայի
զհետ արդարութե ։
Մի՛ թողուր զիս Տր Այ
իմ , և մի՛ հեռացեալ առնիր
յինէն , հայեաց յօգնել ինձ՝

Տէր փրկութեան իմոյ ։
Փառք Հօր, և այլն ։

Սաղմոս . Ծ .

Ողորմեա ինձ Այ ըստ մեծի ողորմութեան քում, և ըստ բազում գթութեան քում քաւեա զանօրէնութիւնս իմ։ Բազում լուա զիս յանօրէնութենէ իմմէ, և ՚ի մեղաց իմոց սուրբ արա զիս։ Զանօրէնութիւնս իմ ես ինձէն գիտեմ, և մեղք իմ առաջի իմ են ՚յամ ժամ։ Քեզ միայն մեղայ Տր, և զչար առաջի քո արարի։ Որպէս արդար երիցիս ՚ի բանս քո, և յաղթեսցես ՚ի դատել քո։

Բնզ.

Անօրէնութեամբ յղացայ, և՛ ի
մեղս ծնաւ զիս մայր իմ։
Դու Տր̃ զճշմարտութիւն սի-
րեցեր, զանյայտս, և զծած-
կեալս իմաստութեան քո յայտ-
նեցեր ինձ։
Ցօղեա՛ զիս մշտկաւ, և սր̃
եղէց, լուա՛, և քան զձիւն-
սպիտակ եղէց։
Լսելի արա՛ ինձ Տր̃ զցն-
ծութիւն և զուրախութիւն, և
ցնծասցեն ոսկերք իմ տա-
ռապեալք։
Դարձո՛ զերեսս քո ՚ի մեղաց
իմոց, և զամենայն անօրէ-
նութիւնս իմ քաւեա՛ յինէն։
Օ սիրտ սր̃ հաստատեա՛ յիս
Ած̃, և զհոգի ուղիղ նորո-
գեա՛ ՚ի փորի իմում։
Մ՛ի ընկենուր զիս Տր̃ յե-

րեսաց քոց, և զՀգի սբ̄ քոյ մի՛ հաներ յինէն։

Տո՛ւր ինձ զցնծութիւն փրկութեան քո, և Հոգւով պետութեան քո հաստատեա՛ զիս։

Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո, և ամբարիշտք առ քեզ դարձցին։

Փրկեա՛ զիս յարենէ Ած, Ած փրկութեան իմոյ, և ցնծասցէ լեզու իմ յարդարութեան քում։

Տր̄ եթէ զշրթունս իմ բանաս, բերան իմ երգեսցէ զօրհնութիւնս քո։

Թէ կամեցեալ էիր զպատարագս՝ մատուցանէաք, բայց դու ընդ ողջակէզս խնդ ոչ հաճեսցիս։

Պատարագ Այ հոգի խոնարհ,

նարհ , զսիրտ մր̄ և զհոգին խոնարհ Ա̄Ծ ոչ արհամարհէ։
Բարի արա Տր̄ կամօք քովք սիօնի , և շինեսցին պարիսպք երուսաղէմի։
Յայնժամ հաճեսցիս ընդ պատարագս արդարութե̄ յորժամ ուխտից պատարագս հանցեն ՚ի սեղան քո զուարակ։
Փառք հօր , և այլն։

Սաղմոս ճա̄.

Տր̄ լուր աղօթից իմոց , և աղաղակ իմ առ քեզ եկեսցէ , մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն։
Յաւուր նեղութե̄ իմոյ խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո

յորում աւուր կարդամ առ֊
քեզ վաղվաղակի լուր ինձ:
Սպառեցան որպէս ծուխ֊
աւուրք իմ, և ոսկերք իմ ոպ̄
խուխ չորացան:
Հարայ ես որպէս խոտ, և
ցամաքեցաւ սիրտ իմ, մո֊
ռացայ ուտել զհաց իմ ՚ի
ձայնէ հեծութե̄ իմոյ:
Կցեցաւ ոսկր իմ ՚ի մարմին
իմ, նմանեցայ ես հաւա֊
լուսան անապատի:
Եղէ ես ոպ̄ բու աւերակի,
տքնեցայ, և եղէ ես որպէս
ճնճղուկ միայն ՚ի տանիս:
Նախատեցին զիս թշնամիք
իմ զօրհանապազ, և գովիչք
իմ ինև երդնուին:
Զմոխիր որպէս զհաց կե֊
րի, և զըմպելի իմ արտա֊
սուօք

սուօք խառնեցի ։

Յերեսաց բարկութե՟ սրտ_
մտութեան քոյ , զի դու
բարձրացուցեր , եւ խոնար_
հեցուցեր զիս ։

Աւուրք իմ որպէս հովանի
անցին , եւ ես որպէս խոտ_
ցամաքեցայ ։

Դու Տ՟ր յաւիտեան կաս ,
եւ յիշատակ քո յազգէ մինչեւ
յազգ ։

Դու յարուցեալ գթասցիս
'ի վերայ սիօնի , ժամանակ
գթալոյ ն՟ր հասեալ է ժամ ։

Հաճեցան ծառայք քո ընդ
քարինս նորա , եւ 'ի հողս ն՟ր
գթասցին ։

Երկիցեն հեթանոսք 'յանո_
ւանէ քումմէ , եւ ամ՟ թա_
գաւորք երկրի 'ի փառաց քոց ։

Լինէ Տր զսիրս, և Երևես
ցի փառօք հուրակք ՚ի նմա։
Հայեցաւ նա յաղօթս խո-
նարհաց, և ոչ արհամար-
հեաց զխնդրուածս նոցա։
Գրեսցի այս յազգ յայլ,
ժողովուրդ որ ստացեալ է
օրհնեսցէ զՏր։
Հայեցաւ նա ՚ի բարձանց ՚ի
սրբութենէ իւրմէ, Տր յերկնից
յերկիր հայեցաւ։
Լսել զհեծութիւն կապելոց,
և արձակել զորդիս մահա-
պարտաց։
Պատմել ՚ի Սիոն զանուն Տն,
և զօրհնութիւնս նր ՚յԵրու-
սաղէմ։
Ժողովել ժողովուրդս ՚ի միա-
սին, և թագաւորաց ծա-
ռայել Տն։

Պա-

Պատասխանի ետ նմա ՚ի ճանապարհի զօրութե̅ իւրոյ, զնուազութիւն աւուրց իմոց, ասա ինձ, եւ մի՛ հաներ զիս ՚ի կէս աւուրց իմոց, զի ՚յազգէ ՚յազգ են ամք քո։ ՚Ի սկզբանէ Տր̅ զհիմունս երկրի հաստատեցեր, եւ գործք ձեռաց քոց երկինք են․

Սոքա անցանեն, եւ դու կաս, եւ մնաս յաւիտեան։

Ամենեքեան որպէս զձորձս մաշեսցին, եւ որպէս զվերարկուս փոխեսցես զնոսա, եւ փոխեսցին։

Բայց դու նոյն ես, եւ ամք քո ո՛չ անցանեն, որդիք ծառայից քոց բնակեսցեն ՚ի նմա, եւ զաւակ նոցա ՚յա-

ւթեան յաջողեսցի։
Փառք Հօր, և այլն։

Սաղմոս. ՃԻԹ.

Ի խորոց կարդացի առ քեզ
Տ͞ր, Տ͞ր լուր ձայնի իմում։
Եղիցին ականջք քո, ՚ի լսել
զձայն աղօթից իմոց։
Թէ զանօրէնութիւնս իմ քննես
Տ͞ր, Տ͞ր ո՞ կարէ կալ առա_
ջի քո, զի ՚ի քէն է՛ քաւու_
թիւն։
Վասն անուան քո համբե_
րի Տ͞ր, համբերեր անձն իմ բա_
նի քում, յուսացաւ անձն
իմ ՚ի Տ͞ր։
Ի պահէ առաւօտու մինչև
յերեկոյ, ՚ի պահէ առաւօտու
յուսասցէ Իսրայէլ ՚ի Տ͞ր։

Ի Տ͞նէ

Ի Տ̃նէ է՛ ողորմութիւն բա-
զում եւ 'ի նմանէ է՛ փրկութիւն,
եւ նա փրկեսցէ զԻսրայէլ 'յա-
մենայն նեղութեանց նորա ։
Փառք Հօր, եւ այլն ։

Սաղմոս ճ̃խբ.

Տ̃ր լո՛ւր աղօթից իմոց,
ունկն դի՛ր խնդրուածոց
իմոց ճշմարտութե̃ք քով։
Լո՛ւր ինձ արդարութե̃ք քով,
եւ մի՛ մտաներ 'ի դատաստա-
նս ընդ ծառայի քում, զի
ո՛չ արդարանայ առաջի քո
ամենայն կենդանի ։
Հալածեաց թշնամին զանձն
իմ, խոնարհ արար յերկիր
զկեանս իմ, եւ նստոյց զիս
'ի խաւ-

՚ի խաւարի որպէս մեռեալ յաւիտենից ։

Ձանձրացաւ յիս հոգի իմ, եւ սիրտ իմ խռովեցաւ յիս ։

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս, խորհեցայ ՚յամենայն ՚ի գործս քո, յարարածս ձեռաց քոց խորհեցայ, եւ համբարձի առ քեզ զձեռս իմ ։

Անձն իմ որպէս երկիր ծարաւի է՛ առ քեզ, փութապէս լուր ինձ Տէր, զի նուաղեցաւ յինէն հոգի իմ ։

Մ՚ի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն, նմանեցայց այնոցիկ, որք իջանեն ՚ի գուբ ։

Լսելի արա ինձ ՚յառաւօտու զողորմութիւն քո, զի ես ՚ի քեզ Տէր յուսացայ ։

Ցոյց ինձ ճանապարհ յոր-

գնա-

գնացից , զի առ քեզ Տ͞ր
համբարձի զանձն իմ։

Փրկեա՛ զիս ՚ի թշնամեաց
իմոց Տ͞ր , զի զքեզ ապաւէն
ինձ արարի։

Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո
զի դու ես Ա͞Ծ իմ։

Ոգի քո բարի առաջնոր
դեսցէ ինձ ՚ի յերկիր ուղիղ։

Վասն անուան քո Տ͞ր կե
ցուսցես զիս , արդարութ͞բ
քով հանցես ՚ի նեղութենէ
զանձն իմ։

Ողորմութեամբ քով սատա
կեսցես զթշնամիս իմ , և
կորուսցես զամենայն նեղիչս
անձին իմոյ , զի ես ծառայ
քո եմ։

Փառք Հօր , և այլն։

Մաղթանք

Տ̅ր մի՛ յիշեր զյանցանս մեր, կամ ծնողաց մերոց, եւ մի՛ առնուր զվրէժ 'ի մեղաց մերոց։

Լիթանիայք ամենայն Ս̅բոց։

Տ̅ր ողորմեա՛ց։
Ք̅ս ողորմեա՛ց։
Տ̅ր ողորմեա՛ց։
Ք̅ս լո՛ւր մեզ։
Ք̅ս յար լո՛ւր մեզ։
Հայր երկնաւոր Ա̅ծ, ողորմեա՛ց մեզ։
Որդի վերագնող աշխարհի Ա̅ծ, ողորմեա՛ց մեզ։
Հոգի ս̅բ Ա̅ծ, ողոր։
Ս̅բ Երրորդութիւն Մի Ա̅ծ, ողոր.

ողորմեա՛ց մեզ։
Սրբուհի Մարիամ․ աղօ-
թեա՛ վասն մեր։
Սրբուհի ծնող Ա՟յ աղօ․
Սրբուհի կոյս կուսանաց,
աղօ․
Սբ Միքայէլ, աղ․
Սբ Գաբրիէլ, աղ․
Սբ Ռափայէլ, աղ․
Ամ սբ Հրեշտակք, և Հրեշ-
տակապետք, աղօթեցէք
վն մեր։
Ամ սբ կարգք երանեալ ոգ-
ւոց, աղօթեցէք։
Սբ Յովհաննէս Մկրտիչ, ա-
ղօթեա՛ վն մեր։
Ամ սբ Նահապետք և Մար-
գարէք աղօթեցէք։
Սբ Պետրոս, աղ․
Սբ Պօղոս, աղ․
Սբ

Սբ Անդրէաս, աղ.
Սբ Յակոբոս, աղ.
Սբ Յովհաննէս, աղ.
Սբ Թովմաս, աղ.
Սբ Յակոբ, աղ.
Սբ Փիլիպպոս, աղ.
Սբ Բարթուղիմէոս, աղ.
Սբ Մատթէոս, աղ.
Սբ Սիմոն, աղ.
Սբ Թադէոս, աղ.
Սբ Մատաթիաս, աղ.
Սբ Բառնաբաս· աղ.
Սբ Ղուկաս, աղ.
Սբ Մարկոս, աղ.

Ամ որք Առաքեալք և Աւետարանիչք, աղօթեցէք վս մեր:

Ամ որք Աշակերտք Քրի, աղօթեցէք վս մեր:

Ամ որք անմեղ Մանկունք, աղօ-

աղօթեցէք ։

Սբ Ստեփաննոս, աղ․

Սբ Լօրէնցիոս, աղ․

Սբ Վինչէնցիոս, աղ․

Սբք Փաբիանոս, և Սեբաստիանոս, աղօթեցէք վս մեր։

Սբք Յօհաննէս, և Պօղոս, աղօթեցէք։

Սբք Կոզմաս, և Դամիանոս, աղ․

Սբք Գերվասիոս, և Պրոտասիոս, աղօթեցէք։

Ամ սբ Մարտիրոսք, աղօթեցէք վս մեր։

Սբ Սեղբեստրոս, աղ․

Սբ Գրիգորիոս, աղ․

Սբ Ամբրոսիոս, աղ․

Սբ Ագուստինոս, աղ․

Սբ Յերոնիմոս, աղ․

Սբ

Սբ Գրիգոր Լուսաւորիչ,
աղօթեա՛,
Սբ Մարթինոս, աղ.
Սբ Նիկողայոս, աղ.
Ամ որք հայրապետք, և խոստովանողք, աղօթեցէք վս մեր:
Ամ որք վարդապետք, ա.
Սբ Անդոն, աղ.
Սբ Պէնէտիքդոս, աղ.
Սբ Պէրնարտոս, աղ.
Սբ Տօմինիքոս, աղ.
Սբ Ֆրանչիսքոս, աղ.
Ամ որք քահանայք, և կրօնաւորք, աղօթեցէք
Ամ որք միայնակեացք, և անապատաւորք, աղօթեցէք վս մեր:
Սրբուհի Մարիամ Մագդաղենացի, աղօթեա՛ վս մեր:

Սբ֊հի Ագաթա, ա.

Սբ֊հի Լուկիա, ա.

Սբ֊հի Ագնէս, ա.

Սբ֊հի Չէչիլիա, ա.

Սբ֊հի Կատարինէ, ա.

Սբ֊հի Անաստասիա, ա.

Ամ Սրբուհիք կուսանք, և այրիք աղօթեցէք վս մեր։

Ամ Սուրբք, և Սրբուհիք Այ, բարեխօսեցէք վս մեր։

Քաւիչ լե՛ր, խնայեա՛ 'ի մեր Տր։

Քաւիչ լե՛ր, անսա՛ մեզ Տր։

Յամենայն չարէ, ազատեա՛ զմեզ Տր։

Յամենայն մեղաց, ազատեա՛ զմեզ Տր։

'Ի բարկութենէ քումմէ, ազա-
տեա

տեա՛ զմեզ Տր̃։

Ի տարաժամ, և յանկարծական մահուանէ, ազատեա՛ զմեզ Տր̃։

Ի դաւաճանութենէ դիւաց, ազատեա՛·

Ի բարկութենէ, և ՚ի յատելութենէ, և ՚ի յամ̃ չար կամաց, ազատեա՛·

Ի յոգւոյ պոռնկութենէ, ազ·

Ի կայծականէ, և ՚ի մրրկէ ազատեա՛·

Ի յանխոստովանական մահուանէ, ազ·

Վս̃ խորհրդոյ սբ̃ մարդեղութեան քո, ազ·

Վս̃ գալստեան քո, ազ·

Վս̃ ծննդեան քո, ազ·

Վս̃ մկրտութեան, և սբ̃ պահոց քոց, ազ·

Վս̃

Ս̃բ խաչի, և չարչարանաց քոց, ազ.

Ս̃բ մահուամբ, և թաղմամբ քո, ազ.

Ս̃բ ս̃բ յարութեամբ քո, ազատեա՛.

Ս̃բ հրաշալի համբարձմամբ քո, ազ.

Ս̃բ գալստեամբ Հոգւոյն սրբոյ մխիթարչի, ազ.

Յաւուր դատաստանին, ազատեա՛ զմեզ Տ̃ր:

Մեղաւորքս, զքեզ աղաչեմք լո՛ւր մեզ.

Զի խնայեսցես 'ի մեզ, զքեզ աղաչեմք լո՛ւր մեզ.

Զի ներեսցես մեզ, զքեզ աղաչեմք լո՛ւր մեզ:

Զի զմեզ ա՛ռ ճշմարիտ ապաշխարութի՛ ժամանե-

ցուցանել հաճեսցիս, զքեզ աղ.

Զի զեկեղեցի քո ս͞բ հովուել, և պահպանել հաճեսցիս, զքեզ աղ.

Զի զՏ͞րն առաքելական, և զամենայն եկեղեցական կարգս ՚ի սրբակրօնութե պահպանել հաճեսցիս, զքեզ աղ.

Զի զթշնամիս եկեղեցւոյ սրբոյ խոնարհեցուցանել հաճեսցիս, զքեզ ա.

Զի թագաւորաց, և իշխանաց քրիստոնէից զխաղաղութի, և զճշմարիտ միաբանութի պարգևել հաճեսցիս, զքեզ ա.

Զի համայնից ժողովրդոց քրիստոնէից զխաղաղութի,

թի, և զմիութիւն շնորհել
հաճեսցիս, զքեզ ա·
Զի զմեզ ՛ի սբ ծառայու-
թեն քում զօրացուցանել,
և պահպանել հաճեսցիս,
զքեզ աղ·
Զի զմիտս մեր առ երկ-
նայինս փափաքմունս ուղ-
ղեսցես, զքեզ աղ·
Զի ամենայն բարերարաց
մերոց զյաւիտենականն բա-
րիս հատուսցես, զքեզ
աղ·
Զի զհոգիս մեր, և եղ-
բարց, մերձաւորաց, և
բարերարաց մերոց, ՛ի յա-
՛ւիտենական դատապար-
տութենէն ապրեցուսցես,
զքեզ աղ·
Զի զպտուղս երկրի տալ,

Եւ պահպանել հաճեսցիս,
զքեզ աղ·

Զի ամենայն հաւատաց-
եալ ննջեցելոց զհանգիստ
յաւիտենականն պարգեւել
հաճեսցիս, զքեզ ա·

Զի մեզ անսալ հաճես-
ցիս, զքեզ աղ·

Որդի Ա՟յ, զքեզ աղ·

Գառն Ա՟յ, որ բառնաս
զմեղս աշխարհի: խնայեա՛
ի մեզ Տ՟ր:

Գառն Ա՟յ, որ բառնաս
զմեղս աշխարհի: անսա՛
մեզ Տ՟ր:

Գառն Ա՟յ, որ բառնաս
զմեղս աշխարհի: ողոր-
մեա՛ց մեզ:

Ք՟ս լո՛ւր մեզ:
Ք՟ս անսա՛ մեզ:

Տ͞ր ողորմեա՛։
Ք͞ս ողորմեա՛։
Տ͞ր ողորմեա՛։
Հայր մեր, որ յերկինս։

Սաղմոս. ԿԹ.

Ա͞ծ յօգնել ինձ նայեա՛ց, և Տ͞ր յօգնել ինձ փութա՛։
Ամաչեսցեն, և յամօթ լիցին, որք խնդրեն զանձն իմ, դարձցին յետս, և ամաչեսցեն, որք խորհին ինձ չարս։
Դարձցին առժամայն ամաչեցեալք, որք ասեն ինձ վա՛շ վա՛շ։
Ցնծասցեն, և ուրախ լիցին ի քեզ ա͞մենեքեան, որք խնդրեն զքեզ Տ͞ր։

Ասասցեն ՚յամ ժամ մեծ է՛
Քս , որք սիրեն զփրկութիւն
քո :
Ես աղքատ , և տնանկեմ ,
Քս օգնեա՛ ինձ , օգնական ,
և փրկիչ իմ ես դու , Տէր
մի՛ յամենար :
Փառք Հօր , և Որդւոյ ,
և Հոգւոյն սրբոյ , և այժմ :
Կեցո՛ զծառայս քո՝ Քս իմ
զյուսացեալս ՚իքեզ .
Լե՛ր մեզ Տէր աշտարակ
հզօր՝ յերեսաց թշնամւոյն :
Մ՝ի՛ մեղիցէ մեզ թշնամին ,
և որդի անօրէնութեան մի՛
չարչարեսցէ զմեզ .
Տէր մի՛ ըստ մեղաց մերոց
առներ մեզ , և մի՛ ըստ ա-
նօրէնութեան մերում հատու-
ցաներ մեզ .

Աղօթեսցուք վ՟ն Հայրապե-
տին մերոյ (Ա՟ն)։

Տ՟ր պահպանեսցէ զնա, եւ
կենդանի, եւ երանելի արա-
սցէ զնա ՚ի վ՟ր երկրի, եւ մի՛
մատնեսցէ զնա ՚ի հոգի թշ-
նամեաց իւրոց։

Աղօթեսցուք վ՟ն բարերա-
րաց մերոց։

Հաճեսցէ Տ՟ր հատուցանել
ամենայն բարերարաց մերոց
վ՟ն անուա՛ն քո զկեանս յա-
ւիտենականս։ Ամէն.

Աղօթեսցուք վասն հաւա-
տացեալ ննջեցելոց։

Օ հանգիստ յաւիտենական
պարգեւեա՛ նց Տ՟էր, եւ լոյս
մշտնջենաւոր ծագեսցի նց.
Հանգիցեն ՚ի խաղաղութ՟ե։

Ամէն։

Մի՛ հեռաւո՛ր եղբարց մե-
րոց ։
Կեցո՛ զծառայս քո Քրիստոս իմ
զյուսացեալս ՚ի քեզ ։
Ողորմեա՛ նոցա Տէր զօգնու-
թի ՚ի սրբոց, և ՚ի խնամէ պաշ-
տպանեա՛ զնոսա ։
Տէր լո՛ւր աղօթից իմոց, և ա-
ղաղակ իմ առ քեզ եկեսցէ ։

Աղօթեսցուք ։

Քրիստոս, որում յատուկ է՛ ողոր-
միլն միշտ, և ներելն, վեր-
ընկալ զաղաչանս մեր, զի
զմեզ, և զամենայն պաշտօ-
նեայս քոյս զորս յանցանաց
շղթայն կապեաց, ողոր-
մութի քոյոյ գթութե մար-
դասիրակա՛նս արձակեսցէ ։

Լո՛ւր

Լո՛ւր աղաչեմք Տր, պաղա-
տողաց զմաղթանս, և խոս-
տովանողացս ա՛ռ քեզ նեղեա՛
մեղաց, զի հանդիսասցես մեզ
զներողութիւն շնորհեսցես ո՛վ
բարեգութ և զխաղաղութիւն։
Օ անճառելի մեզ Տր, զո-
ղորմածութիւն քո բարեգթա-
պե՛ս ցոյց։ ոմ̄ զի ՚ի միասին
զմեզ և ՚ի բնաւից մեղաց
քաւեսցես, և ՚ի պատժոյն,
զոր վս̄ նոցին արժանաւո-
րիմք, ազատեսցես։
Տր որ մեղանչին ցասմունս,
և ապաշխարութբ̄ զիջանիս,
զմաղթանս ժողովրդեան քո
պաղատողին քաւիչ նկատեա՛,
և զհարուածս քոյոյ ցաս-
ման, զոր վս̄ մեղաց մերոց
արժանաւորիմք՝ յետս դարձո՛։

Մե-

Ամենակարող մշտնջենաւոր
Ած, որ ողորմեաց ծառայիս
քում Հայրապետին մերում։
(Ան) և առաջնորդեա՛ զնա,
ըստ քոյին բարեգթութեան ՚ի
ճանապարհն ՚յաւիտենա‿
կանն փրկութեն, զի քեւ պար‿
գեւորեալ, քոյոց հաճոյիցն
ցանկասցի, և ամենայն զօ‿
րութեք կատարեսցէ։
Ած, յորմէ մեք փափաք‿
մունք, ուղիղք խորհուրդք,
և արդարք են գործք, տուր
ծառայից քոց զխաղաղու‿
թիւնն զայն՝ զոր աշխարհս
տալ ոչ կարէ, զի և սիրտք
մեր պատուիրանաց քոց հնա‿
զանդեսցին, և երկիւղ թշնա‿
մեաց ՚ի բաց բարձցի, ժա‿
մանակքն քոյին հովանաւո‿

րու‿

բութէ անդորրականք լիցին։
Կնքեա՛ հրով սրբոյ Ոգւոյն
զերկնակամունս մերս և զնորա
մեր Տէր ։ զի քեզ ողջախո_
հիւ մարմնով ծառայեսցուք,
և մաքրով սրտիւ հաճոյա_
ցուք ։

Հաւատացելոց Ա.Ծ, ամե_
նեցուն ստեղծող և վերա_
դնող հոգեաց ծառայից քոց
և աղախնեաց , զթողութի
համայնից շնորհեա՛ մեղաց,
զի զներողութիւնն , որում
միշտ ցանկային , բարե_
պաշտականօք պաղատանօք
առընդունիցին ։

Ողորմանց մերոց, աղաչեմք
Տր , ներշնչելով նախախնամա_
նեամ , և օգնելով յառա_
ջեցո՛ , զի համայն մեր աղօթ ,
և-

և գործ 'ի քէն միշտ սկսանիցի, և քև սկսեցեալ աւարտեսցի:

Ամենակարող մշտնջենաւոր Տէր, որ կենդանեաց տերես 'ի միասին և մեռելոց, և ամենեցուն ողորմիս, զոր հաւատով և գործով քոյ լինելոց գոլ նախածանաչես, պաղատաւորք զքեզ աղաչեմք, զի վս̄ որոց զխնդրանս հեղուլ վճռեցաք, զոր և կամ ներկայ կենցաղս դեռ ևս ընդ մարմնի ունի կալեալ, կամ ապագային արդ՝ մերկացեալս 'ի մարմնոյ ընկալաւ, բարեխօսութեամբ ամենից սրբոց քոց, գթութեամբ քոյոյ մարդասիրութեան, ամենից յանցանաց իւրեանց զթո-

զթողութի՟ առընկալցին , 'ի ձեռն Տ՟ն մերոյ Յ՟ի Ք՟ի ։ որդւոյ քոյ , որ ընդ քեզ կեայ և թագաւորէ 'ի միու-թե՟ Ոգւոյն սրբոյ Ա՟յ , ընդ-ամենայն 'յաւիտեանս 'յա-ւիտենից ։ Ամէն ։

Տէր լո՛ւր աղօթից իմոց ։
Եւ աղաղակ իմ առ քեզ ե-կեսցէ ։
Լուիցէ մեզ ամենակարող և ողորմած Տէրն ․ Ամէն ։
Հաւատացելոց հոգիքն ո-ղորմութե՟ն Ա՟յ հանգիցեն 'ի խաղաղութե՟ ։ Ամէն ։

Կերպ ասելոյ Զողջոյն քեզ Մարիամն ։ 'յ առաւօտուն 'ի միջօրէի , և 'յ երե-կոյի ։ յորժամ հնչէ զանկակն պար-տիմք բանալ զգլուխս , և խաչակնքե-լով զդէմս մեր ասել ։

Հրեշտակ Տ՟ն աւետեաց
Լ Մա-

Մարիամու, և յղացաւ ՚ի Հոգւոյն սրբոյ: Ողջոյն քեզ Մարիամ: և այլն: Ահաւա-սիկ աղախին Տ̃ն, եղիցի ինձ ըստ բանի քում: Ողջոյն քեզ Մարիամ: և այլն: Եւ բանն մարմին եղև և բնակեցաւ ՚ի մեզ: Ողջոյն: և այլն:

Աղօթք:

Օ շնորհս քոյ աղաչեմք Տ̃ր, ՚ի միտս մեր ներհեղեա, զի որք հրեշտակին աւետեօք զՔ̃ի որդւոյ քոյ զմարմնաւո-րութիւն ծանեաք, չար-չարանօք նորին և խաչիւ ՚ի յարութեան փառս վերածի-ցուք Տ̃է մերով Յ̃իւ Ք̃իւ:

Ամէն:

Սե-

Սեղան օրհնէք։

Օրհնեցէք և բարեբանե֊ցէք։ Աչք ամենեցուն 'ի քեզ յուսան Տէր, և դու տաս կերակուր նց՟ 'ի ժամանակի դիպա՛ւորի։ Բանաս դու զձեռն քո, և լցուցանես զամ՟ կենդանի օրհնութ՟բ։

Փառք Հօր, և Որդւոյ, և Հոգւոյն սրբոյ։ և այժմ։

Տր՟ ողորմեա.

Քս՟ ողորմեա.

Տր՟ ողորմեա.

Հայր մեր որ յերկինս։

Աղօթեսցուք։

Օրհնեա, աղաչեմք Տէր, զմեզ և զպայտոսնիկ զքոյս պար֊գեւս, զորս 'ի քումէ առա֊տութէ եմք ընդունելոցք.

Տերամբ մերով Յիւ Քիւ:
Ամէն:

Եւ ապա կնքեա՛ս աջու ձեռամբդ ՚ի վր սեղանոյն ասելով:

Յանուն Հօր, եւ Որդւոյ, եւ Հոգւոյն սրբոյ: Ամէն:

Գոհութի զկնի սեղանոյն:

Խոստովանեսցին քեզ Տր ամենայնք գործք քոյ, եւ սուրբք քոյ բարեբանեսցեն զքեզ: Փառք Հօր: Եւ այժմ:
Մատուցանեմք քեզ գոհութիւս ամենակալդ Տէ, վն համայնից բարերարութեանց քոց, որ կեաս եւ թագաւորես ՚ի յաւիտեանս յաւիտենից: Ամէն:

Ի Ճանապարհս խաղաղու-
թե և բարեաջողութե ուղ-
ղեսցէ զմեզ, ամենակալն և
ողորմածն ԱԾ ։

Օրհնեցեալ Տր ԱԾ Իղի զի
այցել, և արար զփրկութի
ժողովրդեան իւրում ։

Եւ յարոյց մեզ զեղջիւր կե-
ցութե ՚ի տանէ Դաւ-իթ
ծառայի իւրոյ ։

Որպէս խօսեցաւ բերանով
սրբոց, որք յաւ-իտենից մար-
գարէքն էին ։

Զ փրկութիւն ՚ի թշնամեաց
մերոց, և ՚ի ձեռաց ամենից
որք ատեցին զմեզ ։

Առ ՚ի առնել ողորմութիւն
ընդ հարս մերս, և յիշել
զկտակարանս իւր սուրբ ։

Երդումն զոր երդուաւ ա-բրահամու հօր մերում տա-լոյ զինքն մեզ ։

Զի առանց երկիւղի ՚ի թշ-նամեաց մերոց զերծեալք ծառայեսցուք նմա ։

Սրբութեամբ և արդարութեամբ առաջի նորա զամենայն ա-ւուրս մերս ։

Իսկ դու մանուկ մարգարէ բարձրագունեղին կոչեսցիս , քանզի գնասցես առաջի ե-րեսաց Տն , ՚ի պատրաստել զճանապարհս նորա ։

Առ ՚ի տալ գիտութիւն փրկ-ութեան ժողովրդեան նորա ՚ի թողութիւն մեղաց նոցա ։

Վասն գթոյ ողորմութեան Այ մերոյ , որով այցարար մեզ ծագօղն ՚ի բարձանց ։

Զա-

Ծագել զլոյս այնոցիկ, որք ՚ի խաւարի, և ՚ի ստուերս մահու նստին առ ՚ի ուղղել զոտս մեր, ՚ի ճանապարհս խաղաղութեան։ Փառք Հօր,

և այլն։

Եւ հրեշտակին Ռափայէլ ուղղեկցեսցի ընդ մեզ ՚ի ճանապարհի, ո՟պ զի խաղաղութ՟ք, առողջութ՟ք, և խնդութ՟ք դարձցուք առ մերայինս։

Տ՟ր ողորմեա։ Ք՟ս ողորմեա։ Տ՟ր ողորմեա։

Հայր մեր։

Կեցո՛ զծառայս քո։ Ա՟ծ իմ զյուսացեալս ՚ի քեզ։

Առաքեա՛ առ մեզ Տ՟ր զօգնութիւն ՚ի սրբոյ։ Եւ ՚ի սիոնէ պաշտպանեա՛ զմեզ։

Տէ՛ր մեզ աշտարակ ամրու-
թե՛ ՚յերեսաց թշնամւոյն ։
Ո՛չ ինչ շահեսցի թշնամին ՚ի
մեզ ։ Եւ որդին անօրէնու-
թե՛ մի՛ մերձեսցէ մեզ ։
Բարեբանեցեալ Տէր զօր-
հանապազ ։ Զճանապարհս
աջողս արասցէ մեզ Ածն
կեցութեց մերոյ ։
Զճանապարհս քոյ Տէր
ցոյց մեզ ։ Եւ զշաւիղս քոյ
ուսո՛ մեզ ։
Երանի թէ ուղղեսցին ճա-
նապարհք մեր ։ Ա՛ռ ՚ի պա-
հել զարդարութիւնս
քոյ ։
Ուղղեսցին դժուարինք ՚ի դիւ-
րինս ․ Եւ առապարք ՚ի ճա-
նապարհս հարթս ։
Հրեշտակաց իւրոց Ած պա-

տու-

տուեալ ղիս քոյ ․ Օ՜ ի սպառնիցեն զքեզ նախանձայն ճանապարհս քոյս ։

Տէ՛ր լո՛ւր աղօթից իմոց ։

Եւ աղաղակ իմ առ քեզ հասցէ ։

Աղօթեսցուք ․

ՈՎ , որ զորդիսն Իսրայէլի հետիւք ցամաքիւք ընդ մէջ ծովուն գնացուցեր , որ եւ երից մոգաց առ քեզ աստեղբ առաջնորդիւ զուղին յայտնեցեր , ընձեռեսցես մեզ աղաչեմք զյաջող ճանապարհ , զժամանակ իսկ անդորր , զի հրեշտակաւ քոյով սրբով ուղղեկցելով առ այն , յո՛ փութամք տեղի , եւ յետ որոյ առ նաւահանգիստն յաւիտենականին կեցութեան ժա-

մանել երջանկապէս կարօ-
ղանայցեմք · Ամէն ։

Ով որ զաբրահամ ծառայ
քո 'ի յՈւր քաղաքէն քաղ-
դէացւոց զարտահանեցեալ,
ընդ ամենայնս իւրոյ պան-
դխտութե ճանապարհս ,
անվթանկ պահպանեցեր՝ ա-
ղաչեմք , զի զմեզ ծառայքս
քոյս ևս պահպանել հաճի-
ցիս ։ Ե՛ր մեզ Տէր 'ի զի-
նուորութե նպաստ , 'ի ճա-
նապարհի մխիթարութի , 'ի
տօթոյ հովանաւորութիւն ,
'յանձրևս , և 'ի ցուրտս վե-
րարկու , 'ի լքման վերաբար-
ձիչ , 'ի հակառակութե օգ-
նիչ , 'ի սահեցման գաւա-
զան , և 'ի նաւաբեկութե
նաւահանգիստ , ոռ̃ Կարալ

քեւ առաջնորդիւ , յոր փու_
թամք աջողակէ՛ս ժամանի_
ցուք , և անդրէն 'ի մերայինս
դարձցուք · Ամէն :

Մերձ լե՛ր աղաչեմք Տր պա_
ղատանաց մերոց , և զճա_
նապարհ ծառայից քոց 'ի
յաջողութին քոյոյ կենագոր_
ծութե տրամադրեա՛ , զի 'ի
մէջ ամենեցուն այսոցիկ
ճանապարհի և կենաց զա_
նազանութեց , քոյով միշտ
պաշտպանեսցիմք օգնութբ ·
Ամէն :

Շնորհեա՛ աղաչեմք ամե_
նակալդ Ած , զի ժողո_
վուրդ քո 'ի ճանապարհն
կեցութեն ընթանայցէ , և
երանեցելոյն Յօհաննու նա_
խընթացին քոյ յորդորմանն

հետևելով մեք այն, զոր քա-րոզեաց՝ անդորրապէս ժա-մանիցէ, այսինքն մեր Տէրն մեր Յս Քս, որ կեայ և Թագաւորէ ընդ քեզ ՚ի միու-թեան Հոգւոյն սրբոյ ՚ի յա-ւիտեանս յաւիտենից. Ամէն։

Տաղ ասելի մինչ հասանիմք ՚ի նաւա-հանգիստ կամ՝ մինչ դառնամք ՚ի մե-րայինս, և կամ՝ մինչ ունիմք զյաջո-ղութի ինչ հոգևոր կամ՝ մարմնաւոր։

Ըզքեզ Ած գովաբանեմք ;
Տր իսկ զքեզ խոստովանիմք։
Ըզքեզ Հայր մեր անժամա-նակ, յար մեծարէ երկիր համակ։
Քեզ և հրեշտակք ամենե-քեան, երկինք և պետք հա-մանդամայն։

Քեզ բերօրէք և սերօրէք ;
երգեմ և ո՛չ լռեմ երբէք ։
Սբ սբ սբ Տր Ած զօրաց ,
ըստ յայտնութեան տեսանո_
ղաց ։
Երկինք երկնի լի են քոյովք ,
վայելչութեան մեծի փառօք ։
Ընդ քեզ երգանք յարգեցելոց ,
բա՛րեբանեն առաքելոց ։
Մարգարէից թիւ գովելի ,
Ճառէ քեզ գով պատուելի ։
Խումբ գերափայլ մարտիրո_
սաց՝ քեզ պատմէ ահեղեղեաց ։
Ընդ քեզ մինչև ՚ի ծագս եր_
կրի , դաւանէ սբ եկեղեցի ։
Ըզ հայր մեծի վայելչութե ,
զորդին միակ քոյ էակութե ։
Զմխիթարիչ քո սբ Հոգին ,
պատուէ միշտ նոյն եկե_
ղեցին ։

Քր

«Քն փառաց դու Թագաւոր,
զի յարակայ որդի ես հօր:
Դու ՚ի փրկել զազգ մարդ-
կային դու բնակեցար յար-
գանդ կուսին:
Դ զխայթ մահու դու յաղ-
թելով, զերկինս բացեր մեզ
հաւատով:
Դու ընդ աջմէ հօր Ա. Յ,
՚ի փառս նստիս միշտ դեր
յարդոյ:
Դու դատաւոր ես գալ գա-
լոց, սպասեն ՚ի քեզ յուսա-
ցելոց:
Աղաչեմք ուրեմն օգնել
մեզ Տէր, զորս արեամբ քով
վերագնեցեր:
Շնորհեա դասել ՚ի փառս
անճառս, ընդ սրբս քոյս ՚ի
քեզ դաւանեալս:

Զժողովուրդ քո Տր կեցո, զժառանգութի քո բարձրացո։ Այլև դու Տր զնս օրհնեա, և յաւիտեանս զնս համբարձեա։ Մեք հանապազ զքեզ օրհնեսցուք, և զանուն քո սբ գովեսցուք։

Զքոյս ծառայս այսօր կամեաց, դու և պահել առանց մեղաց։

Ողորմեաց մեզ Տէր ողորմեաց, և գթութք ՚ի մեզ նայեաց։

Ողորմութիւն լիցի ՚ի մեզ, որպ̅ և մեք յուսացաք ՚ի քեզ։

Ի քեզ անձինք մեր յուսացան մի՛ ամաչեսցեն ՚ի յաւիտեան. Ամէն։

Աղօթք։

Քս, որոյ ողորմութիւնն անթիւ է,

թիւէ , և զանձ բարութեան
անհունն , քում ամենագթա_
ծի մեծ վայելչութե զգո_
հութիւն չս մեզ առ 'ի քէն
շնորհեցելոց պարգևաց մա_
տուցանեմք , աղաչելով մինչ
զքոյդ բարեգթութիւն , զի
որ խնդրողաց ըղձայցելին
շնորհես , զնն ևս ոչ երբէք
ի ձեռաց թողլով առ փառս
ապագայս տրամադրիցես ,
Տն մերով Յիւ Քիւ .
Ամէն :

Ես եմ յարութիւն և կեանք։
Յհւ. գլ. ժա. հմ. իե.

Յաղագս Նախապատրաստութեան քրիս-տոնէաբար մեռանելոյ ։

ԱՄենաբարեգութ ՄԱյր Յի կոյս ՄԱրիամ, ձեռն-տու և նպաստ մեղաւորաց, լի գթութե՟ ողորմութեան հաս 'ի թիկունս ինձ եղկելոյս նախ քան զժամանելն ան-կարծահաս և անակնունելի մահուան, զի մի՛ յանկար-ծակի և անպատրաստ 'յա-շխարհէ 'յայսմանէ ելանի-ցեմ ։ Եւ զիս չարչարանաց և մահուան միածնի որդւոյ քո յիշեցելոյ, պաշտպանեա՛ և խնամակալեա՛ զիս, զի հրա-ժարեցեալ 'ի մեղաց և 'ի սա-

տա-

տանայն , և հեռացեալ 'ի
գործոց նորա , Աշխարհաողղ-
ջմանք մաքուր խոստովա-
նութե̄ , և արժանաւոր ա-
պաշխարութե̄ հաշտեցին ընդ-
որդւոյ քում միածնի 'ի փա-
խչին իմ 'ի կենցաղոյս : Նա-
ւրա́ ատուխս զողորմութեն քո
երանուհի մայր Ն.Յ 'ի ժա-
մուն յայնմիկ ահեղի , մինչ
շունչն իմ պականեսցի , և
լեզուս կարկամեսցեալ ոչ կա-
րասցէ բողոքել ա́ռ քեզ , աչք
իմ նուաղեսցին , և լսելիք
իմ խցեսցին , յայնժամ յի-
շեա́ մայր անարատ զաղեր-
սանս իմ , զորս այժմ գթու-
թե̄ քում մայրականի վերա-
նուիրեմ , և հաս ինձ 'ի յօգ-
նութիւն 'ի վերջին ժամուն
այն-

այնմիկ նեղութե, զի զեր-
ծանիցիմ 'ի հրեշտակացն չա-
րաց, և 'ի սպասաւորացն
սատանայի, և դասիցիմ ընդ
հաւատացելոցն Ք̃Ի, ընդ
ծառայս և ընդ բարեկամս
որդւոյ քո, որ է՛ օրհնեցեալ
'ի յաւիտեան: Ամէն:

Կերպ ասելոյ զտէրունական հայր մերն
մի քրիստոնէաբար մտածելոյ:

Հայր մեր որ 'յերկինս ես:
Հայր յաւիտենական և Ա̃Ծ
ճշմարտութե, դու որդւոյ
քոյ միածնի Տ̃Ն մերոյ Յ̃Ի
Ք̃Ի՝ հայր ես բնութե, իսկ
մեզ քրիստոնէիցս՝ հայր ես
շնորհիւ, քան զի ստեղծեր
զմեզ 'ի պատկեր քո, և յոր-
ժամ եղաք մեղօք որդիք

բար-

բարկութե՛, ՚ի ձեռն արեան որդւոյ քոյ արարեր զմեզ որդեգիրս շնորհաց, և ժառանգս կենացն յաւիտենականաց: Ու թէպէտ երկին քեզ աթոռ է՛, սակայն ՚յերկրի միշտ առ մեզ նայիս, և հայրական հոգաբարձութե՛ նախախնամես: Արդ առ քեզ համբառնամ զաչս իմ, որ բնակեալդ ես ՚ի յերկինս, ուստի եկեսցէ ինձ օգնութի՛, առ քեզ փախաքի անձն իմ որպէս եղջերու ՚յաղբերս Ջուրց, քան զի ստեղծեր զիս ՚ի քեզ, և ո՛չ հանդարտի սիրտ իմ մինչև դարձցի, և հանգիցէ ՚ի քեզ, քան զի ուր հայրն իմ է՛ անդ եմ և հայրենիք իմ, անդ են և ժա-

ժառանգութիւն իմ, և բա֊
ժին իմ յերկրին կենդանեաց,
առքեզ ուրեմն հառաչէ սիրտ
իմ, և գայ զկնի քո անձն
իմ։ Եւ երանի թէ ընկալցի
զիս աջքո, վա՜ զի լաւ է՛ ինձ
ողորմութ̃ի քո քան զկեանս
իմ, ո՛հ թէ երբ ազատեցայց
՚յաքսորանաց աստի, և կամ
երբ զերծայց ՚ի բանտէ աս֊
տի, կամ երբ մտից ՚ի տուն
հօր իմոյ, և երբ մխիթա֊
րիցես զիս, երբ հանցես զիս
՚ի գրքոյ յայսմանէ տառա֊
պանաց, և երբ եկից ե֊
րևեցայց երեսացդ Տ̃ն,
երբ տեսից զքեզ դէմ յան֊
դիման, և երբ լցուսցես զիս
ուրախութ̃բ երեսաց քոց։
Ահա ես եղի խոտի իմում
՚ի հո֊

՚ի հոգիս տրտմութե̃ ՚ի տե֊
ղւոջ յորում զետեղեաց զիս
յանցաւորութ̃ն նախամօրն,
այլ քոյով օրհնութ̃բ գնա֊
ցից ՚ի զօրութ̃է ՚ի զօրութ̃ի,
մինչեւ տեսից զքեզ Ա̃ծ֊
աստուածոց ՚ի սիոն :

Ներբողութ̃ի հաւատոյ որ է առաջին
աստիճան ելանելոյ ՚յ երկինս .

Ս̃բ եղիցի անուն քո :
Գոհամ առ քեզ Տէր նմին ՚ի
ձեռն կենդանի եւ ճշմարիտ
հաւատոյ, զի առանց հա֊
ւատոյ անհնարին է՛ հաճոյ
լինել քեզ, եւ թայց դաւա֊
նելոյ զքեզ Ա̃ծ ճշմարիտ,
անհնարին է՛ մասնակից լինել
քոյոց պարգեւաց : Այսի արդ֊
զին՝ չ ենս կեանք մեր ՚ի վ̃ր եր֊
կրի,

կըն, եթէ ոչ ընթացք սու֊
երկնիս 'ի ձեռն հաւատոյ
և յուսոյ, քան զի հանդիստ
և մերձաւորութի, կամ ըմ֊
բռնումն և փայփայումն կա֊
տարեալ սիրոյն, պահեցեալ
լինի 'ի հայրենիսն: Օ՜ ի յայն֊
ժամ դիրկս առեալ՝ համ֊
բուրես զորդիդ սու քեզ 'ի
հեռաստանէ անդրէն դար֊
ձեալն՝ և զպատմուճանն ա֊
ռաջին ագուցանես նմա:
Արդ հաւատամ Տէր, զի
դու ես որ էնն, այսինքն,
Էն ամենակարող, ամենի֊
մաստ, և ամենաբարի, և
դու ես սիրեցելոց քոց հան֊
դերձեալ հատուցումն բարի,
և վարձ մեծագին: Հաւա֊
տամ թէ փրկիչն իմ կենդա֊

 նի է,

նիէ՛, և 'ի վերջին աւուր 'ի հողոյ յարունելոց եմ, և 'ի մարմնի իմում տեսանելոց եմ զՏ(է)Ծ փրկիչն իմ։ Յայսմիկ հաւատոյ կեալ և մեռանիլ ցանկամ, և ընդ այսր հաւատոյս 'ի չարչարանս, 'ի նեղութիս, 'ի յանձկութիս, 'ի հիւանդութիս, և 'ի մահու, հաստատ կացից, և մնացից աներկիւղ, և թէ 'ի յաջողութիւնս, և թէ 'ի ձախորդութիս, մեծ արարից զանուն քո, ոչ երկմտելով երբեք 'ի յԱստուածային կարօղութէ քում, և 'ի հայրական քաղցրութեութէ քում։ Արդ զօրացո՛ Տէր զմիտս իմ, և յաւել ինձ զհաւատս ընդ փառաց անուան քոյ սրբոյ,

զի

զի հաստատապէ՛ս հա՛ւա-
տայցեմ տեսանել զբարու-
թիւն քո ՚յերկրին կենդանեաց,
զկնի ելանելոյ ՚յաշխարհէ-
աստի ։

Ներգործութիւն յուսոյ, որ է երկրորդ-
աստիճան ելանելոյ ՚յերկինս ։

Եկեսցէ արքայութիւն քո ։
Արքայութիւն ասեմք զայն՝ որ
պատրաստեցեալ է՛ մեզ ՚ի
սկզբանէ աշխարհի, քանզի
կորզեցեր զմեզ ՚յիշխանութե̃
խա՛ւարի, և փոխեցեր զմեզ
՚յ արքայութիւն որդւոյ քոյ սի-
րելւոյ, զի եղեմք ժառան-
գակիցք Նորա ըստ յուսոյն
կենացն յա՛ւիտենականաց,
քանզի եթէ ՚ի կեանս յայսմ-
իկ միայն յուսացեալք եմք,

ողորմելիք եմք քան զամենայն
մարդիկ ։ Տէր բաժին ժա_
ռանգութե իմոյ, և բաժակի
իմոյ՝ դու ես, որ դարձու_
ցանես զժառանգութիւն իմ
յիս, քան զի սուտ օտարք և
պանդուխտք եմք, և ոչ
ունիմք զքաղաք մնացական,
այլ զապառնելոյն ակն ունիմք ։
Որով պարծիմք յուսով փա_
ռաց որդւոցն Այ, և ոչ
այս չափ միայն, այլ և
պարծիմք ՚ի նեղութիս մեր,
գիտելով թէ նեղութի զ_
համբերութի գործէ, համ_
բերութի զհանդէս, հանդէս
զյոյս, և յոյս ոչ երբէք ա_
մաչեցուցանէ ։ Եւ այսպէս
բազում նեղութեք պարտ է՛
մեզ մտանել ՚յարքայութիւն
Այ ։

Այ ։ Քայց յոյս այսքանից
վարձուց է՛, մխիթարութեան
ամենայնի աշխատութե՟ ,
քանզի ո՛չ են արժանիք չար֊
չարանք ժամանակիս հան֊
դերձելոց փառացն որ յայ֊
տնելոց են ՚ի մեզ ։ Արդ յա֊
ռաջագոյն տեսից զքեզ տէր
առաջի իմ ՚յ ամենայն ժամ,
զի ես ընդ աջմէ իմէ՝ զի մի՛
սասանեցայց ։ Վ՟ն այսորիկ
ուրախ եղիցի սիրտ իմ, ևս
և մարմինն իմ բնակեսցի
յուսով ։ Խաղաղութե՟ յայս
և ՚ի նոյն ննջեցից և հան֊
գեայց , զի դու Տ՟ր միայն
առանձին յուսով քով բնա֊
կեցուցեր զիս ։ Ու զին՞ չէ՛
ակնկալութի՟ իմ , եթէ ո՛չ
դու Տէր , և կար զօրութե՟

իմոյ հզէնէ՛ ։ Ընկա՛լ զիս
ըստ բանի քում և կեցից ,
և մի՛ յամօթ առներ զիս
յուսոյ իմմէ ։ ՚Ի քեզ Տ՟ր յու-
սացայ մի՛ ամաչեցից յաւի-
տեան ։

Ներգործութիւն սիրոյ որ է երրորդ աս-
տուածային ելանելոյ ՚յ երկինս ։

Եղիցի կամ քո ։

Եւ զինչ է՛ կամ քո , ո՛վ
ամենասիրելի Հայր , եթէ
ո՛չ սիրել զքեզ ՚ի բոլորէ սրտէ
ում և հրամայես , բայց տո՛ւր
զոր հրամայես , և հրամայեա՛
զոր կամիս , քանզի տեսա-
նես , թէ զոր քան արգել
մուծս կամաց քոց , և զոր
քան խափանմունս սիրոյն
որ ա՛ռ քեզ ՚ի պատճառս ա-
ոյս-

ապականացու այսորիկ մար-
մնոյս կրեմք՝ որ ծանրացու-
ցանէ զհոգին ։ Կամիմ սի-
րել զքեզ , և հաճեալ եմ
յօրէնս քո ըստ ներքին մար-
դոյն , բայց տեսանեմ զայլ
օրէնս 'յանդամս իմ, զինեալ
հակառակ օրինաց մտաց
իմոց ։ Արդ տո՛ւր ինձ , զի
մի՛ սիրելով զանձն իմ կո-
րուսից զնա , այլ փրկա՛ւէտ
ատելութ̅բ պահեցից 'ի կե-
անսն յա՛ւիտենից, վանեա՛ 'ի
սրտէ իմմէ զսնոտի սէր աշ-
խարհիս , և հաստատեա՛
զքոյդ երկնային զի մի՛ 'յե-
րանելն իմ 'ի կենցաղոյս մեկ-
նիցէ զիս 'ի քէն , տո՛ւր զի
սիրով սիրոյ քոյ մեռայց յա-
շխարհիս , որ սիրովդ սիրոյ

խնդոյ հաճեցար մտանել 'ի խաչին :

Ընդունումն արքայութ·եց, որ է չոր-
րորդ աստիճան ելանելոյ
յերկինս :

Ո հայր մեր հանապազորդ :
Տ՟ իմ որ մինչև ցայսօր հերանկրես զիս 'ի մանկութե՟է իմէ, և երանի թէ մինչև 'ի ծերութի իմ, և 'ի պակասելն զօրութե իմոյ ո՛չ թողուցուս զիս, քան զի պանդխտանալով յանապատս, կարօտանամ կերակրոց հացոյ և մարմնոյ, և երկնչիմ թէ մի՛ գուցէ նքթիցիմ 'ի ճանապարհի, և քան զի ո՛չ հացիւ միայն կեայ մարդ, այլ և ամենայն բանիւ որ ելանէ 'ի բերանոյ քումէ,

ու-

ուրեմն կերակուր հոգւոյ է՝
բան և խորհուրդ քո , և
մանաւանդ հացն այն հրեշ_
տակաց , և մանանայն ճշ_
մարիտ , այսինքն , մարմին
և արիւն Տն մերոյ Յի Քի,
որպ ինքն ասաց , մարմին իմ
ճշմարիտ կերակուր է՝ , և
արիւնն իմ ճշմարիտ ըմպե_
լի , յորմէ եթէ ոք կերիցէ ,
ոչ մեռանիցի 'ի յաւիտեան ։
Տուր ինձ ուրեմն 'ի մտանելն
իմ 'ի ճանապարհս հասա_
րակաց , և 'ի չուելն իմ յա_
նապատէ յայսմանէ 'ի հայ_
րենին իմ , կերակրել 'ի թո_
շակէն Ս. Ծայնոյ , մինչև հա_
սանիցեմ 'ի լեառն փառաց քոց ։
ուր զնուիրեցեալս քո կերակրես
'ի պատրաստութենէ սեղան քոյ ։

Թո_

Թողութիւն մեղաց, որ է հինգերորդ աստիճան ելանելոյ 'ի երկինս:

Եւ Թո՛ղ մեզ զպարտիս մեր: Գիտեմ Տէր զի ոչինչ պիղծ կարէ մտանել յարքայութիւն երկնից, և ո՛չ թողուս զոք անդր, եթէ ո՛չ զհաշտեցեալն ընդ քեզ, և ընդ ընկերի իւրում, իսկ ես որ եմ եղկելի և անթիւ պարտուց պարտական, զինչ արարից: Ահա 'ի քէն է՛ Տէր ողորմութիւն, և առատ առաջի որդւոյ քոյ փրկութիւն, որ եկն 'ի քաւել զյանցանս մեր, և կեցուցանել զմեղաւորս: Արդ վասն սիրոյ նորին, մի՛ մտաներ 'ի դատաստան ընդ ծառայի քում, զի ո՛չ ար-

դա-

դարմանայ առաջի քոյ ամե֊
նայն կենդանի, այլ նայեաց
՚յերեսս Քի օծելոյ քոյ, և
թո՛ղ զախտալանս իմ, ո՜պէս
թողում իմոց մերձաւորաց,
և մանաւանդ ՚ի ժամու այս֊
միկ, որ գամ ՚յերևիլ ա֊
ռաջի դատաւորին իմոյ, և
ջնջեա՛ արեամբն Յի Քի
զձեռագիր պարտուց իմոց,
զի զմայլեցայց ՚յերևել
փառաց քոց։

Յաղթութի փորձութեանց, որ է վեցե֊
րորդ աստիճան ելանելոյ ՚յերկինս։

Եւ մի տանիր զմեզ ՚ի փոր֊
ձութի։

Քան զի զինչ է՛ կեանք մեր,
եթէ ո՛չ փորձութի համա֊
պատերազմական ՚ի մէջ երկրի,

յորում

յորում մեծ է՝ պատերազմ
ընդ Թշնամեաց հզօրից ,
որոց ընդ խնամակալութելոյ ոչ
եմք բաւականք , եթէ ոչ
դու Տ՟ր մարտնչիցիս փո-
խանակ մեր , որպէս հզօր ՚ի
պատերազմի ։ Ո՛վ հաւա-
տարիմ Տ՟ր , մի՛ արկաներ
զմեզ ՚ի փորձութ՟ն առաւել
քան զկարն մեր , այլ արա՛
ընդ փորձութ՟ե և զելս , և
մնացուածս ՚ի ժամու ելից
խնոց յաստի կենցաղոյս ։ Հաւա
տամ ՚ի յօգնութ՟ի ՚ի կատարա-
ծելի յայսմիկ պատերազմի ,
այսինքն , ՚ի յետին պահու
մահուան , յորում հաւա-
տոյ երանութ՟ի իմ , և պտուղ
ամենայն վաստակոց իմոց ։
Զօրացո՛ զիս զի մի՛ յաղթի-
ցիմ

ցիս ՚ի փորձութե̃ , և լոյս
տուր Տ̃ր աչաց իմոց , զի մի՛
երբէք ննջեցից ՚ի մահ , և մի՛
գուցէ ասիցէ թշնամին թէ
յաղթեցի նմա ։ Տո՛ւր ինձ
առնուլ զապաշխարութի̃ն
Ա̃յ , զի կարող լինիցիմ ընդ-
դիմի հարկանել չարին ՚յաւ-
ուրն չարութե̃ , և զամենայն
նետս մուխս չարին շիջու-
ցանել , քան զի եթէ դու
՚ի մեր կոյս իցես , ո՞վ իցէ
մեզ հակառակ թէ և գնա-
ցից ՚ի մէջ ստուերաց մահու
ո՛չ երկեայց ՚ի չարէ զի դու
Տէր ընդ իս ես ։

Աղաւթութիւն 'ի յաւէլուածական մաղթանա-
նէ , որ է եօթն երորդ աստիճան
ելանելոյ 'ի երկինս :

Այլ փրկեա՛ զմեզ 'ի չարէ :
Բազում չարիք աստ զմեզ
տառապեցուցանեն , և սո՛ւ-
քեզ ՔՍ դիմել աղաչելն, զի
հայցեսցուք 'ի նոցանէ փրկել,
աշխարհ 'ի չարի կայ , և սա-
տանայ 'ի հնարագործութե՛ ,
և մեք գե՛րեալք եմք մեղաց ,
իսկ մեղքն կատարեալք զմահ
ծնանին , և մահ մեղա՛ւորին
չարէ՛ , քան զի զրկէ 'ի գե-
րագոյն բարւոյ , ուրեմն ամ̃
ակնկալութիւն մեր 'ի քէն է՛ ,
զի յա՛ւուր չարի փրկեսցես
զմեզ , քան զի ո՛չ թէ մե-
ռեալք օրհնեսցեն զքեզ , 'և
ո՛չ

ոչ ամենեքեան որք 'իջանեն
'ի դժոխս, այլ կենդանիքս։
Ուրեմն փրկեա զանձն իմ
ողորմած Տ̄ր, և զերծո զիս
'ի մահուանէ, պահեա զաչս
իմ 'յարտասուաց, և զոտս
իմ 'ի գայթագղութենէ, զի
հաճոյ եղէց քեզ 'յերկրին
կենդանեաց, և մատուցից
քեզ զպատարագ օրհնութեան։

Մաղթանք վն̄ քրիստոնէաբար մեռանելոյ։

Տր̄ ողորմեա։
Քր̄ս ողորմեա։
Տր̄ ողորմեա։
Հայր երկնաւոր Տ̄ր, ողոր-
մեա ինձ։
Որդի փրկիչ աշխարհի Տ̄ր,
ողորմեա։

Ոգիւ սբ Ած, ողոր․
Սբ Երրորդութիւն մի՛ Ած, ողորմեա։
Սրբուհի Մարիամ, աղօ-թեա՛ վս իմ։
Ամենայն սբ հրեշտակք և հրեշտակապետք, աղօ․
Սբ Աբէլ, աղօթեա՛ վս իմ։
Ամենայն դասք արդարոց, աղօթեցէք։
Սբ Աբրահամ, աղօթ․
Սբ Յովհաննէս մկրտիչ, ա․
Ամենայն սբ Նահապետք, և մարգարէք, աղօթ․
Սբ Պետրոս, աղօթեա՛։
Սբ Պօղոս, աղօ․
Սբ Անդրէաս, աղօ․
Սբ Յոհաննէս աւետա-րանիչ, աղօթեա՛։
Ամենայն սբ առաքեալք և
աւե-

աւետարանիչք, աղօթեց·
Ամենայն ս̅ք աշակերտք Տ̅ն,
աղօթեցէք։
Ամենայն ս̅ք անմեղք, աղօ·
Ս̅բ Ստեփաննոս, աղօ·
Ս̅բ Լաւրենտիոս, աղօ·
Ամենայն ս̅ք Մարտիրոսք,
աղօթեցէք։
Ս̅բ Սեղբեստրոս, աղօ·
Ս̅բ Գրիգորիոս, աղօ·
Ս̅բ Օգոստինոս, աղօ·
Ամենայն ս̅ք Հայրապետք
և Խոստովանողք, աղօ·
Ս̅բ Բենեդիկտոս, աղօ·
Ս̅բ Փրանչիսկոս, աղօ·
Ամենայն ս̅ք Միակեացք և
Անապատականք, աղօ·
Սրբուհի Մարիամ Մագդա-
ղենացի, աղօ·
Սրբուհի Լուկիա, աղօ·

Ամենայն սրբուհի կուսանք
և այրիք, աղօ.
Ամենայն սրբք և սրբուհիք
Ա՟յ, բարեխօսեցէք վ՟ն իմ:
Քաւիչ լե՛ր, և խնայեա՛ ինձ
Տէր:
Քաւիչ լե՛ր, և անսա՛ ինձ
Տէր:
Քաւիչ լե՛ր, և ազատեա՛
զիս Տէր:
Ի բարկութենէ քումմէ, ազա_
տեա՛ զիս Տէր:
Ի վտանգէ մահու, ազա.
Ի չար մահուանէ, ազա.
Ի պատժոց դժոխոց, ազա.
Յամենայն չարեաց, ազա.
Ի յիշխանութենէ սատանայի,
ազատեա՛:
Ս՟ւ ծննդեամբ քո սրբա_
զանի, ազատեա.

Ս՟ւ

Վ՟ն խաչի և չարչարանաց
քոց, ազատ·
Վ՟ն մահուան և թաղման
քոյ, ազատ·
Վ՟ն փառաւոր յարութեն քոյ,
ազատեա՛մ:
Վ՟ն գալստեանն հանդերձ-
մանն քոյ, ազատ·
Վ՟ն շնորհաց Ոգւոյդ սրբոյ
մխիթարչի, ազատ·
Ի յաւուր դատողութեան,
ազատեա՛մ:
Մեղաւորս զքեզ աղաչեմ,
լուր ինձ:
Օ ի ինձ խնայեցես, զքեզ
աղաչեմ:
Տ՟ր ողորմեա՛ց:
Ք՟ս ողորմեա՛ց:

Աղօթք վ͞ս համբերելոյ ՚ի հի-
ւանդութեան ։

Խօսեցայց առ Տ͞ր , զի ես
հող և մոխիր եմ , ստո́ւեր
փախստական , և գոլորշի
առժամանակեայ , յիշեա́ Տ͞ր ,
զինչ է՛ կար զօրութ͞ե իմոյ
յիշեա́ զի ո͞պ կաւ ստեղծեր
զիս , և միւսանգամ ՚յերկիր
դարձուցանես ։ Բայց մի՛
սրտմտութ͞ե քով մարտնչիր
ընդ-իս , զի զի՞նչ է՛ զօրու-
թի͞ն իմ , թէ համբերել կա-
րիցեմ , կամ զի՞նչ ժամա-
նակ , զի համբերատարեցի անձն
իմ , մի՛ թէ զօրութիւն վի-
մաց իցէ զօրութի͞ն իմ , կամ
մարմինք իմ իցեն պղնձիք ,
զի նեղեաք Տ͞ն ՚ի մարմնի ի-
մում

մում եմ , որոց սպասաւորու-
թիւն ծըծէ զարիւն իմ , և
առ Տն զարհուրեցուցանէ
զիս ։ Որով զինչ , մի՛ թէ
յերկինս բացից զբերան իմ ,
կամ ընդ դէմ դարձայց բա-
նիցն սոցին , այլ մանա-
ւանդ ասացից , թէ Տր ետ
զզօրութի և զառողջութիւն
և Տր էառ , որպ Տն հաճոյ
թուեցաւ , այնպէս եղև ,
եղիցի անուն Տն օրհնե-
ցեալ ։ Այսպէս ասեմ Տր ,
և այսպէս իմանամ , արդար
ես Տր , և ուղիղ է՛ դատաստա-
տան քո , արդարև ես մե-
ծագունից վշտաց արժանի
եմ ըստ իմում դատողու-
թեան ։ Որով ճանաչեմ
զձեռն հօր , որ գթութե

խրատէ զիս , և ո՛չ իբրև
զաջ դատաստանին պատժէ
զիս , բայց խնդրեմ ՚ի քէն
հայր բարերարութ զի յիշե-
ցես զողորմութիւնս քո , որ
սու՛ ո՛չ ինչ ունիմ զզօրու-
թիւն , եթէ ո՛չ ՚ի քէն կազ-
դուրեցիմ ։ Տէ՛ր ուրեմն ինձ
զշնորհս համբերութեան ,
զի տանիլ կարացից զաւաց
իմոց , և անհաւանելի պատ-
րաստէ՛ սիրտ իմ ընդունել
զինչ և պատահիցեն ինձ ։
Ո՛վ Տր̄ իմ , զի համբե-
րութբ̄ ստանայցեմ զհոգին
իմ , վասն որոյ և ստէպ
նայիմ յերեսս Քնի քո , զի
յիշելով զծանրագոյն չար-
չարանս նորին զորս վասն
մեր կրեաց ՚ի մարմնի իւ-
րում ,

րում, և ես նորին մատուցու-
թեամբ սպասաւորենիլ ջա-
նայցեմ ։ Նա եղև քեզ
հնազանդ մահու չափ, և
մահու խաչի, եւ ես և ո՛չ
արեան չափ դժեմ ունիլ կա-
րացի, սակայն խնդրեմ,
թէ զոր չափ բռնադատու-
թե կրիցեմ, մինչ խայթոցք
հնազանդութե, և ցաւք մա-
հու անկանիցին ՚ի վերայ իմ ։
Մարդ զզօրութի իմ անքեղ
պահեսցես, զի դու ես ա-
պաւէն իմ, դու ես պաշ-
տպան կենաց իմոց, փոր-
ձեա զիս Տր̄ և քննեա զիս,
փորձեա զերիկամունս իմ,
և զսիրտ իմ ։ Գիտեմ զի ո՛չ
են արժանի չարչարանք ժա-
մանակիս հանդերձելոց փա-

ռացն որք յայտնելոց են 'ի
մեզ, սակայն զի որպէս
պարտ էր Ք՟ի չարչարել,
և այսպէս մտանել 'ի փառս
իւր, նմանապէս և ես քրիս-
տոնեայ գոլով եթէ ոչ կեր-
պարանակից լիցիմ գլխոյ 'ի-
մում, և ոչ անցանիցեմ ընդ
հուր և ընդ ջուր, ոչ եղա-
նիցեմ 'ի հանգիստ։ Պահեա՛
ուրեմն զիս այժմ 'ի տառապ-
անս, որպէս պահեցեր
զերիս մանկունսն 'ի հնոցին
բաբելոնի, զի օրհնեցից
զանուն քո յաւիտեանս յա-
ւիտենից։ Ամէն։

Իղձ ՚ի խորոց սրտէ ՚ի մէջ հիւանդութեան ։

Իմաստութիւն յաւիտենականն որ հասանես ՚ի ծայրաց մինչև ՚ի ծայրս աշխարհի հզօրեղապէս, և կարգաւորես զամենայն քոյով քաղցրութեամբ, հարեր զիս այսու հիւանդութեամբ և տկարութեամբ մարմնոյս բայց կարգաւորեա՛ զսա քաղցրութեամբ ՚ի փառս քո և ՚ի փրկութիւն իմ, որ զամենայն կշռով, թուով, և չափով տրամադրես։ Ո՛վ հայր ամենակալող, յորմէ ամենայն տուրք բարիք և ամենայն պարգևք կատարեալք իջանեն, և ամենայն տրամադրութիւնք

անձանց մերոց 'ի քէն առա֊
տաբաշխին , որպէս և այս
հի՛ւանդութիւն զոր այժմ
կրեմ, նայեաց 'ի վշտագնե֊
ցեալ ծառայ քո , և տրա֊
մադրեա՛ զիս ըստ քում հա֊
ճութեան , քանզի դու ես
որ կառավարես զամենայն ,
և դու պահես զամենայն
ոսկերս մեր , և մի՛ 'ի նոցա֊
նէ առանց քո ո՛չ փշրեսցի ։
Հերք գլխոց մերոց թո՛ւե֊
ցեալք են առաջի քո , և
'ի ձեռին քոյ է՛ ժառանգու֊
թի՛ մեր , դու հարկանես
և դու բժշկես , կեցուցա֊
նես և մեռուցանես , թէ
կեամք և թէ մեռանիմք քոյք
եմք Տէր , եղիցին կամք քո
օրհնեցեալ ։ Եթէ զբարիս

ընկալայք ՚ի ձեռանէ քումմէ չարեաց եւ համբերել պատուհասք , որք սակայն ո՛չ եղիցին չարիք , եթէ ըն-դունիցիմք ըստ հաճոյից քոց , որ զմեզ խրատես ի-բրեւ զորդիս ա՛ռ ՚ի կրթու-թիւն , զի չարիք այսոքիկ գործակիցք լիցին մեզ ՚ի բարին ։

Տէր ես ծառայ քո եմ , եւ որդի աղախնոյ քոյ , արա՛ ընդ իս որպէս եւ հաճոյ ե-ղիցի առաջի քոյ , եւ ո՞վ իցեմ ես , որ ընդ դէմ դառնայցեմ քեզ , քանզի ո՞վ ընդ դիմացաւ քեզ , եւ ընկալաւ զխաղաղութիւն ։ Ահա՛ւասիկ ես կաւ , եւ դու բրուտ , կազմեա՛ եւ թրծեա՛ զիս

զիս 'ի հնոցի այսմիկ նեղու-
թեան , զի ընտրեցիմ քեզ ա-
նօթ պատուական ։ Ո՛վ
բժիշկ , որ բանիւ բժշկես
զամենայն հիւանդութիւնս
հոգւոյ և մարմնոյ , բժշկեա՛
զիս Տէր և բժշկեցայց հո-
գւով , կեցո՛ զիս Տէր , և
կեցից ես մարմնով , 'ի քեզ
վստահանամ , և ո՛չ 'ի բժի-
շկս և 'ի դեղս , քանզի ե-
թէ դու ո՛չ կանգնիցես ըզ-
տուն մարմնոյ իմոյ , ինանիր
վաստակեն շինողք նորա ։
Դու ուրեմն դեղոց այսո-
ցիկ տո՛ւր զզօրութիւն , զի
զկատարումն խնդրանաց ու-
նիցին 'ի յիս , ապա թէ ո՛չ ,
զհամբերութիւն գործեա՛ յան-
ձին իմում , քանզի նա է՛
դեղ

դեղ սպոյգ և զօրաւո՜ր ընդ-
դէմ ամենայն հիւանդու-
թեանց մարմնոյ իմոյ, զոր
մինչև ցայս վայր սնուցի
փափկութ՟բ, և տածեցի
հեշտասիրութ՟բ, և խոթա-
ցուցի զմարմին իմ, դու-
ուրեմն ըստ հաճոյից քոց
խորտակեա՛ զմարմին իմ,
զի կեցցէ թշուա՜ռացեալ
հոգի իմ՝ յաւիտեանս ։

Ամէն ։

Յանձնարարութիւն հոգւոյ 'ի ձեռս արարչագործին :

Արդ-էն իսկ առողջ և կարող գոլով յանձնառնեմ զիս քեզ Տ͞ր , զի մի՛ գուցէ 'ի նուաղիլն իմ ոչ կարիցեմ զգաստապէս յանձն առնել քեզ զնոյն : Երկնչիմ 'ի ժամէն յայնմանէ , յորում 'ի մէջ կենդանեաց գոլով , ոչ ճանաչիցեմ զդողն իմ , ըստ որում տեսի զբազումս , որք ունելով զառատութի շնչոյ և զկեանս , ոչ գիտէին զինքեանս գոլ կենդանիս : Ով յայնմ ժամու յորում հոգին շարժի , և սարսափի 'ի փոխմանէ , և յելանելոյ 'ի բանտէ մարմնոյ

ծոյ իւրոյ ընկալցի զնա, եթէ դու ստեղծօղդ 'ի բաց մերժիցես ։ Ո՜վ համբերող Յս̄ յիշեա՛, զի և դու 'ի յետին անձկութեան արտասո՛ւեցեր, և զքեզ թողեցեալ և լքեցեալ գոլ ամբաստանեցեր, և զհոգիդ քո ամենամաքուր 'ի ձեռս հօր յանձն արարեր, աղաղակեցեր, և անշնչացար ։ Ահա ես ևս առ քեզ աղաղակեմ, զի դու փրկիչ իմ ընկալցիս զհոգի իմ, մինչ տագնապեալ և նեղէ հիւանդութեամբ 'ի մարմնոյ աստի ելանիցէ ։ Յիշեա՛ ո՜վ բարի Յիսուս, զի 'ի խաչին զբազուկս քոյ տարածեցեր, զկողս քոյ բացեր,

և զգլուխ խոնարհեցու-
ցեր, զի ահա հոգի իմ լքե-
ցեալ յամենից ստեղծուա-
ծոց, զապաւինութի խն-
դրէ, 'ի բազուկս քոյս դի-
մէ, և 'ի գոգ քո անկանի,
ներեա՛ ուրեմն աղաչեմ ո-
ղորմելոյ այսմիկ առ քեզ
մերձենալ, և մի՛ անտի 'ի
բաց մերժիցես, մինչև ան-
ցանիցէ բարկութիւն քո,
քան զի անդ աներկեւանա-
պէս կայցէ, և անդ 'ի սպա-
սաւորացն դժոխոց թաքչիլ
կարիցէ: Արդ 'ի ձեռս քո
Տէր յանձն առնեմ զհոգի
իմ, զոր դու ստեղծեր և
նորոգեցեր, մի՛ անտես առ-
ներ զստեղծուած քո, ահա
թողում զաշխարհ և փութամ
առ քեզ

առ քեզ գալ, հեռանալ յեր֊
կրաւորացս, զի առ քեզ մեր֊
ձեցայցեմ, ելանեմ ՚ի բնա֊
կութ̃է մարմնոյս, և դնիցեմ
՚ի բնակարանս հրեշտակաց,
ընկա՛լ զիս ՚ի յարկս քոյս յա֊
ւիտենից, և մի՛ մերժեր զիս
՚յերեսաց քոց, զի դու ես
յոյս իմ ՚ի մանկութ̃է իմմէ ։
Հայեաց Տ̃ր ՚ի ծառայ քո,
զի դու ես Ա̃ծ փրկիչ իմ,
նուաղեցաւ սիրտ իմ և մար֊
մին իմ, բաժին իմ Ա̃ծ յա֊
ւիտեան, առաջի քոյ է՛ ա̃մ
ցանկութի̃ իմ, և առ քեզ
տենչայ հոգի իմ, օգնեա՛ ինձ
Ա̃ծ փրկիչ իմ, և փրկեա՛ զիս
վ̃ն փառաց անուան քոյ
Ամէն ։

Յորժամ՝ հիւանդն կայ 'ի վտանգի առեալ զխաչելութիւն Քի 'ի ձեռն ասասցէ զաղօթս ։

Երկրպագեմ քեզ Յս Քս, և օրհնաբանեմ զքեզ, զի 'ի ձեռն խաչի քոյ փրկեցեր զաշխարհ, և 'ի ձեռն արեան քոյ հեղեցելոյ յերկիր վերանորոգեցեր զմեզ ։ Ձգեա՛ զիս առ քեզ ով Բարի Յս, որ ասացեր, Թէ յորժամ բարձրացայց յերկրէ, զամենեսին ձգեցից առ իս պահեա՛ զիս հզօր ձեռամբ քով, զի մի՛ ոք յափշտակելով զիս մեկնեցէ 'ի քէն ։ Ո՜վ հոգի Քի սրբեա՛ զիս, արիւն Քի մաքրեա՛ զիս, մարմին Քի կեցո՛ զիս, Ջուր

կողին

կողմն Քի առեալ զնա, չար-
չարանք Քի զօրացան զնա :
Բարի Յս լուր ինձ, 'ի
մէջ վիրաց քոց ծածկեա՛
զիս, և մի՛ թողուր զիս որո-
շիլ 'ի քէն, 'ի ժամու մա-
հուան իմոյ կոչեա՛ զիս, և
հրամայեա՛ առ քեզ գալ,
զի ընդ սբս քոյս օրհնեցից
զքեզ 'յաւիտեան : Մի՛
ընկենուր զիս 'յերեսաց քոց,
և զհոգի քո սբ մի՛ հաներ
յինէն, մի՛ կորուսանիցէ զիս
անօրէնութիւն իմ, զոր ես-
անեղծ ամենազօր բարերա-
րութիւն քո : Նայեա՛ց յիս
աչօք ողորմութեան քոյ : և
լուր ինձ որ յուսացեալս եմ
'ի քեզ, և գթա՛ յիս, որ լի
եմ թշուառութեամբ : Ողջ

չե՛ր աղէւոր բարութե, ողջ
չե՛ր փրկո՛ւթեան պատարագ-
մատուցեալ ՚ի վ̅ր̅յ խաչափայ-
տին, ողջ չե՛ր պատո՛ւական
և մեծագին արեան հեղե-
ցեալ ՚ի վիրաց Տ̅ն̅ իմոյ Յ̅ս̅ի
Ք̅ս̅ի ՚ի լո՛ւացումն մեղաց
աշխարհի ։ Յիշեա՛ Տէր
զստեղծո՛ւած քո, զոր ա-
րեամբ քով վերագնեցեր,
բաւ լիցի ինձ պարծիլ,
բայց միայն ՚ի խաչ Տ̅ն̅ մե-
րոյ Յ̅ս̅ի Ք̅ս̅ի, որով ինձ աշ-
խարհ ՚ի խաչ ելեալ է՛, և
ես աշխարհի ։ Ահա տե-
սանեմ զքեզ բաղցրագու-
նեղ փրկիչ կախեցեալ ՚ի
խաչին բաղկատարած, ու-
նելով զգլուխ քո խոնարհե-
ցեալ, պատրաստ ա՛ռ ՚ի
ողջա-

ողջագուրել զմեզ, և սփռա_
լի ձայնիւ հրաւիրես զամե_
նեսեան ասելով, եկայք
առ իս ամենայն աշխատե_
ցեալք և բեռնաւորք, և ես
հանգուցից զձեզ ։ Ահաւա_
սիկ գամ առ քեզ Տր̄, արա՛
ընդ իս ըստ բանի քում, և
հանգո՛ զիս, քանզի գամ
վաստակեցեալ և ծանրա_
բեռնեցեալ մեղօք իմովք,
արա՛ զքաղցրութիւն ընդ ծա_
ռայի քում, որ զցաւս և
զաշխատութիւն մեր բարձեր
'ի վր̄ խաչին ։ Ամէն ։

Վասն մեռելոց ։

Եկայք երկիրպագցուք այն-
մին Թագաւորին , որում
կեան ամենեքեան ։ Ո՜ հան-
գիստ ա՛ւ խոստմնական պատ-
գեւեա՛ նմա Տր ։ Եւ լոյս
անշիջանաւոր ծագեսցի նմա ։
Ի խորոց կարդացի առ քեզ
Տր , Տր լուր ձայնի իմում ։
Եղիցին ականջք քո լսօղք
ձայնի աղաչանաց իմոց ։
Թէ զանօրէնութիւն զննիցես
Տր , Տր ո՛վ համբերիցէ ։
Քանզի առ քեզ է՛ այցե-
լութի , և վասն օրինաց քոց
համբերի քեզ Տր ։
Համբերեաց անձն իմ բա-
նի քում , յուսացաւ հոգի իմ
ի Տր ։

Պահէ

Ի պահէ առաւօտու մինչեւ յերեկոյ, յուսասցէ Իսրայէլ ՚ի Տր։

Մս զի առ Տր է ողորմութիւն, եւ առատատաձիր առ նմա փրկութիւն։

Եւ նա փրկեսցէ զԻսրայէլ յամենից նորին անօրէնութեց։

Օ Հանդիստ աւիտենական պարգեւեա՛ նց Տր։

Եւ լոյս մշտնջենաւոր ծագեսցի նց։ Օ գործս ձեռաց քոց Տէր մի՛ անտես առներ։

Լուայ զձայն ՚ի յերկնից, որ ասէր ինձ։ Երանի մեռելոց որք ՚ի Տր ննջեցին։

Օ ամենայն զոր տայ ինձ Հայր, առ իս եկեսցէ, եւ

որ գայ առ իս ո՛չ մերժեցից
զնա արտաքս։

Ես եմ յարութիւն և կեանք,
որ հաւատայ յիս՝ թէև մե֊
ռանի՝ կեցցէ, և ամենայն
որ կենդանի է՛ և հաւատայ
յիս, ո՛չ մեռանիցի ՚ի յաւի֊
տեան։

Ո հանգիստ անխռովական
պարգևեա՛ նմա Տէր։ Եւ լոյս
մշտնջենաւոր ծագեսցի նորա։
Դրանց դժոխոց ազատեա՛
Տէր զհոգին նորա։ Եւ հանգի֊
ցէ ՚ի խաղաղութեան։

Տէր լո՛ւր աղօթից իմոց, և ա֊
ղաղակ իմ առ քեզ գայցէ։

Աղօթեսցուք։

Հաւատացելոց Այ, ամե֊
նեցունց հաստից և մրկից,
հոգեաց ծառայից քոց և

աղախնեայց, զթողութիւն համայնից շնորհեա մեղաց, զի ներողութիւն քո՝ որում միշտ փափաքին բարեպաշտիւք աստուածայցեն մաղթանօք:

Վասն մեռելոց Եպիսկոպոսաց, կամ Քահանայից:

Ած, որ 'ի մէջ առաքելականաց քահանայից զծառայս քոյս պետականաւ կամ թէ քահանայականաւ պատուեր արժանապատուութեամբ ճոխանալ: Շնորհեա աղաչեմք, զի նոցին և յարակայն դասակցեցին ընծակակցութէ: Տէ մերով Յիւ Քիւ: Ամն:

Վասն հօրն և մօրն ։

Ո՛վ որ զհայր և զմայր պա-
տուել մեզ հրամայեցեր, ողորմեաց բարեգթաբար հոգւոց հօր և մօր իմոյ, և թող զմեղս նոցա, զիս և ս տեսանել զնս̃ ՚ի յուրախութե յաւիտենականին պայծառութե արժանի արա, Տր̃ մե-րով Յ̃իւ Ք̃իւ ։ Ամէն ։

Վասն մեռելոց եղբարց մերձաւորաց և բարերարաց ։

Ո՛վ առատաբաշխիչ ներո-ղութե, և մարդկային կե-ցութեան սիրող, աղաչեմք զքոյդ բարեգթութի, զի մե-րոյ ժողովրդեան զեղբարս, զմեր-ձաւորս, և զբարերարս, որք ՚ի կեն-

'ի կենցաղոյս 'յայսմանէ ան-
դրաւորելոցն, բարեխօսու-
թբ երանուհւոյն Մարիա-
մու միշտ կուսին, ընդ սր-
բոց քոց ամենից առ միշտն-
ջենաւորի երանութե վի-
ճակակցութիւնն ժամանել
արժանաւորիցես, Տէրամբ
մերով Յիս. Քրի. : Ամէն :

'Ի յաւուր Թաղման մեռելոյն :

Ո՛րպէս աղաչեմք Տր զհո-
գի ծառայի քո, կամ աղախ-
նոյ քո, զի վախճանեալ 'ի
կենցաղոյս կենդանացիցես,
և զոր ըստ մարմնոյ բնակա-
նելութե, կենցաղավարու-
թբ իսկ մարդկային համա-
գործեաց, դու ներմամբ
ողորմածութեանդ քոյդ բա-
րե-

լեգթութե՝ ընծեմ և մա-
քրեմ, Տ̅ր մերով Յ̅իւ
Ք̅իւ: Ամէն:

Յաւուր տարեդարձականի:

Ամ̅ ներողութեց Տ̅ր, տուր
հոգւոց ծառայից և աղախ-
նեայց քոց, որոց զտարե-
դարձականն համայիշատա-
կեմք զօր թաղման, զտեղի
յարաղովլացութե, զհանգիստ
երանութե, և զլոյս պայ-
ծառութե, Տ̅րբ մերով Յ̅իւ
Ք̅իւ: Ամէն:

Լիթանիայք վ̅ն մեռելոց:

Տ̅ր ողորմեա՛ց:
Ք̅ս ողորմեա՛ց:
Տ̅ր ողորմեա՛ց:
Ք̅ս լո՛ւր մեզ:

Ք̅ս

*Քս̄ յար լուր մեզ։
Հայր երկնաւոր Ա՛ծ, ողոր-
մեա՛ց ամենից հաւատա-
ցելոց մեռելոց։
Որդի Փրկագնող աշխարհի
Ա՛ծ, ողորմեա՛ց ամենից
հաւատացելոց,
Ոգի սբ̄ Ա՛ծ, ողոր.
Սբ̄ Երրորդութի Մ՛ի Ա՛ծ,
ողորմեա՛ց։
Սրբուհի Մարիամ, աղօ-
թեա՛ վասն հաւատացե-
լոց մեռելոց։
Սբ̄հի Ա՛ծածին, աղօ.
Սբ̄հի կոյս կուսանաց, աղօ.
Սբ̄ Միքայէլ, աղօ.
Ա՛մենայնք սբ̄ք Հրեշտակք եւ
Հրեշտակապետք, աղօ-
թեցէք վասն հաւատա-
ցելոց մեռելոց։

Սբ̄

Սր̅ Յօհաննէս մկրտիչ, ա·
Սր̅ Պետրոս, աղօ·
Սր̅ Պօղոս, աղօ·
Սր̅ Յօհաննէս, աղօ·
Ամենայն սր̅ք Առաքեալք և
Աւետարանիչք, աղօ·
Սր̅ Ստեփաննոս, աղ·
Սր̅ Լօրէնցիոս, աղ·
Ամ̅ե սր̅ք Մարտիրոսք, աղ·
Սր̅ Գրիգորիոս, աղ·
Սր̅ Ամբրոզիոս, աղ·
Ամենայն սր̅ք Հայրապետք,
և խոստովանողք, աղօ·
Սրբուհի Մարիամ մագդա-
ղենացի, աղօթեա՛ վասն
հաւատացելոց մեռելոց:
Սրբուհի Կատարինէ, աղօ·
Ամ̅ե սրբուհիք կուսանք, և
այրիք, աղօթեցէք վս̅·
Ամենայն սր̅ք և սրբուհիք

Ա՟յ բարեխօսեցէք վասն հանգուցելոց մեռելոց.

Ա,յցերու լե՛ր Տր, խնայեա՛ նոցա Տր:

Բ,ա՛ւարար լե՛ր նոցա, և յար լո՛ւր մեզ Տր:

Ի համայնէ չարէ զերծո՛ զնոսա Տէր:

Ի բարկութենէ քումէ զեր.

Ի յիշխանութ՟է դիւէն զեր.

Ի բոցոյ հրոյն զերծ.

Ի բանտէ ստուերաց մահու զերծ.

Վ՟ն ամբծի քոյոյ յղացման, զերծ.

Վ՟ն քոյոյ ծննդեան զեր.

Վ՟ն քաղցրատառապանելի քոյոյ անուան զերծո՛ զն՟ո Տէր.

Վ՟ն բազմութ՟ե քոյոյ ողոր-մութ՟ե, զերծ.

Վ՟ն

Վ̄ս սաստակագունելից չար-
չարանաց քոց, զերծ.
Վ̄ս մեծագնելի քոյոյ ա-
րեան, զերծ.
Վ̄ս սրբադունելից քոյոց
խոցո՛ւածոց, զերծ.
Վ̄ս պատուականին քոյոյ մա-
հո՛ւան զերծի՛ զնոսա Տ̄ր։
Մ՚եղաւո՛րքս զքեզ աղաչեմք
լո՛ւր մեզ։
Որ զՄ՚արիամ արձակեցեր,
և ա՛ւազակին լո՛ւար, զք.
Որ զկեցուցանելիս կեցու-
ցանես ձրի, զքեզ.
Զի զծնօղս, զմերձաւո՛րս,
և զբարերարս մերս ՚ի
պատժից դժոխոց ապրե-
ցուցանել արժանաւո՛րե-
ցես, զքեզ.
Զի զամենայնս հաւատա-
ցեալս

ցեալս ննջեցեալս ՝ի յաւի_
տենականն դատապար_
տութենէ ազատել արժա_
նաւորեցես, զքեզ.

Օ ի ամենեցուն հաւա_
տացելոց ննջեցելոց, որոց
՝ի յերկրի յիշատակ յատ_
կապէս լինի, ողորմել ար_
ժանաւորեցես, զքեզ.

Օ ի նց ամենեցուն խնայել
և ներել արժանաւորեցես
զքեզ.

Օ ի զկարգութիւն նոցա
լցուցանել արժանաւորե_
ցես, զքեզ.

Օ ի Ջոկք հրեշտակաց պայ_
ծառապէս օգնիցեն, զքեզ.

Օ ի դասք նահապետաց և
մարգարէից նպաստք նց
լինիցին, զքեզ.

Օ ի տառապելոց Երանց մխա-
ւանորք տառապանաւունեցին
զնոսա, դեղ.
Օ ի զօրք մարտիկոսին պայ-
ծառապղղեցից պարտանհի-
ցին ընդոքօք, դեղ.
Օ ի խոստովանողաց սրբոց
պարք նոցա առաջնորդի-
ցին, դեղ.
Օ ի հրաժարեցելոց կուսա-
նաց խումբք նորա յար հե-
տեւեցին, դեղ.
Օ ի ամ. սահեղծիչն հեր-
եանց՝ որ զնոսա ՚ի կամաւոյ եր-
կրի կերպարացոյց անդրա-
դառնալ քամիցեն, դեղ.
Օ ի դէմ հեզին և քաղցերն
Յի նոցա բարեդթամեա
երևեցի, դեղ.
Օ ի ամ. աջակողմն քո ՚ի վե-
ճակս

Զանս ընտրեցելոց զնոսա
վերընդունիցիս, զքեզ աղ·
Որդի Ա̅յ աղբիւր գթութե̅.
Որ զքահանայս ուխտիս մաքրու
եւ ժողովոց, զքեզ աղաչ·
Գառն Ա̅յ, որ բառնաս
զմեղս աշխարհի, շնորհեա՛
նոցա զհանգիստ:
Գառն Ա̅յ, որ բառնաս
զմեղս աշխարհի, շնորհեա՛
նոցա զհանգիստ:
Գառն Ա̅յ, որ բառնաս
զմեղս աշխարհի, շնորհեա՛
նց̅ զմշտնջենաւորն հան-
գիստ:
Ք̅ս անսա՛ մեզ:
Ք̅ս յար լո՛ւր մեզ:
Տ̅ր ողորմեա՛ց:
Ք̅ս ողորմեա՛ց:

Աղօթեսցուք։

Քեզ Տր յանձնառնեմ զհոգի ծառայի քո, կամ աղախնոյ քո զի վախճանեալ ՚ի կենցաղոյս կենդանասցի ՚ի քեզ, և զմեղս զորս անկարութբ մարդկային կենցաղավարութն է՛ գործեալ, դու ներմամբ քոյ ողորմածագունեղն գթութն ջնջիցես։ Տր մերով Յիւ Քիւ.

Ամէն։ Հայր մեր որ։

Երգ վն մեռելոց։

Յաւուր յայնմիկ յաւուր
 ցասման,
բնաւք կենցաղք յաճիւն
 դառնան,
ըստ գուշակին և ըստ Դաւ-
 թեան։

Որ-

Որքան երկիւղէ՛ լինելոյ։
մինչ դատաւո՛րն է՛ առգա֊
լոյ,
զհամայնս յանկարծ տալա֊
ցրելոյ։
Փողն ահաբեկ յորժամ հնչի,
՚ի գերեզմանս հանուրոյ երկրի,
բնութի բոլոր յատեան ածի։
Մահն և բնութին յոյժ
երկիցեն,
մինչ ստեղծուածք համ յառ֊
նիցեն։
զի դատողին համարս տայ֊
ցեն։
Գիրք գրեցեալ յառաջ բերի,
բոլորն ՚յորում պարունակի,
ուստի աշխարհ խստադատի։
Մինչ դատաւորն յատեան
նստցի,
որ ինչ թաքչի արտաքսցի,

ո՜չ ինչ անվրէժ յայնժամ
թողցի։

Զի՞նչ անդ թշուառս եմ
ոգելոց,
կամ զո՞ր միջնորդ աղերսե-
լոց,
մինչ են հազիւ արդարք կե-
լոց։

Ր. րքայդ սարսափելւոյ մեծութե՟։
զձիր ընձեռօղ կենդանութե՟։
կեցո՛ զիս աղբիւր գթութե՟։

Յիշեա՛ Յ՟ս գթած Տ՟ր իմ,
որ մարմնացար 'ի պատճառս
իմ,
մի՛ մերժեր զիս մինչ դատո-
ցիմ։

Ի խնդրել զիս նստար խոն-
ջեալ,
փրկեցեր զիս 'ի խաչ ելեալ,
տա՛ւր զի նցեմ քեւ փրկեցեալ։

Ր.ր-

Արդար դատող վրէժխնդ-
րութէ,
զձիր շնորհեա՛ ինձ թողութէ,
յառաջ քան զօր դատողութէ։
Իբեր յանցաւոր միշտ տա-
գնապիմ,
զի շառագնեն մեղք զերեսս
իմ,
ինձ մաղթողիս ներեա՛ Տ̃ր իմ։
Որ զՄարիամ արձակեցեր,
աւազակին իսկ ներեցեր,
զյոյս ինձ եւս մեծ շնորհեցեր։
Աղերսանք իմ ոչ ինչ արժեն,
բայց գթութ̃դ ա՛ռ քեզ
ելցեն,
զի մի՛ գեհեանք զիս կիզիցեն։
Ի մէջ յօդեաց զատեղի շնոր-
հեա՛,
յայծեաց ի բաց զիս որոշեա՛,
յաջակողմանն քում զետեղեա՛։

Մ՛ինչ զանիծեալս տարաբե֊
րիցես,
հրոյն կիզոյն առ մատնիցես,
զիս ընդ օրհնեալս հրաւի֊
րիցես:

Պախօք կորեւք զքեզ աղեր֊
սեմ,
զսիրտ իմ փղձկեալ քեզ նո֊
ւիրեմ,
զհոգ վախճանի իմ քեզ
յանձնեմ:

Օր արտասուաց օրն այն
լինէ՛,
մինչ յաճիւնից նա յառնիցէ,
որ ըստ մեղաց դատելի է՛:

Սմին ուրեմն Ա՜Ծ ներեա՛,
գթութ՜բ քով Յ՜Ս խնայեա՛,
և զհանգիստ յարաշնորհեա՛:

Ա՜մէն:

Սաղ֊

Մաղթանք ի ժամու ննջման :

Յանուն Հօր , և Որդւոյ , և Հոգւոյն սրբոյ Ամէն :
Զ գիշերս հանգիստս , և զվախճանս կատարեալս , շնորհեսցէ մեզ Տր ամենակա_ րող : Ամէն :
Օգնութիւն է՛ մեզ ՚յանու_ ՚անէ Տն՝ որ արար զեր_ կինս , և զերկիր :
Հայր մեր : Ողջոյն քեզ :
Խոստովանիմ Ա.յ , և այլն :

Աղօթեսցուք :

Այց արա աղաչեմք Տէր բնակութեան այսմիկ , և զա_ մենայն նենգութիւն թշնա_ մւոյն ՚ի նմանէ ՚ի բաց մեր_ ժեա , և հրեշտակք քոյք սբք բնակեսցեն ՚ի նմա , որք և

զմեզ 'ի խաղաղութեան պահ-
պանիցեն , և օրհնութիւն քո
լիցի 'ի վերայ մեր միշտ , Տէր
մերով Յիսուսիւ Քրիստոսիւ : Ամէն :

Առ պահապան Հրեշտակին :

Ո՛վ հրեշտակ Աստուծոյ , որ ես
պահապան իմ , յանձնեալ
զիս քեզ , լուսաւորեա՛ զիս
աղաչեմ այսօր գթութեամբ
վերնականաւ պաշտպանեա՛
իսկ զիս , հովանեա՛ և կառա-
վարեա՛ : Ամէն :

Աստուած որ զանսահմանակա-
նաւ կարգիւ զսպասաւորու-
թիւն հրեշտակաց , և մարդ-
կան անօրինես , շնորհեա՛ մեզ
այցարար , զի որովք քեզ
յանդիման եղելովք պաշտօն
քեզ 'ի յերկինս մատուցանի ,
նոքօք և կեանք մեր 'ի յերկրի
պաշ-

պաշտպանանիցն , Տրբ̃ մերով
Յսւ. Քսւ : Ամէն:

Յիշատա՛կ Աստուածածնին :

Ո՛վ ամենաարքուհի մայր մերոյ փրկչին , որ ես դուռն ընդ անցս երկնի , և աղ ծովու : Օգնեա՛ աղաչեմք ժողովրդեանս գթեցելոյ , ոչ զի շարժիցէ նոցին այ- ցելուն : Դու որ ծնար ՚ի սքանչուելս բնութե , զո̃ն քո արարիչ , կոյս նախկնա- գոյն , և վերջնագոյն : Որ ՚ի բերանոյն Գաբրիէլի ըն- կալար զողջոյնն զայն , մե- ղաւորացս յար գթա՛ :

Հրեշտակ Տն̃ աւետեաց Մարիամու : Եւ յղացաւ ՚ի Ոգւոյն սրբոյ :

Աղօթք:

Զշնորհս քոյ աղաչեմք, և այնում ՚ի վերայ:

Տ՜ր որ զպատրաստեալս յանխնա-
մակալաց կենաց երանու-
հւոյն Մարիամու Աստուա-
ցելով կուսութեամբն սուրբ
մարդկային ընծայեցեր,
շնորհեա՛ մեզ աղաչեմք, զի
զնա վասն մեր բարեխօսել
զգայցուք, որով արդիւնա-
ւորեցաք զպատրաստելիքն կենաց
ընդունիլ, զՏէրն մեր Յ՜ս
Ք՜ս: Ամէն:

Ողջոյն քեզ Թագուհի երկնից
Տ՜կն ամբուհի հրեշտակաց:
Սալվէ արմատ կենաց:
Ողջոյն քեզ դուռն յոր լոյս
աշխարհի ծագեցաւ:
Ողջ լեր ով ամենագեղեցիկ,

և

և վս̅ մեր զՔ̅ս աղերսեմ ։
Արժանացո՛ զնս գովել զքեզ
կոյս սրբազան ։
Եւ տո՛ւր ինձ զօրութիւն ընդ-
դէմ թշնամեաց քոց ։

Աղօթք ։

Ընդունեա՛ ամենակարող Տ̅ր
նո՛ւաստութե̅ մերում զնու-
իրս, զի որ զ յիշատակ
սրբուհւոյ Ա̅ծածնին միշտ
տօնեմք, օգնութեամբ նորին
բարեխօսութեանն՝ ՚ի մերոց
յառնիցեմք ՚յ անկումնութենէց ։
Տ̅ն մերով Յ̅ի Ք̅ի ։ Ամէն ։
Ուրախ լե՛ր թագուհի երկ-
նից ալէլուիայ ։
Քանզի զոր ՚ի քեզ կրել ար-
ժանաւորեցար, ալէլուիայ ։
Յարեաւ ահա որպ̃ ասացն,
ալէլուիայ ։ Խնդա՛ և ուրախ
լե՛ր

լե՛ր կոյս Մարիամ, ալէլու-
իայ: Զ ի ճշմարտապէս յա-
րեաւ Տէրն ալէլուիայ:

Աղօթք:

Ած որ յարութեամբ որդւոյ քո Տն մերոյ Յի Քի զաշխարհս ուրախացուցեր, շնորհեա՛ աղաչեմք զի ՚ի ձեռն նորին ծնողի կուսին Մարիամու, ընդունիցիմք զխնդութիւն կենաց մշտնջենաւորաց, նովին Յիւ Քիւ Տն մերով: Ամէն:

Ողջ լե՛ր Թագուհի մայր ողորմութեան, կեանք, քաղցրութիւն, և յոյս մեր ողջ լե՛ր: Ա՛ռ քեզ վերագոչեմք աքսորեցեալքս Եւայի որդիքս: Ա՛ռ քեզ յար հառաչեմք, հեծեծելով և ողբալով յայսմանէ

մանէ արտասուաց վայրէ , աղէ ուրեմն ո՜վ փառաւորեալն մեր , դարձո՛ առ մեզ ողորմած աչուներս հայեցուածս քոյոց աչաց : Եւ զՅս բարեբանեցեալ պտուղ որովայնի քո , զկնի այսր աքսորականի վայրիս ցոյց մեզ, ո՜վ համեղաբարոյ , ո՜վ գթած ո՜վ քաղցր կոյս Մարիամ : Աղօթեա՛ վս մեր սբհի ԱԾածին : Զի խոստմանցն Քի արժանաւորիցուք :

Աղօթք :

Ամենակարող և մշտնջենաւոր ԱԾ , որ փառաւորին մօրն և կուսին Մարիամու զհոգի և զմարմինն , Ոգւոյն սրբոյ գործակցութե՛ նախապատրաստեցեր , մինչ զի

վայելչականն տաղաւար ար-ժանաւորեսցուք լինել Որդւոյ քում : Տո՛ւր մեզ աղաչեմք, զի որք նորին յարայիշելու-թեան հրճուեմք, նորին եւ գթածիւ բարեխօսութեան՝ ի չարեաց մեզ ա՛ռ կացելոց, եւ՝ ի յաւիտենականն զերծա-նիցեմք մահուանէ : Տ՟ր մե-րով Յ՟իւ Ք՟իւ : Ամէն :

Աղօթք մերձ ա՛ռ անկողինն ասելիք :

Լուսաւորեա՛ Տ՟ր Ա՟Ծ ա-ղաչեմք զխաւարս մեր, զնենգութիս բոլորի այսորիկ գիշերիս տարամերժեա՛ ՝ի մէնջ, զի դու ես այցելու մեր : Տ՟ր մերով Յ՟իւ Ք՟իւ : Ամէն :

Գոհանամք զքէն Թագաւոր Ա՛Ծ ամենակարող, յաղագս համայնից բարերարութեանց քոց 'ի քէն առ մեզ եղելոց: Աղաչեմք Տէր հասո՛ ամենից մերոց՝ յանուն քո մե՛ծ բարերարաց, զկեանս յաւիտենականս, մեք բարեաց զորս արարեր մեզ: Փառք ամենեցուն հաւատացելոց նոննջեցելոց շնորհիւ և ողորմութեան Ա՛յ հանգիցեն 'ի խաղաղութե: Ամէն:

Այլ խնմ Աղօթք:

Ո՛վ մշտնջենաւոր և ողորմած Ա՛Ծ, անհաւատալի ես նուաստացուցանել ստեղծուած քո, ըստ կարի խմաց և գիտութե անկեալ յերկինս աւանջի քոյոյ մեծութեան, վերլու-

վերընծայեմ քեզ զհամայնս զոհութիւնս, զորս կարէ հաւատարիմ ոք ծառայ նուիրել խորան Տն̃ առատաբաշխի, վս̃ անթուելեաց բարերարութեանց, զորս մինչեւ ցայժմ ինձ արարեր: Եւ հայցեմ ՚ի քէն վս̃ քոյոյ գթածի բարեհաճութեան, մի՛ անտես առնիցես զիս, զի մի՛ անկանիցիմ ՚յաչաց քոց: այլեւ զոհանամ զքէն, եւ բարեբանեմ զքեզ, վասն զի յաւուր այսմիկ բարեգթապէ՛ս պահպանեցեր զիս, ազատեցեր, եւ պահեցեր ՚ի բազմաց վտանգից, ըստ հոգւոյ եւ ըստ մարմնոյ, թէ եւ վասն մեղաց իմոց արժանի էի ՚ի բաց մերժիլ ՚ի քէն:

Ուստի

Ուստի ՚ի խորոց սրտի խնդրեմ աղաչաւեմ զյանցանս զորս գործեցի այսօր ընդդէմ քում հանդխաալեհութեանդ , մ̄ն ոչ սիրելոյ զքեզ , և մ̄ն ոչ ընդունելոյ և պահելոյ զպատուիրանս քոյս , ըստ որում պարտէր ինձ առնել ։ Արդ՝ շնորհեա ինձ ո՛վ մարդասէր Տէր անցուցանել զգիշերս զայս խաղաղական հոգւով, Թարց անկանելոյ ՚ի ցնորս դիւականս , քանզի ՚ի ձեռս քոյս յանձն առնեմ ՚ի գիշերիս՚ յայսմիկ, և զամենայնս աւուրս կենաց իմոց զհոգի և զմարմին իմ ։ Պահեա ուրեմն պահպանեա և ազատեա զիս ՚ի գիշերիս յայսմիկ, և ՚յամենայ-

նայնում ժամու, 'ի փառս
քոյս 'ի պատիւ ամենեբանե-
ցելոյ սրբուհւոյ կուսին Մա-
րիամու, 'ի փրկութիւն հոգւոյ
իմոյ, և 'ի յօգուտ մերձաւո-
րաց իմոց: Ամէն:

Աղօթք զօրաւորք սրբոյն Գրիգորի Նարեկացւոյն ։

ՈՐԴԻ Ա՟Յ ԿԵՆ-
դանւոյ , օրհնեալդ
՚յամենայնի , Հօրդ
անհասաւորի անքննելի
ծնունդ ։ Որ անկարօտանայ ա՛ռ
՚ի քէն և ո՛չ ինչ ։ Որ ՚ի ծա-
գել անստուերնշուլից ողոր-
մութե՟ քոյ փառաց , հալին
մեղք , հալածին դեւք , ջնջին
յանցանք , խզին կապանք ,
խորտակին շղթայք , կենդա-
նածնին մահացեալք , բժշ-
կին հարուածք , ողջանան
վէրք , բառնին ապականու-
թիւք , տեղի տան ախտու-
թիւք , նահանջին հեծութիւնք
փախ-

փախնուն խաւարն , մեկնի
մեգն , մերժի մառախուղն ,
փարատի մռայլն , սպառի ա-
ղջամուղջն , վերանայ մութն ,
գնայ գիշերն , տարագրի տագ-
նապն , չքանան չարիքն ,
հալածին յուսահատութիւնք ։
Եւ թագաւորէ ձեռն քո
ամենակալ՝ քաւիչդ ա̃մի , որ
ոչ եկիր կորուսանել զմար-
դկան հոգիս՝ այլ կեցու-
ցանել , Թող ինձ զանթիւ
չարիսն իմ , բազում ողոր-
մութեդ ։ Ով դու ձայն
ես երկնին անձայն՝ և երկրի
անդնդնին , ՚ի տապըր գոյից՝ և
յեզր ծագաց աշխարհի ։ Անկի-
զբն ա̃մի՝ և ՚յ ա̃մի , ա̃միւ
լրմամբ օրհնեալդ ՚ի բար-
ձունս , և քեզ ընդ Հօր և

Ոգւոյդ

Ոգւոյն սրբոյ՝ վայելէ փառք յաւիտեանս ։ Ամէն ։

Աղօթք իւրաքանչ իւրոց անձանց հա_
ւատացելոց ՚ի Քս,զորս արարեալ է
Տն Ներսէսի հայոց Կաթուղիկոսի ։

ՀԱՒԱՏՈՎ խոստովանիմ և եր_
կիրպագանեմ քեզ՝
Հայր և Որդի և սբ Հոգի՝ ա_
նեղ և անմահ բնութիւն, ա_
րարիչ հրեշտակաց և մարդ_
կան և ամենայն եղելոց, և
ողորմեա՛ց քոց արարածոց ։
Հաւատով խոստովանիմ և
երկիր պագանեմ քեզ՝ անբա_
ժանելի լոյս միասնական սբ
Երրորդութի՝ և մի՛ Ածու_
թի, արարիչ լուսոյ՝ և հա_

լածից խոհականի, հալածեա՛ն
՚ի հոգւոյ իմմէ զխոհական մե֊
ղաց և անգիտութե, և լու֊
սաւորեա՛ն զմիտս իմ ՚ի ճա֊
մբաս ՚յայսմիկ աղօթել քեզ
՚ի հաճոյս՝ և ընդունիլ ՚ի քէն
զխնդրուածս իմ ։ և ողոր֊
մեաց ինձ բազմամեղիս ։
Հայր երկնաւոր՝ Ա̃Ծ ձրիա֊
բխա, որ առաքեցեր զՈրդի֊
քո սիրելի ՚ի խնդիր մոլորեալ
ոչխարին մեղայ ՚յերկինս և
առաջին քոյ, ընկա՛լ զիս ո̃պ
զանառակ որդին, և զգեցո՛
ինձ զպատմուճանն զառա֊
ջին, զոր մերկացայ մեղօք ։
և ողորմեաց քո՛ց ասա ։
Որդի Մ̃ Ա̃Ծ ձրիաբաշխիդ՝ որ
խոնարհեցար ՚ի հայրականն
ծոցոյ, և առեր զմարմին ՚ի

սր֊

սրբուհւոյ կուսէն Մարիամայ
ըն մերոյ փրկութեան, խաչեցար
և թաղեցար՝ և յարեար ՚ի
մեռելոց՝ և համբարձար առ
հայր, մեղայ ՚յերկինս և
առաջի քո, յիշեա զիս որպ՟
զաւազակն՝ յորժամ գաս
արքայութ՟ քով և ողորմեաց·
ինձ բազմամեղիս:
Որդի Ա՟յ Ա՟ծ ճշմարիտ, որ
իջեր ՚ի յորդանան և ՚ի մկր-
տութիւնն, և լուսաւորեցեր
զիս մկրտութ՟ սբ՟յ աւազա-
նին, մեղայ ՚յերկինս և ա-
ռաջի քո, մաքրեա զիս վեր-
ստին Ա՟ծային հրով քով, որպ՟
հրեղէն լեզուօք զառաքե-
ալսն: և ողորմեա՛ց քոց:
Անեղ բնութիւն մեղայ քեզ՝
մտօք խոկմբ՝ հոգւով և մար-

ձայնով իմով , մի՛ յիշեր զմեղս
իմ զառաջինս՝ վ՟ս անուանդ
քում սրբոյ ։ և ողորմեա՛ց ինձ ։
Տեսող ամենայնի , մեղայ
քեզ , խորհրդով , բանիւ , և
գործով , ջնջեա՛ զձեռագիր
յանցանաց իմոց՝ , և գրեա՛
զանուն իմ ՚ի դպրութիւն կե-
նաց ։ և ողորմեա՛ց քոց ։

Քննող գաղտնեաց մեղայ
քեզ՝ կամաւ և յակամայ , գի-
տութեամբ և անգիտութեամբ ,
թողութիւն շնորհեա՛ մե-
ղաւորիս , որ ՚ի ծննդենէ
աւազանին մինչև ցայսօր՝
մեղուցեալ եմ առաջի Ա՟ծ-
ութեդ քո , զգայարանօք
իմօք , և ամենայն անդամօք
մարմնոյս , և ողորմեաց ինձ
բազմամեղիս ։

Ամէ-

Ամենախնամ Տէ՛ր, դի՛ր պահապան աչաց իմոց զերկիւղ քո սէ՛ր՝ ո՛չ ևս հայիլ արատ, և ականջաց իմոց ո՛չ ախորժիլ լսել զբանս չարութե, և բերանոյ իմոյ ո՛չ խօսիլ զստութի, և սրտի իմոյ ո՛չ խորհիլ զչարութի, և ձեռաց իմոց ո՛չ գործել զանիրաւութի, և ոտից իմոց ո՛չ գնալ ՚ի ճանապարհս անօրէնութե, այլ ուղղեա՛ զշարժումն սոցա լինել ըստ պատուիրանաց քոց ամենայնի, և ողորմեաց քոց արարածոց:

Հուր կենդանի Քր՛ս՝ զհուր սիրոյ քոյ, զոր արկեր ՚յերկիր բորբոքեա՛ ՚յանձն իմ, զի այրեսցէ զաղտ հոգւոյ իմոյ, և սրբեսցէ զխիղճ մտաց իմոց

և մաքրեսցէ զմեղս մարմնոյ
իմոյ, և վառեսցէ զլոյս գի_
տութեան քո 'ի սրտի իմում ։
և ողորմեաց ինձ ։

Իմաստութիւն հօր Յ̅ս՝ տո՛ւր
ինձ զիմաստութիւն զբարիս
խորհել և խօսել և գործել
առաջի քո 'յ ամենայն ժամ,
'ի չարեաց խորհրդոց 'ի բանից
և 'ի գործոց փրկեա՛ զիս ։ և
ողորմեաց քոց ար ։

Կամեցող բարեաց՝ Տ̅ր կա_
մարար, մի՛ թողուր զիս 'ի
կամս անձին իմոյ գնալ, այլ
առաջնորդեա՛ ինձ լինել միշտ
ըստ կամաց քոց բարեսիրաց ։
և ողորմեաց ինձ բազմամեղի ։

Արքայ երկնաւո՛ր՝ տո՛ւր ինձ
զարքայութիւն քո, զոր խոս_
տացար սիրելեաց քոց, և

զօ_

զօրացո՛ զկամս իմ ատել զմե_
ղս, և սիրել զքեզ միայն՝ և
առնել զկամս քո։ և ողոր_
մեաց քոց արարածոց։

Խնամօղ արարածոց՝ պահեա՛
նշանաւ խաչի քո զհոգի և
զմարմին իմ, ՚ի պատրանաց
մեղաց՝ ՚ի փորձութեանց դի_
ւաց՝ և ՚ի մարդոց անիրա_
ւաց, և ՚յամենայն վտանգից
հոգւոյ և մարմնոյ։ և ողոր_
մեաց ինձ բազմամեղիս։

Պահապան ամենայնի Քրս՝
աջ քո հովանի լիցի ՚ի վր իմ
՚ի տուէ և ՚ի գիշերի, ՚ի նստել
՚ի տան՝ և ՚ի գնալ ՚ի ճանա_
պարհի, ՚ի ննջել և ՚ի յառնել՝
զի մի՛ երբեք սասանեցայց։
և ողորմեաց քոց արար։

Ած իմ՝ որ բանաս զձեռն
քո

քո եւ շնուս զամենայն տրա-
րածս ողորմութե քով, քեզ
յանձն առնեմ զանձն իմ դու-
հոգւմ եւ պատրաստեմ ըղ-
պէտս հոգւոյ , եւ մարմնոյ
իմոյ յայսմ հետէ մինչեւ յա-
ւիտեան ։ եւ ողորմեաց ինձ
բազմամեղիս ։

Պարծուցիս մոլորելոց` դար-
ձի՛ր զիս ՚ի չարեաց սովորու-
թեց իմոց ՚ի բարի սովորու-
թի, եւ բնեռեա՛ ՚ի հոգի իմ
զատակալն օր մահուան` եւ դեր-
կեալ գեհենոյն` եւ զանէր ար-
քայութեն , զի զղջացայց ՚ի
մեղաց` եւ գործեցից զարդա-
րութիւն եւ ողորմեաց քոց
արարածոց ։

Նշխուր անմահութե` աղ-
բիւրացի ՚ի սրտէ իմմէ զար-

տաս-

տասուս ապաշխարութեան որպ
պոռնկին, զի լուացից զմեղս
անձին իմոյ յառաջ քան զե֊
լանելն իմ՝ յաշխարհէս ։ Եւ
ողորմեաց ինձ բազմամեղիս ։
Պարգեւիչ ողորմութեան՝ պար֊
գեւեա ինձ ուղղափառ հա֊
ւատով եւ բարի գործով, եւ
սբյ մարմնոյ եւ արեան քո
հաղորդութեամբ գալ առ քեզ ։
Եւ ողորմեաց քոց ար ։
Բարերար Տէր՝ հրեշտա֊
կի բարւոյ զիս յանձնեցեալ
արժանացուսցես, քաղցրու֊
թբ աւանդել զհոգի իմ եւ
անխռով անցուցանել ընդ֊
չարութեն այսոցն, որք են
՚ի ներքոյ երկնից, եւ ողոր֊
մեաց ինձ բազմամեղիս ։
Լոյս ճշմարիտ Քս՝ արժա֊
նա֊

նաւորեմ զհոգի իմ ուրա-
խութբ տեսանել զլոյս փա-
ռաց քոց ՚ի կոչման աւուրն ,
և հանգչիլ ընդ արդարսն :
և ողորմեաց քոց արար :
Պատուական արդար՝ յորժամ
գաս փառօք Հօր դատել
զկենդանիս և զմեռեալս , մի
մտաներ ՚ի դատաստան ընդ
ծառայիս քոյ , այլ փրկեա՛
զիս ՚ի յաւիտենական հրոյն ,
և լսելի արա՛ ինձ զերանա-
ւէտ կոչումն արդարոց ՚յեր-
կնից արքայութենդ : և ողոր-
մեաց ինձ բազմամեղիս :
Բազմողորմ Տէր՝ ողորմեա՛ց
ամենայն հաւատացելոց ՚ի
քեզ , իմոց և օտարաց ծա-
նօթից և անծանօթից՝ կե-
դանեաց և մեռելոց , շնոր-
հեա՛

հեամ եւ Թշնամեաց իմոց եւ
ատելեաց զթողութի՛, որ սա-
կա յանցանաց՝ եւ դարձ զնո՛
՚ի չարեացն ; զոր ունին ընդ
իմ , զի ողորմութեան քում
արժանիք եղիցին , եւ ողոր-
մեաց քոց արարածոց :
Փառաւորեալ Տէր ընկա՛լ
զաղաչանս ծառայիս քո , եւ
կատարեա՛ ՚ի բարին զխնդրու-
ածս իմ : Բարեխօսու-
թեամբ սրբուհւոյ Ածածնին
եւ Յովհաննու Մկրտչին՝ եւ
սրբոյն Ստեփաննոսի նախա-
վկային՝ եւ սրբոյն Գրիգորի
Մերոյ լուսաւորչին , եւ սրբոց
առաքելոց՝ եւ Մարգարէից՝
եւ Վարդապետաց՝ եւ Մար-
տիրոսաց՝ եւ սրբոց հայրա-
պետաց՝ եւ Ճգնաւորաց՝ եւ

Կուսածնայ՝ և ամենայն սր_
բոց քոց՝ Երկնաւորաց և
Երկրաւորաց ։ Եւ քեզ
փառք և երկրպագութիւն ան_
բաժանելոյ սրբոյ Երրոր_
դութեանդ , յաւիտեանս
յաւիտենից ։ Ամէն ։

Մաղթանք ։

Վ̅ս̅ սրբուհւոյ անապական
մօր քո և կուսի , Տ̅ր̅ ընկալ
զաղաչանս մեր և կեցո ։

Քարոզ ։

Սրբուհի զԱ̅ծ̅ածինն՝ և զա_
մենայն սուրբս բարեխօսս ա_
ռաջուք առ Հայր ՚ի յերկինս,
զի կամեցեալ ողորմեսցի և
գթացեալ կեցուսցէ զարա_
րածս իւր ։ Ամենակալ Տ̅ր̅
Ա̅ծ̅ մեր՝ կեցո և ողորմեա ։

Աղօթք առ ամենասրբուհի կոյսն Մարիամ Աստուածածին:

Փառաւորեալ եւ ամենօրհնեալ սրբուհի միշտ կոյս Աստուածածին Մարիամ բարեխօսեա՛ վասն իմ մեղաւորիս առ միածին որդին Յիսուս Քրիստոս Տէրն մեր, որ զօրութեամբ սրբոյ Պատարագիս, զոր դառնակսկիծ չարչարանօք իւրովք սահմանեաց 'ի փրկութիւն հոգւոյ իմոյ՝ աղաչեսցի ինձ շնորհելով զթողութիւն ամենայն մեղաց իմոց՝ որոց լիով սրտիւ զղջամ եւ յառաջադրեմ այլ ո՛չ եւս մեղանչել, միջնորդութեամբ իւր ամենազօր օգնութեամբ: Ամէն:

Նշանակութիւնք խորհրդոց մէջ Պա-տարագին 'ի վերայ չարչարանաց Տ՟ն մերոյ Յ՟ի Ք՟ի։

Աղօթք։

Տ՟ր իմ Յ՟ս Ք՟ս որ վ՟ն փր-կութեան մերոյ հաստատե-ցեր զխորհուրդ մէջ Պատա-րագիս 'ի յիշատակ չարչա-րանաց քոց աղաչեմ զքեզ, տո՛ւր ինձ այնքան շնորհ և օգնութիւն զի կարացից մտա-դրութեամբ լսել զնա, և նուա-չահիլ զպտուղ չարչարանաց քոց ։ Ամէն։

քահանայն երթալով ՚ի սեղանն նշա-
նակէ զՔրի երթալն ՚ի Պարտէզն ։

Աղօթք ։

Տր իմ Յս Քս որդի Այ կենդանւոյ որ ՚ի մերձենալ ժամու չարչարանաց քոց ընկալար տրտմիլ և տխրել շնորհեա՛, ինձ զի յօժարութբ համբերեցից ամենայն նեղութեց, իմոց վսն սիրոյ քոյ որ ես Ած սրտի իմոյ, և զօրութի չարչարանաց քոց եղիցի ինձ փրկարար ։ Ամէն ։

Քահանայն սկսանիլն զՊատարագն
Նշանակէ զՔսի աղօթելն 'ի
մէջ Պարտիզին ։

Աղօթք ։

Տ͞ր իմ Յ͞ս Ք͞ս որդի Ա͞յ կենդանւոյ, որ աղօթելով 'ի մէջ պարտիզին կամեցար զօրանալ 'ի հրեշտակէ, շնորհեա՛ ինձ, զի զօրութ͞ե ա͞մ աղօթից քոց հրեշտակըն քոյ միշտ օգնեսցէ ինձ ամենայն աղօթս իմ ։ Ամէն ։

Քահանայն յորժամ ած՝ ասէ զխոստովանելին նշանակէ զՔի անկանելն ՚ի վերայ երեսաց. և զքրտնելն արեան :

Աղօթք :

Տէր իմ Յսի Քսի որ աղօ-
թելով քով ՚ի մէջ պարտիզին
առ հայրն երկնաւոր ՚ի սաս-
տիկ տրտմութենէդ հոսեր
զքրտունս արեան ամենայն
երեսաց քոց՝ շնորհեա՛ ինձ զի
և ես յիշելով զչարչարանս
քո հանապազ հեղից ՚յա-
չաց իմոց զաղբիւր արտա-
սուաց : Ամէն :

քահանայն յորժամ ելանէ 'ի բեմն և համբուրէ զնա՝ նշանակէ, յորժամ Քս̄ գնաց 'ի դէմ Յուդայի և համբուրին մատնեցաւ 'ի նմանէ :

Աղօթք :

Տր̄ իմ Յս̄ Քս̄ որ յանձն առեր համբուրիւ մատնիլ 'ի յանօրէն Յուդայէ՝ շնորհեա՛ ինձ զի մի՛ երբէք մատնեցից զքեզ , այլ զի սիրեցից և բարի արարից ամենից զրպարտողաց և հալածչաց իմոց : Ամէն :

Քահանայն գնալով 'ի գրքին կողմն նշանակէ զՔսի կապելն 'ի հրէից ։

Աղօթք ։

Տր̅ իմ Յս̅ Քս̅, որ յանձն առեր կապել 'ի հրէից ա֊ղաչեմ զքեզ արձակեա́ զիս 'ի կապից մեղաց իմոց և կապեա́ զիս կապանօք ա֊մենասուրբ օրինաց քոց՝ ոմ̅ զի ամենայն զօրութբ̅ հո֊գւոյ և մարմնոյ իմոյ կարա֊ցից քեզ անդադար ծա֊ռայել ։ Ամէն ։

Քահանայն կարդալով զպատարագ-
մաւոր նշանակէ զՔ̃ն ապաւինելն 'ի
տան քահանայապետին Աննայի ։

Աղօթք ։

Տ̃ր Յս̃ Ք̃ս որ յանձն
առեր դատիլ 'ի բերն զմե-
ղապարտ առաջի քահա-
նայապետին Աննայի ե-
ւանիրաւաբար ապտակիլ 'ի
ծառայէ նորին, շնորհեա՛ զի
մի՛ երբէք անկայց 'ի մեղս
այլ շնորհ Ոգւոյ սրբոյ զիս
միշտ զօրացուսցէ 'ի պահել
զպատուիրանս քո ։
Ամէն ։

քահանայն յորժամ ասէ՝ Քիրիէ էլէիսօն, նշանակէ զՊետրոսի ուրանալն զՔս̄ ի տան քահանայապետին Կայիափայի ։

Աղօթք ։

Տր̄ իմ Յս̄ Քս̄ որ ՚ի տան Կայիափայի երիցս անգամ ուրացեալ եղեր ՚ի Պետրոսէ վիմէն, աղաչեմ զքեզ ՚յընկերութենէ անհաւատից մարդոց, զի մի՛ ըստ չար օրինակի նորին և ես գործելով զմահացու մեղս, ՚ի քէն հեռացայց ։ Ամէն ։

Քահանայն յորժամ խաղաղութիւն տայ ժողովրդեանն, նշանակէ զՔրիստոսի հայելն 'ի Պետրոս, և զնորա զզջումն։

Աղօթք։

Տէր իմ Յիսուս Քրիստոս, որ հայեցող 'ի մեղուցեալն Պետրոս բղխեցուցեր 'յաչաց նորա զարտասուս ապաշխարութե շնորհեա՛ և ինձ հանապազ լա՛լ զմեղս իմ, և ո՛չ ևս երբէք քեզ բարկացուցանել մեղօք իմովք, որ ես Աստուած իմ, և բարութիւն իմ։ Ամէն։

Քահանայն յորժամ կարդայ զաղօթս, և զգիրգն՝ նշանակէ զՔսի ածիլն առ Պիղատոս ։

Աղօթք ։

Տէր իմ Յսս Քսս, որ յանձն առեր գնալ յատեանն Պիղատոսի, և առաջի նորին դատիլ և ամբաստանիլ, ուսո՛ ինձ աղաչեմ զքեզ, յաղթահարել զամենայն նենգութիւնս ամբարիշտ մարդոց, և մինչ բարի գործովք դաւանիլ զամենասուրբ հաճոյս քո ։ Ամէն ։

Քահանայն յորժամ ՚ի մէջ սեղանոյ աղօթէ վասն կարդացողաց զաւետարանն, նշանակէ յորժամ զՔս տարան առ Հերովդէս :

Աղօթք :

Տէր իմ Յս Քս, որ առաջի Հերովդէի համբերութեամբ լռեցեր չարախօսացն քոց, և յանձնառու էր զկատականս նոցա, շնորհեա ինձ, զի մի՛ անհամբերութիւնք զրպարտողաց իմոց տատանեցուսցեն զիս, և մի՛ սրբազան խորհուրդք քո արհամարհեսցին կատականօք յանօրէն մարդոց :

Ամէն :

Քահանայն յորժամ ասէ զամենասուրբն՝
և զհամատարածն՝ նշանակէ զբերելն
յետ ատենին զՔ͞ի առ Պիղատոս ։

Աղօթք ։

Տ͞ր իմ Յ͞ս Ք͞ս, որ ՚ի Հե-
րօդէէ առ Պիղատոս կրկին
դարձեալ, զնոսին վերստին
բարեկամս լինել կամեցար,
շնորհեա՛ ինձ, զի մի՛ երկե-
այց ՚ի թշնամութենէ մարդ-
կանց, այլ՝ ՚ի թշնամութենէ
նոցա պտուղ ինչ շահիցեմ,
զի քեզ նմանակից յայսմ
լինել կարացից ։ Ա͞մն ։

Քահանայն բապատ գնելով՝ նշանակէ
զՔ̄ի ծեծելն 'ի հրէից ։

Աղօթք ։

Տէր իմ Յ̄ս Ք̄ս, որ յանձն
առեր կապել 'ի ձեռնն իբրև
զմեղապարտ, և թոյլ ետուր
հրէից զքեզ անողորմաբար
գան հարկանել, շնորհեա՛
ինձ, զի յօժարութե̄ ըն-
կալայց 'ի քէն զհարուածս
զթութե̄ քո, և զի մի՛ եր-
բէք կամեցայց զքեզ գան
հարկանել մեղօք իմովք ։
Ամէն ։

Քահանայն ծածկելով զսկիհն՝ նշանակէ զՔսի փշով պսակելն 'ի հրէից ։

Աղօթք ։

Տէր իմ Յսս Քս, որ վասն իմ ընկալար 'ի գլուխ քո զփուշեղէն պսակն, շնորհեա՛ ինձ զի 'ի վերայ երկրի համբերութեամբ ընդունելով ըզփորձութիւնս, և զտառապանս, արժանի եղէց քեզ պսակակից լինել 'յերկինս ։ Ամէն ։

Քահանայն յորժամ՝ լուանայ զձեռս իւր՝ նշանակէ զՊիղատոսի լուանալն զձեռս, և զասելն, քաւեալ եմ ես յարենէ արդարոյդ այդորիկ։

Աղօթք։

Տ՟ր իմ Յ՟ս Ք՟ս որդի Ա՟յ կենդանւոյ, որ թէպէտ անմեղ գտար առաջի Պիղատոսի դատաւորին, սակայն յանձնառու եղեր զդատապարտանս, և զամբաստանութիւն հրէից, շնորհեա ինձ, զի անմեղութեամբ կեցից յայսմ աշխարհի, և ոչ երբէք խռովեցայց յորժամ զրպարտեցիմ ՚ի թշնամեաց իմոց ։ Ամէն ։

Քահանայն յորժամ դառնայ առ ժո-
ղովուրդն, և ասէ՝ աղօթեցէք եղ-
բարք, նշանակէ յորժամ Պիղատոս
արտաքս էհան զՔս առ ժողովուրդն։

Աղօթք։

Տր իմ Յս Քս, որ վս իմ
մեղաւորիս առաջի հրէից
ծաղր լինիլ յանձնառուեր,
շնորհեա ինձ, աղաչեմ զքեզ
զի մի՛ սնափառութե հպար-
տացայց, այլ՝ զի յաւուր
յետին ահաւոր դատաստա-
նին կարասցեմ քոյին ամբիծ-
զգեստուքն զարդարիլ։
Ամէն։

Քահանայն ասելով Արժան և իրաւ՝ նշանակէ զՔ̅ի դատապարտելն 'ի մահ։

Աղօթք։

Տ̅ր իմ Յ̅ս Ք̅ս, որ վ̅ս իմ յանձնառուեր դատապարտիլ 'ի մահ խաչին, շնորհեա՛ ինձ, զի և ես վ̅ս սիրոյ քոյ յօժարութ̅բ յանձնառուեցից զամենայն սաստիկ, և զանողորմ տանջանաց պատիժս, և զի մի՛ զընկերն իմ անզգամութ̅բ դատեցից։ Ամէն։

Քահանայն յորժամ՛ յիշատակէ զննջեցեալսն՝ նշանակէ՝ յորժամ՛ Քս̄ խաչն ՚ի յուսին բարձեալ գնայր ՚ի գողգոթայ։

Աղօթք։

Տր̄ իմ Յս̄ Քս̄, որ վս̄ իմ մեղաւորիս զխաչչարչարանս յուսով բարձեր, շնորհեա՛ զի և ես զխաչն նեղութեց յօժար սրտիւ յանձն առից, և վս̄ քոյ սիրոյդ անտր-տունջ համբերից նոցա։

Ամէն։

Քահանայն յորժամ դնէ զձեռս 'ի վե֊րայ սկիհին, նշանակէ զպաղատութիւն Քսի սբ պատկերին 'ի վերայ դաս֊տառակին Վերօնիկեայ։

Աղօթք։

Տր իմ Յս Քս, որ հա֊սեալ 'ի տեղի խաչելութեանն ասացեր ցլալականն կանայսն, մի՛ լայք 'ի վերայ իմ, այլ լացէք 'ի վերայ անձանց ձե֊րոց, շնորհեա՛ ինձ աղաչեմ զքեզ, զի լացից զմեղս իմ, և ուսո՛ ինձ զսէր, և զողոր֊մութիւն, զի հաճոյ գտայց առաջի աչաց քոց։ Ամէն։

Քահանայն յորժամ օրհնէ զնծայսն, նշանակէ յորժամ զՔս բևեռեցին ՚ի վերայ խաչին ։

Աղօթք ։

Տր̅ իմ Յս̅ Քս̅, որ վա̅ իմ ՚ի խաչ ելանել կամեցար, բևեռելով ընդ քեզ զմեղս մեր, և զմահ մեր, աղաչեմ զքեզ, բևեռեա՛ ընդ երկիւղ քո զմարմին իմ, զի պահելով զպատուիրանս քո՝ քեզ խաչակից լինել արժանացայց ։ Ամէն ։

Քրա-

Քահանայն բարձրացուցանելով զՍբ նշխարն՝ նշանակէ յորժամ ՚ի վեր բարձրացուցին զխաչեալն Քս։

Աղօթք։

Տր իմ Յս Քս, որ վա իմ մեղաւորիս յանձնառուեր խաչիւն ՚ի վեր բարձրանալ ՚յերկրէ, աղաչեմ զքեզ բարձ յինէն զսէր, և զցանկութիւն աշխարհիս, և բարձրացո զհոգի իմ ՚ի հայել միշտ ՚ի յերկնային բարիսն, զոր պատրաստեցեր սիրելեաց քոց։ Ամէն։

Քահանայն յորժամ բարձրացուցանէ զՍկիհն՝ նշանակէ զհեղումն սուրբ արեանն Քի ։

Աղօթք ։

Տր իմ Յս Քս որ ՚ի մխր֊կարար վիրացդ քոց բղխեցուցեր զաղբեւրս շնորհաց , հեղլով զարիւն քո սբ ՚ի թողութիւն մեղաց մերոց շնորհեա ինձ , զի յորժամ ցանկութիւք մաքրմոյ զիս շարժես ՚ի մեղս ապաշխարեցայց ։ սու֊վէրս քոյս ՚յորոց զդեղ , և զփրկութիւն ընդունիլ արժանի եղէց ։ Ամէն ։

Քահանայն յորժամ՝ յիշատակէ զննջե֊ ցեալս, նշանակէ զաղօթելն Քի՛ ՚ի վերայ խաչին վ՛ն ազգի մարդկան։

Աղօթք։

Տէ՛ր իմ Յ՛ս Ք՛ս, որ ՚ի վե֊ րայ խաչին էր փրկութեան ազգի մարդկան, և էր խա֊ չողացն զքեզ աղօթեցեր առ Հայր քոյ երկնաւոր, շնոր֊ հեա՛ ինձ զհեզ, և զգթած֊ հոգի, զի ըստ օրինակի, և հրամանի քում սիրեցից զթշնամիս իմ, և ՚ի սրտէ քաւրի աղաւթից նոցա։ Ամէն։

Քահանայն յորժամ զկուրծն բախելով ասէ տուր և մեզ մեղաւորաց ։ Նշանակէ զդարձումն Երանեալ Աւազակին ։

Աղօթք ։

Տր̅ իմ Յս̅ Քս̅, որ զփառս արքայութեան երկնից շնորհեցեր խաչակցին քում բարի Աւազակին, նայեաց 'ի յիս աչօք գթութեան քո, զի 'ի ժամ մահուան իմոյ արժանի եղէց լսել 'ի քէն, որ ես փրկիչ իմ, այսօր ընդ իս իցես 'ի դրախտին ։ Ամէն ։

Քահանայն առելով զհայր մերն նշա-
նակէ զեօթն բանսն, զոր խօսեցաւ
Քն՛ ՚ի վերայ խաչին ։

Աղօթք ։

Տէր իմ Յս՛ Քս՛, որ ՚ի մէջ
այլոց բանից զկուսածին
Մայրդ՝ Յովհաննու յանձ-
նարարեր, եւ զՅովհաննէս
Մօրդ, շնորհեա ինձ զիս գը-
թութեամբ քո, զի եւ ես ընդ-
քեզ միամօրեցայց կուսա-
նոյն հրաբորբոք, եւ մխի-
թարական սիրոյդ, եւ ՚ի մէջ
ալեկոծութեանց, եւ վտանգից
աշխարհիս այսորիկ բարու-
թեամբ քո զիս պահպանես-
ցես ։ Ամէն ։

Քահանայն յորժամ բեկանէ զպատա-
ռեալ նշխարն, նշանակէ յորժամ Քս̃
աւանդեաց զիւր ս̃բ հոգին:

Աղօթք:

Տր̃ իմ Յս̃ Քս̃, որ վասն սիրոյ իմոյ մեռանելով ՚ի վերայ խաչին՝ աւանդեցեր զսբ̃ զհոգիդ ՚ի ձեռս հօր, շնորհեա՛ և ինձ հոգևորապէս ընդ քեզ մեռանիլ, և ՚ի ժամ մահուան իմոյ ՚ի ձեռս քո աւանդել զհոգի իմ: Ամէն:

Քահանայն յայժամ զմասն մի նշխա-
րին արկանէ 'ի սկիհն, նշանակէ զի-
ջումն Քի 'ի դժոխսն ։

Աղօթք ։

Տր իմ Յս Քս, որ խոր-
տակելով զզօրութիւն մահու,
և սատանայի իջեր առ ար-
դարսն 'ի դժոխսն, և ազա-
տեցեր զնոսա, զհոգիս հարցն
սրբոց, հե՛ղ զզօրութիւն
Ածային արեան քո 'ի հոգիս
հանգստացելոց ննջեցելոց,
զի արձակեալք 'ի մեղաց մտա-
ցեն 'ի փառսն յաւիտենա-
կանս ։ Ամն ։

Քահանայն յորժամ ասէ զայն Ամ նշանակէ զդարձն բազմաց 'ի ժամ մահուանն Քի մի սքանչելեացն զոր տեսին :

Աղօթք :

Տր իմ Յս Քս, որ համբերելով անտանելի տանջանաց տարաբերի՝ զի բազումք բախելով զկուրծս իւրեանց դառնային, և լային զմեղս իւրեանց՝ շնորհեա՛ և ինձ արդեամբք չարչարանաց քոց 'ի խորոց սրտի զղջանալ 'ի մեղաց իմոց, և մի՛ ևս երբէք անկանել 'ի նոյնս : Ամէն :

Քահանայն ճաշակելով զմարմինն Քի՛
նշանակէ զթաղումն Քի ։

Աղօթք ։

Տր̄ իմ Յս̄ Քս̄ , որ ՚ի նոր_ափոր գերեզմանի ծածկիլ, և թաղիլ կամեցար, տուր ինձ զսիրտ նոր, և զհոգի նոր, զի և ես թաղեալ, և ծածկեալ ընդ քեզ՝ արժա_նաւորեալ մասնակից լինել յա_րութեան քում ։ Ամէն ։

Քահանայն յորժամ՝ մաքրէ զմատունսն, և զ Սկիհն՝ նշանակէ զօծումն սուրբ Մարիամայն քեն, և զպատիլն սուրբ կտաւով։

Աղօթք։

Տէր իմ Յիսուս Քրիստոս, որ յետ մահուանն քո յանձնառուեր իւ-ղով անուշիւ օծանել, և սուրբ կտաւով պատել ի Յովսէ-փայ, և ի Նիկոդեմոսէ, տուր ինձ կարողութիւն, զի արժանի եղէց սուրբ հոգւով ճաշակել զամենասուրբ մար-մինդ քո ։ Ամէն։

Քահանայն յորժամ աղօթէ յետ ճա-
շակմանն , 'նշանակէ զյարութիւն Քի ։

Աղօթք ։

Տր իմ Յս Քս , որ յա-
րուցեալ 'ի մեռելոց 'ի նն-
ջեալ գերեզմանէն կոխելով
զզօրութիւն մահու ապստամբ
ելեր , շնորհեա ինձ , զի և
ես եղանելով ապստամբ 'ի մե-
ղաց իմոց նորոգեցայց նո-
րոգութբ կենաց , և ընդ-
քեզ յառնելով արժանի եղէց
մտանել 'ի փառս քո ։ Ամէն ։

Քահանայն յորժամ խաղաղութիւն տայ ժողովրդեանն՝ 'նշանակէ զՔնի եր֊եւելն Ածածնի, եւ աշակերտաց իւրոց։

Աղօթք ։

Տր̅ իմ Յս̅ Քս̅, որ զկնի յարութեան քո բազում անգամ մխիթարեցեր զմայր քո, եւ զաշակերտս քո երեւելովն նո֊ցա, շնորհեա՛ զի եւ ես եթէ ո՛չ յայսմ աշխարհի, սակայն 'ի հանդերձելումն զխաղուս քո դէմ յանդիման տեսանել արժանացայց ։ Ամէն ։

Քահանայն յորժամ ասէ զյետին աղօ-
թսն, նշանակէ զքառասուն օր շրջելն
Քի ընդ աշակերտս իւր :

Աղօթք :

Տր̅ իմ Յս̅ Քս̅, որ զա-
ւուրս քառասուն մխիթարելա-
բար շրջեցար ընդ Առաքե-
ալս քո, ուսուցանելով նո-
ցա զխորհուրդս հա՛ւատոյ
մերոյ, ուսո՛ և ինձ ուղղել
զամենայն զգործս իմ ըստ
կամաց քոց, զի մի՛ երբէք
խոտորեցայց ՚ի ճանապար-
հաց պատուիրանաց քոց :
Ամէն :

Քահանայն յորժամ տայ զյետին խա-ղաղութիւն նշանակէ զՔի համբար-ձումն յերկինս ։

Աղօթք ։

Տր իմ Յս Քս, որ յետ քառասուն աւուրց առաջի աշակերտաց քոց փառաւո-րապէս համբարձար յերկինս, շնորհեա ինձ զի վեր սիրով քո զաշխարհս արհամարհելով՝ միշտ յաւիտենական բարե-ացն ցանկայցայց, և ընդ քեզ հրճուելով յարքայութե քում արժանի եղէց ։ Ամէն ։

Քահանայն յորժամ օրհնութիւն տայ ժողովրդեանն, նշանակէ զխաչն Ոգւոյն սրբոյ ՚ի վերայ Առաքելոցն։

Աղօթք։

Տէր իմ Յիսուս Քրիստոս, որ հաճեցար առաքել ՚յերկնից զՈգին քո սուրբ ՚ի վերայ Աշակերտաց քոց, որք ՚ի միասին աղօթէին, սրբեա՛ զմիտս իմ ՚յամենայն աղտեղութենէ, որպէս զի Ոգին սուրբ գտանելով զիս իւր արժանի բնակարան զարդարեսցէ զիս պարգեւօք շնորհաց իւրոց։ Ամէն։

Քահանայն յորժամ ընթեռնու զյետին Աւետարանն, նշանակէ զքարոզութիւն մե͞ հաւատոյն Քի, և զմկրտութիւնն, զոր առնէին Առաքեալքն :

Աղօթք :

Տէր իմ Յս Քս, որ առա֊ քեցեր զաշակերտսն քո քա֊ րոզել ամենայն ազգաց զմէ͞ մարդեղութիւն քոյ, և մկր֊ տել զնոսա 'ի յանուն Հօր, և Որդւոյ, և Հոգւոյն սրբոյ, շնորհեա՛ ինձ ամբիծ պահել զուղղափառ հաւատս քո, զոր ընկալայ 'ի մկրտութեան իմում, և զամենայն պա֊ տուիրանս քո յօժարապէս կատարել մինչև 'ի մահ, ո͞պ զի արժանի եղէց 'ի հան֊ դերձելումն զքեզ ընդ Հօր,

և

և ընդ Ոգւոյդ սրբոյ օրհ-
նել ։ Ամէն ։

Օղջումն ։

Տ̅ր իմ Ա՛Ծ Յ̅ս Ք̅ս զղջա-
նամ և փոշիմանիմ ես բո-
լորով սրտիւ իմով՝ յամենայն
մեղաց իմոց , զի՜ զի դառ-
նացուցի զամենասուրբ բա-
րութիւնդ ։ և յառաջադրեմ
այլ ո՛չ ևս մեղանչել միջնոր-
դութեամբ քոյին ամենազօր
օգնութեանդ ։ Ամէն ։

Վ Ե Ր Ջ ։

ՊԵՏԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ
Гос. Библиотека
ՀՍՍՌ-Арм ССР
им. А. Мясникяна

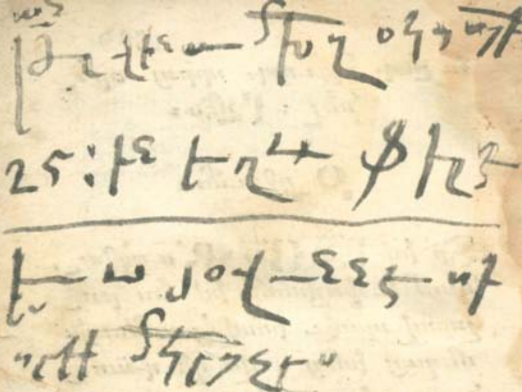

[illegible] 1742 : [illegible] 29

[illegible] · [illegible] · [illegible]

[illegible] · [illegible] · [illegible] · [illegible]

[illegible] · [illegible] · [illegible] [illegible]

[illegible] · [illegible] · [illegible] [illegible]

· · · · [illegible] · · · ·

թուին 1762: ի 29 ին

Հաստատ Մկրտիչն Կերպն

մեհրե . օյ . ոչ հասարակ . ամէ

ամ որք խոնարհ ապրէն ամէն